

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

АРХІТЕКТУРНИЙ

(факультет)

ДИЗАЙНУ АРХІТЕКТУРНОГО СЕРЕДОВИЩА

(назва випускової кафедри)

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
ДО КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ
НА ЗДОБУТТЯ ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ БАКАЛАВРА

на тему:

«Мистецький коледж у місті Києві»

Мельничук Іван Вікторович

(прізвище, ім'я та по батькові здобувача повністю)

Київ 2026 р.

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ**

АРХІТЕКТУРНИЙ

(факультет)

ДИЗАЙНУ АРХІТЕКТУРНОГО СЕРЕДОВИЩА

(назва випускової кафедри)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри

дизайну архітектурного середовища

д. арх., проф. _____ В.О. Тімохін

“...” червня 2026 року

**ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
ДО КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ
НА ЗДОБУТТЯ ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ БАКАЛАВРА**

Мистецький коледж у місті Києві

(назва)

Виконала **Мельничук Іван Вікторович**

(прізвище, ім'я та по батькові повністю)

191 – Архітектура та містобудування

(Спеціальність)

«Архітектура та містобудування»

(Освітня програма)

Група АРХ-22-5

Керівник: _____ **Зінов'єва О.С.**

(прізвище, ініціали)

кандидат архітектури, доцент

(науковий ступінь, вчене звання)

Ідентичність підтверджую

Київ 2026 р.

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ**

Факультет: Архітектурний

Випускова кафедра: Дизайну архітектурного середовища

Освітній ступінь: Бакалавр

Спеціальність: 191 – Архітектура та містобудування

Освітня програма: Архітектура та містобудування

ЗАТВЕРДЖУЮ

Декан архітектурного факультету

„___” _____ 2026 року

**З А В Д А Н Н Я
ДО ВИКОНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ
ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ БАКАЛАВРА**

Мельничук Іван Вікторович

(прізвище, ім'я та по батькові студента)

1. Тема роботи

Мистецький коледж у місті Києві

затверджена наказом ректора КНУБА № 548/52-15/10/26 від «06» травня 2026 року

2. Керівники

Зінов'єва Олена Сергіївна, кандидат архітектури, доцент

(прізвище, ім'я та по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

3. Строк подання здобувачем роботи до захисту 06.2026 р.

4. Зміст пояснювальної записки:

1. Завдання на проектування;
2. Аналіз вітчизняного та світового досвіду;
3. Містобудівне обґрунтування;
4. Архітектурно-планувальне рішення;
5. Дизайн інтер'єру;
6. Конструктивне рішення;
7. Інженерне обладнання;
8. Охорона праці та навколишнього середовища;

Список використаних джерел;

Додатки

5. Графічний матеріал за розділами:

Р. 1. Ситуаційний план, топооснова ділянки

Р. 2. Ілюстрації аналогів

- Р. 3. Ситуаційний план М 1:4000, генеральний план М 1:500, перспективне зображення ділянки з об'єктом проєктування в містобудівному контексті з висоти пташиного польоту, історичні мапи ділянки М 1:100, схема розміщення точок та напрямків зйомки ділянки, фото ділянки за квітень 2026 року
- Р. 4. Плани поверхів М 1:250, фасади М 1:150, повздовжній та поперечний розрізи М 1:250, перспективне зображення будівлі з точки зору людини
- Р. 5. Плани підлоги і стелі М 1:100, розгортки стін М 1:100, перспективне зображення інтер'єру характерного приміщення з точки зору людини
- Р. 6. Конструктивний розріз по зовнішній стіні М 1:50

6. Календарний план виконання роботи:

Види робіт та їх зміст	Дата виконання
Розділ 1.	24.02.2026
Розділ 2.	06.03.2026
Розділ 3.	03.04.2026
Розділ 4.	08.05.2026
Розділ 5.	29.05.2026
Розділи 6-8.	02.06.2026
Остаточне оформлення роботи	05.06.2026
Направлення роботи для перевірки на плагіат	09.06.2026
Попередній захист роботи на випусковій кафедрі	18.06.2026
Направлення роботи на рецензування	19.06.2026
Передача матеріалів роботи на кафедру	20.06.2026
Захист роботи	25.06.2026

7. Дата видачі завдання 17.02.2026 р.

Зав. кафедри

Керівник

Здобувач

(підпис)

(підпис)

(підпис)

В.О. Тімохін
(прізвище та ініціали)

О.С. Зінов'єва
(прізвище та ініціали)

І.В.Мельничук
(прізвище та ініціали)

РЕЗЮМЕ (SUMMARY) <i>до кваліфікаційної випускної роботи здобувача:</i>		Мельничук Іван Вікторович Melnychuk Ivan (ПІБ здобувача українською та англійською)	
360	Київський національний університет будівництва і архітектури		
<i>Тема (українською та англійською)</i>	Мистецький коледж у місті Києві City cultural center in the city of Kyiv		
<i>Освітній ступінь</i>	Бакалавр		
<i>Факультет</i>	Архітектурний		
<i>Випускова кафедра</i>	Дизайну архітектурного середовища		
<i>Спеціальність</i>	191 «Архітектура та містобудування»		
<i>Освітня програма</i>	Архітектура та містобудування		
<i>Керівники</i>	Доц. Зінов'єва Олена Сергіївна		
<i>Обсяг роботи:</i>	<i>пояснювальна записка, с.</i>	<i>розділів</i>	<i>креслень формату А1</i>
	65	8	6
<i>Розділ 1. Завдання на проєктування</i>	Визначено ціль проєкту – створення мистецького коледжу в місті Києві, основна ціль якого слугувати простором для освітніх програм «Благодійної організації «Метод» та відкритим місцем мистецького життя та дозвілля для громади міста та району в час вільний від навчального процесу груп основних студентів		
<i>Розділ 2. Аналіз вітчизняного та світового досвіду</i>	Розглянуто та проаналізовано світові та вітчизняні аналоги.		
<i>Розділ 3 Містобудівне обґрунтування</i>	Виконано аналіз містобудівного контексту ділянки на схилі в центрі міста Києва, обґрунтовано поділ будівлі на два об'єми, один у формі «вежі», другий видовженої форми, відповідно до існуючого рельєфу та міської забудови і зелених зон з урахуванням інсоляційних умов.		
<i>Розділ 4. Архітектурно-планувальне рішення</i>	Розроблено просторову організацію будівлі на основі формування відкритого простору, який характеризується неперервністю між внутрішнім і зовнішнім, організовуючи триваючий пішохідний перехід з міської вулиці через систему пандусів до архітектурного променаду і до інтер'єру, одночасно гібридизуючи освітню функцію з культурно-дозвільною.		
<i>Розділ 5. Дизайн інтер'єру</i>	Спроєктовано інтер'єрне рішення публічних просторів змішаної функції, яке відповідає принципам функціональності, нейтральності, органічності, зосередженості на деталях, формуючи простір, який не забирає увагу, а направляє її на людину і мистецтво.		
<i>Розділ 6. Конструктивне рішення</i>	Обґрунтовано конструктивну систему будівлі – залізобетонний каркас. Для компенсації складного профілю перекриттів облаштовуються Т-подібні попередньо напружені головні балки. Також розроблені принципові рішення фасадів, даху.		

<i>Розділ 7. Інженерне обладнання</i>	Застосовано принципи екологічної стійкості і автономності у комплексному рішенні життєзабезпечення мистецького коледжу, що включають системи накопичення геотермальної та сонячної енергії, повітряного опалення, енергоефективних вентильованих фасадів, рафштор, а також системи збирання, очистки та повторного використання дощової води та доочистки міської води.
<i>Розділ 8. Охорона праці та навколишнього середовища</i>	Запроваджено технічне рішення для блискавкозахисту будівлі. Сформовано комплекс заходів із техніки безпеки та інсоляційних умов виробництва твору мистецтво, а також забезпечено інклюзивність. Запроваджено екологічні рішення для будівельних матеріалів та утилізації сміття, направлених на збереження навколишнього середовища.
<i>Висновки по роботі:</i>	В результаті проектування розроблено архітектурно-планувальну та інженерну концепцію сучасного мистецького коледжу.

Ключові слова: коледж мистецтв, сучасна мистецька освіта, творчий освітній заклад, громадська функція, культурно-дозвільний простір, публічний простір, архітектурний променад, інклюзивність, екологічна стійкість, відкритий кампус, побудована педагогіка

Keywords: art college, contemporary art education, creative educational institution, civic function, cultural and recreational space, public space, architectural promenade, inclusivity, sustainability, open campus, built pedagogy

Здобувач: _____
(підпис)

/І.В.Мельничук/
(прізвище та ініціали)

Керівник: _____
(підпис)

/О.С. Зінов'єва /
(прізвище та ініціали)

“ ____ ” _____ 2026

ЗМІСТ

1. Завдання на проєктування	8
2. Аналіз вітчизняного та світового досвіду	15
3. Містобудівне обґрунтування	80
3.1. Історична довідка по території забудови	80
3.2. Містобудівна ситуація	86
3.3. Опис генерального плану	89
3.3.1. Функціональне зонування території	91
3.3.2. Рух пішоходів і транспорту	93
3.3.3. Техніко-економічні показники генерального плану.....	96
4. Архітектурно-планувальне рішення	98
5. Дизайн інтер'єру.....	101
6. Конструктивне рішення	104
7. Інженерне обладнання	106
7.1. Теплогазопостачання і вентиляція	106
7.2. Водопостачання, водовідведення і опалення	106
8. Охорона праці та навколишнього середовища	108
8.1. Охорона праці та техніка безпеки.....	108
8.2. Охорона навколишнього природного середовища.....	109
Список використаних джерел	110
Додатки:	121
• Усі креслення проєкту	121
• Довідка про перевірку роботи на плагіат	137
• Лист від «Благодійного фонду «Метод» із завданням на проєктуван- ня.....	138

1. ЗАВДАННЯ НА ПРОЄКТУВАННЯ

«ЗАТВЕРДЖЕНО»
на засіданні кафедри
Дизайну архітектурного
середовища
зав. каф., д. арх., професор
Тімохін В. О. _____

Студент Мельничук Іван Вікторович

Група АРХ22-5

Керівник _____

Тема дипломної роботи Мистецький коледж в м. Києві

1. Вихідні матеріали (назвати ДБН, проєктні та інші матеріали, що мають бути використані під час роботи над проєктом):

2.1. Здобувач Мельничук Іван Вікторович звернувся до «Благодійного фонду «Метод» (далі — Метод Фонд), яка займається освітніми програмами серед художників_ць, щоб вони дали йому завдання на проєктування і взяли участь у формуванні візії творчої освітньої школи. У відповідь Мельничук І.В. отримав від Метод Фонду листа, прикріпленого у додатку 3.

2.2. ДБН В.2.2-3:2018 "Заклади освіти"

2.3. ДБН В.2.2-9:2018 "Громадські будинки та споруди. Основні положення"

2.4. ДБН Б.2.2-12:2019 "Планування та забудова територій"

2.5. ДБН В.2.2-40:2018 "Інклюзивність будівель і споруд. Основні положення"

2.6. ДБН В.1.1-7:2016 "Пожежна безпека об'єктів будівництва. Загальні вимоги"

2. Ситуаційний план (рис.1.1)

3. Топооснова ділянки (рис.1.2)

4. Склад та площі приміщень функціональних груп:

№ п/п	Найменування приміщень	Площа, м. кв.	Кількість
Відмітка -14,100, -4 рівень			
1.	Паркінг на 112 паркомісць	4176,82	1
2.	Укриття	191,4	1
4.	Технічне приміщення	237,81	1
5.	Сходово-ліфтові вузли	233,59	1
	Всього	4839,62	
Відмітка -10,800, -3 рівень			
7.	Паркінг на 68 паркомісць	2937,77	1
8.	Укриття	191,4	1
9.	Навчальні приміщення	938,57	1

10.	Скульптурна студія з подвійним світлом	197,5	1
11.	Монументальна студія з подвійним світлом	293,0	1
12.	Атлетична зала з подвійним світлом	427,24	2
13.	Роздягалки	83,0	1
14.	Санвузли	29,0	4
15.	Душові	21,0	2
16.	Технічне приміщення	230,88	1
17.	Сходово-ліфтові вузли та шляхи евакуації	218,0	1
	Всього	4649,62	
Відмітка -7,500, -2 рівень			
18.	Паркінг на 58 паркомісць	2937,77	1
19.	Укриття	191,4	1
20.	Навчальні приміщення	221,49	1
21.	Технічне приміщення	130,88	1
22.	Сходово-ліфтові вузли та шляхи евакуації	30,5	1
	Всього	3512,04	
Відмітка -4,200, -1 рівень			
23.	Кабінет адміністрації	52,24	2
24.	Архів контрактного відділу	10,01	1
25.	Архів навчального відділу	10,01	1
26.	Навчальний відділ	26,24	1
27.	Контрактний відділ	26,24	1
28.	Вчительська	74,3	1
29.	Приймальня, кабінет ректора	67,2	1
30.	Деканат	35,8	1
31.	Кімната для перемовин при деканаті	37,24	1
32.	Зала інформаційна про умови навчання і навчальний заклад	90,0	1
33.	Кімната постпродакшину	14,0	1
34.	Кімната звукорежисури	14,0	1
35.	Студія звукозапису	18,0	1
36.	Кімната зберігання техніки	18,0	1
37.	Монтажна кімната	22,0	1
38.	Кімната 3D-моделювання	21,0	1
39.	Кімната 3D-сканування	21,0	1
40.	Фотостудія	70,0	1
41.	Кімната для проявки фотоплівки	19,7	1
42.	Кімната друку фотографій	23,0	1
43.	Кімната 3D-друку	28,4	1
44.	Виробнича кімната обробки металів	49,255	1
45.	Виробнича кімната обробки дерева	78,6	1
46.	Кімната для друку і копіювання	9,96	2
47.	Склад канцелярії	27,82	1

48.	Серверна кімната	27,2	1
49.	Аудиторія	74,24	1
50.	Студентський рекреаційний простір	397,23	1
51.	Кабінет психолога поруч зі студентським рекреаційним простором	27,8	1
52.	Кімната лікаря	13,6	1
53.	Кімната тренерів	18,3	1
54.	Спортзал	201,0	1
55.	Кімната спортивного інвентарю	18,3	1
56.	Гардероб	73,5	2
57.	Роздягалка	96,6	2
58.	Кімната відпочинку охорони	22,0	1
59.	Кімната і комора прибиральника	27,5	1
60.	Коридор	238	1
61.	Душові	33,6	2
62.	Санвузли	86,87	5
63.	Сходи з 0 відмітки	25,3	1
	Всього	2297,035	
Відмітка 0,000, 0 рівень			
64.	Аудиторія на 110 чол.	152,0	1
65.	Аудиторія	74,3	3
66.	Вхідний хол	85,94	1
67.	Магазин канцелярських товарів	8,478	1
68.	Двосвітній експозиційний простір для скульптури	103,4	1
69.	Студія з верхнім світлом	151,2	2
70.	Студія	369,438	4
71.	Склад	35,113	1
72.	Кімната очікування біля пожежного ліфта	8,9	1
73.	Кімната очікування з верхнім світлом	4,361	1
74.	Ліфтові холи, тамбури	18,0	1
75.	Ліфтово-сходові клітини, тамбури	10,6	2
76.	Тамбур парадного входу	8,7	1
77.	Сходи в гардероб на відмітку -1	30,6	1
78.	Парадні сходи в експозиційні зали на відмітку +1	30,8	1
79.	Мостик атриуму	72,879	1
80.	Коридор	428,913	7
81.	Санвузли	77,85	3
82.	Комора	87,432	4
	Всього	1758,904	
Відмітка +3,900, +1 рівень			
83.	Кабінет керівника експозиційного відділу	13,5	1

84.	Експозиційні простори	545	1
85.	Аудиторія загальних дисциплін	168,8	3
86.	Аудиторія дизайну	148,5	3
87.	Макетна дизайну	39,7	1
88.	Викладацька кімната	41,3	1
89.	Магазин кацелярських товарів	24,2	1
90.	Копі-центр	19,0	1
91.	Комора експозиційного та міжекспозиційного обладнання	53,0	1
92.	Коридор	366,7	1
93.	Санвузли	54,6	2
94.	Медпункт	28,9	1
95.	Кімната очікування біля ліфту	15,48	2
	Всього	1516,68	
Відмітка +14,700, +3 рівень			
96.	Рекреаційний простір	89,7	1
97.	Лекційна зала на 168 місць	154,2	1
98.	Аудиторія загальних дисциплін	384,7	7
99.	Санвузли	97,88	5
100.	Коридор	304,6	4
101.	Технічне приміщення	7,14	1
	Всього	1038,22	
Відмітка +18.750, +4 рівень			
102.	Рекреаційний простір	64,6	1
103.	Аудиторія загальних дисциплін	206,7	4
104.	Студія	223,0	4
105.	Коридор	304,6	4
106.	Санвузли	75,6	4
107.	Технічне приміщення	7,14	1
	Всього	881,64	
Відмітка +24,150, +5 рівень (виробниче приміщення для студентської їдальні)			
108.	Гарячий цех	55,0	1
109.	Холодний цех	30,0	1
110.	Заготівельний цех	55,0	1
111.	Овочевий цех	26,0	1
112.	Мийка кухонного посуду	15,0	1
113.	Комора сухих продуктів	20,0	1
114.	Холодильні камери	15,0	1
115.	Завантажувальна зона	10,0	1
116.	Інвентарна кімната	5,0	1
117.	Кімната персоналу	10,0	1
118.	Кабінет завідувача виробництвом	8,0	1

119.	Технічне приміщення	12,0	1
120.	Санвузли	15,0	1
121.	Технічний ліфт	4,0	1
	Всього	255,0	
Відмітка +26,850, +6 рівень (студентська їдальня на 60 посадочних місць добовою потужністю 270-350 чол. на зміну)			
122.	Обідня зала	141,0	1
123.	Лінія роздачі	20,0	1
124.	Буфетна зона, кавомати	10,0	1
125.	Місце для збору підносів і посуду	10,0	1
126.	Мийка столового посуду	20,0	1
127.	Комора чистого посуду	8,0	1
128.	Приміщення персоналу	8,0	1
129.	Приміщення для прибирального інвентаря	4,0	1
130.	Санвузли	30,0	1
131.	Технічний ліфт	4,0	1
	Всього	255,0	
Відмітка +30,900, +7 рівень (бібліотека, сховище)			
132.	Основне книгосховище	161,0	1
133.	Великоформатний фонд	25,8	1
134.	Фонд рідкісних видань	21,7	1
135.	Кімната комплектування і сортування	15,7	1
136.	Реставраційна кімната або лабораторія оцифрування	12,4	1
137.	Карантинна кімната	8,3	1
138.	Кімната робочого персоналу	12,4	1
139.	Технічне приміщення	10,0	1
140.	Резервні площі	10,0	1
141.	Санвузол	5,0	1
	Всього	282,3	
Відмітка +33,600, +8 рівень (бібліотека, публічна зона)			
142.	Вхідна зона, нові надходження, виставкові полиці	24,0	1
143.	Фонд читального залу у відкритому доступі	122,0	1
144.	Зона читання	75,0	1
145.	Кімната презентацій арт-буків, лекцій і камерних подій	52,7	1
146.	Санвузли	10,0	1
	Всього	283,7	
	Загальна площа приміщень	21569,75 9	

2. Склад проектних матеріалів:

- Креслення та масштаби їх розробки:
 - ситуаційний план М 1:4000;
 - генеральний план М 1:500;
 - плани поверхів М 1:200;
 - фасади М 1:200;
 - повздовжній та поперечний розрізи М 1:200;
 - перспективне зображення будівлі;
 - конструктивний розріз по зовнішній стіні М 1:25;
 - інтер'єр характерного приміщення:
 - розгортки стін М 1:50;
 - план підлоги з розстановкою обладнання М 1:50;
 - план стелі з розстановкою світильників М 1:50;
 - перспектива;
- Презентація дипломного проєкту;
- Відео-презентація (фільм-обліт ділянки з будівлею);
- Пояснювальна записка.

Здобувач

(підпис)І.В.Мельничук

(прізвище та ініціали)

Керівник

(підпис)О.С. Зінов'єва

(прізвище та ініціали)

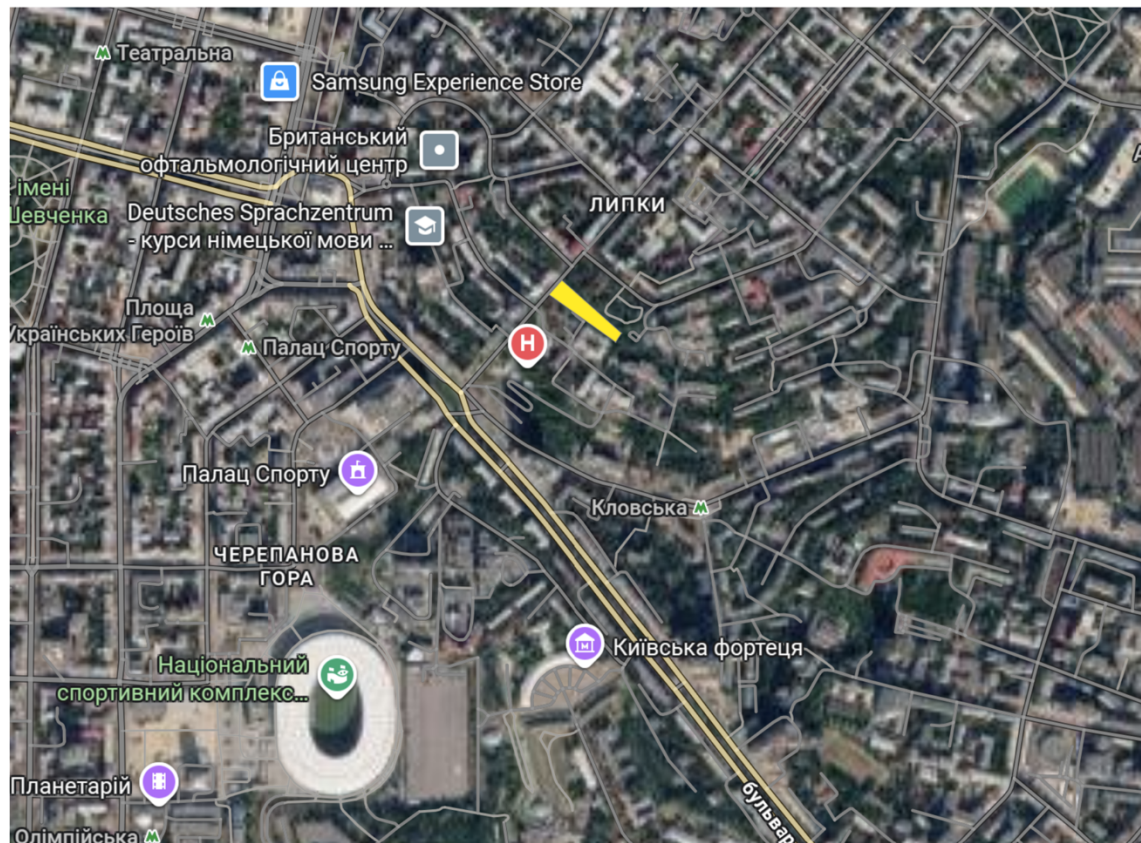

Рис. 1.1. Ситуаційний план

Рис. 1.2. Топооснова ділянки

2. АНАЛІЗ ВІТЧИЗНЯНОГО ТА СВІТОВОГО ДОСВІДУ

Мистецтво і архітектура не є базовими потребами. Це явища другого порядку. Існують суспільства без мистецтва або архітектури. Традиційні африканські суспільства не виробили архітектури. Іконоклазм є частиною візантійської нематеріальної культурної спадщини. Необхідно визнати, що візуальні мистецтва не є необхідністю для соціо-економічного добробуту суспільства. Вони виникають як випадкові розмаїтості, а не як соціальні закономірності.

Те, що забезпечує тривання цих практик, — це школи. Рівень розвитку мистецтва і архітектури залежить від наявності в локальності творчих шкіл, які забезпечують тяглість традиції. Для свого функціонування творча школа сучасного типу потребує будівлю. При чому таку, громадська функція якої була б ширшою за освітню, щоб навчальний процес був змішаний з культурними і дозвільними практиками місцевих громад. Вписуючись у міський контекст, ця будівля створює просторову і соціальну взаємопов'язаність між навчанням мистецтву і архітектурі і потребами громад району та міста, якої не вистачає візуальним мистецтвам (як явищам другого порядку) у будь-якому суспільстві.

Отже, актуальність цієї будівлі постає з поєднання освітньої та культурно-дозвільної функції. Вироблення архітектурної концепції цього різновиду інституцій неможливе без осмислення зразків. Як вказує Кант у «Критиці чистого розуму», поняття без споглядання пусті. [Kant, 1998, A51/B75] Іншими словами, наші узагальнення мають базуватися на історичних прикладах. Тому я починаю роботу над своїм проєктом з розгляду вітчизняних і зарубіжних аналогів будівель творчих шкіл.

2.1 Поглиблений аналіз прикладів мистецьких шкіл

Одеський фаховий художній коледж ім. М. Б. Грекова

Місцезнаходження: м. Одеса, вул. Преображенська, 14/16

Архітектори: Даллаква І., Моранді Ф., Клейн П., Пономаренко Я.

Рік: 1848, 1885, 1910

Школу креслення і малювання було відкрито при одеському Товаристві витончених мистецтв у 1865 році. Від початку школа не мала власного приміщення і розташовувалась у орендованій будівлі (спочатку у домі Райха на вул. Коблевській, пізніше – у домі Скліфасовського на вул. Ніжинській). У 1876-му році міська дума прийняла рішення про зведення спеціального приміщення для потреб школи (ділянка за адресою вул. Преображенська, 16), а також про передачу школі будівлі колишньої лікарської управи, збудованої за проєктом І. Даллаква у 1848 році (вул. Преображенська, 14). [Порожнякова, 2011] У 1883-1885 роках за проєктом тодішнього віцепрезидента товариства Ф. Моранді було зведено новий двоповерховий корпус. В художній школі станом на цей період існувало два відділення (художньо-живописне та креслярсько-будівниче) і п'ять класів; паралельно з цим при школі працювало шестикласне загальне училище. 1900 року училище та школу реорганізували в Одеське художнє училище з живописним, скульптурним та архітектурним відділеннями, навчання проходило за програмою Петербурзької академії мистецтв. У зв'язку з реорганізацією постало питання про розширення приміщення школи – 1908 року було оголошено конкурс на проєкт флігеля для розміщення спеціалізованих класів для занять з малюнку та скульптури. Переможцем конкурсу став проєкт П. Клейна у співавторстві з Я. Пономаренко, за яким у 1909-1910 роках було зведено прибудову до основного корпусу [Крыжантовская, 2012, 62] в стилістиці раціоналістичного модерну. [Краснов, 1999, 65-67]

1993 року будівля, зведена за проєктом Ф. Моранді зазнала ушкоджень внаслідок пожежі, станом на зараз вона знаходиться в аварійному стані [Порожнякова].

Рис. 2.1.1. Будівля лікарської управи та флігель, збудований за проектом П. Клейна та Я. Пономаренко у 1909-1910 роках за адресою вул. Преображенська, 14. [Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=YB0gB58ET3Q> (дата звернення: 7.06.2026)]

Рис. 2.1.2. Корпус, збудований за проектом Ф. Моранді у 1883-1885 роках за адресою вул. Преображенська, 16. [Режим доступу: <https://www.facebook.com/100039408375477/posts/1468600831130182/?mibextid=wwXIfr&rdid=ORXXbhxjKQdkRyoF#> (дата звернення: 7.06.2026)]

Львівський фаховий коледж декоративного і ужиткового мистецтва ім. Івана Труша

Місцезнаходження: м. Львів, вул. Снопківська, 47

Архітектор: Садловський В.

Рік: 1909

У грудні 1876 року міністерством віросповідань і освіти Австрійської імперії було затверджено державний статус «Промислової школи рисунку та моделювання» при місцевому художньо-промисловому музеї. У зв'язку з впровадженням курсів, пов'язаних із будівництвом, у 1890 заклад було перейменовано у «Державну промислову школу». З 1876 по 1892 школа розміщувалась в декількох залах міської ратуші – на третьому поверсі із північного фасаду. 1888 року відбувся закритий архітектурний конкурс на проєкт спеціальної будівлі для школи. Переміг проєкт архітектора Г. Бізанца, у 1890 році його було затверджено, того ж року почалось будівництво на вул. Театральній, 17. 1892 року приміщення вже було обладнане, в тому числі забезпечено функціонування слюсарських та теслярських майстерень. Будинок мав парове опалення.

1906 року архітектор Владислав Садловський виконав проєкт для нового будинку школи, що був зведений у 1907-1909 рока по вул. Снопківській, 47. Заняття у ньому розпочались з вересня 1909 року. У 1929 заклад перейменували на «Державну технічну школу ім. Станіслава Щепанського», в цей час постала потреба у розширенні приміщень. Внаслідок цього у 1938 році артистичні відділи школи було виокремлено в самостійний навчальний заклад – «Державний інститут пластичних мистецтв у Львові», де було передбачено п'ятирічну освіту. [Про коледж]

Зараз коледж знаходиться в цьому ж приміщенні по вул. Снопківській. В плані будівля прямокутна, внутрішнє планування коридорно-кабінетне, всередині – велике внутрішнє подвір'я. Композиція головного фасаду симетрична, із центральним та бічними ризалітами, пілястрами та карнизами. Декоративне оздоблення виконане під впливом віденської сецесії – з керамічними вставки, елементами ліпнини та декоративними решітками. Центральний портал оздоблений горельєфами на теми «Мистецтво» та «Праця» авторства Петра Війтовича. [Жук]

Рис. 2.2.1. Фото об'єкта. [Режим доступу: <https://lia.lvivcenter.org/uk/objects/snopkivska-47/> (дата звернення: 7.06.2026)]

Харківське художнє училище

Місцезнаходження: м. Харків, вул. Мистецтв, 8

Архітектори: Жук К., Піскунов М.

Рік: 1913

1913 року переможцем конкурсу архітектурних проєктів фасаду будівлі Харківського художнього училища став проєкт Костянтина Жука (1873-1940) у стилістиці українського архітектурного модерну; над планом споруди працював архітектор Михайло Піскунов (1867-1917). Будівля П-подібної форми в плані, має два поверхи з ризалітом. Головний фасад симетричний з типовою для пізнього модерну триосьовою композицією – з боків завершується двома наметовими навершнями із заломами даху, а центр підкреслено невеликою баштою з шатром та шпилем. Перекриття вкриті черепицею. Перед вхідним порталом (збереглися оригінальні дерев'яні двері) – шестикутний портик на колонах. Цокольний та перший поверхи рустовані, другий оздоблений поясом черепиці так, що силует відсилає до традицій дерев'яної храмової архітектури. Фасад оздоблений орнаментованою майолікою з флористичними орнаментами,

гербом Харкова на тимпані та написом «Художественное училище» над входом. Планування однобічне, приміщення майстерень та аудиторій розгортаються в обидва боки від парадних сходів. Інтер'єри оформлено стримано, згідно до раціоналістичних тенденцій ХХ століття. В училищі було передбачено чотири загальних класи для малювання, класи живопису та спецпредметів, а також шість аудиторій для вивчення загальноосвітніх дисциплін. Природне освітлення у класах та коридорах забезпечують панорамні вікна та zenітні ліхтарі на другому поверсі. [Чепелик, 2000, 124-133]

В 1920 році Харківське художнє училище переформатовано у «Державні вільні мистецькі майстерні», 1921 – у художній технікум, 1929 – у художній інститут, 1963 – у художньо-промисловий інститут. Зараз в будівля належить Харківській державній академії дизайну і мистецтв. [Пономаренко, 2024] Розширення навчального закладу відбулось в 1970-х роках. Зараз академія має три корпуси по вул. Мистецтв, де за чотирма спеціальностями навчаються близько 1300 студентів; в описаній вище будівлі знаходяться здебільшого адміністративні приміщення. [Історія академії]

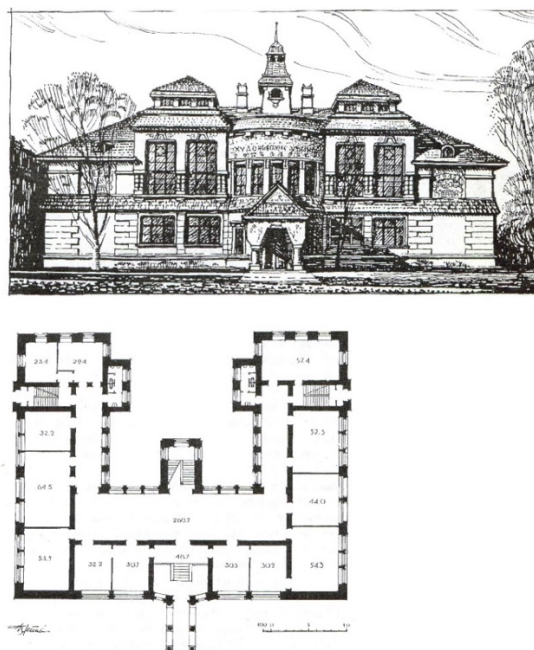

Рис. 2.3.1. Будівля Харківського художнього училища, 1911- 1913 рр. архітектори К. Жуков, М. Піскунов. Загальний вигляд та план першого поверху. [Режим доступу: Чепелик В. Український архітектурний модерн. Київ : КНУБА, 2000. 378 с]

Рис. 2.3.2. Сучасний вигляд будівлі Харківського художнього училища. [Режим доступу: <https://moniacs.kh.ua/uk/harkivska-derzhavna-akademiya-dyzajnu-ta-mystetstv/> (дата звернення: 7.06.2026)]

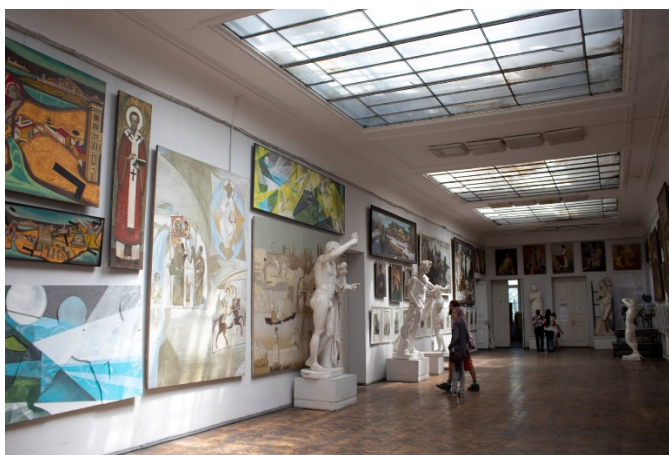

Рис. 2.3.3. Інтер'єр. [Режим доступу: <https://moniacs.kh.ua/uk/harkivska-derzhavna-akademiya-dyzajnu-ta-mystetstv/> (дата звернення: 7.06.2026)]

Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури

Місцезнаходження: м. Київ, Вознесенський узвіз, 20

Архітектори: Єрмаков Є., Ніколаєв В., Морозов Є.,

Рік: 1901

Головний корпус НАОМА був зведений у 1899-1901 роках спеціально для Київської духовної семінарії, розрахована на п'ятсот вихованців. Перший проєкт будівлі 1894 року належав архітектору В. Ніколаєву, остаточний варіант 1898 року – Є. Морозову. Будівництвом керував київський єпархіальний архітектор Є.

Єрмаков. Це триповерхова цегляна будівля симетрична в плані, складається з двох поздовжніх і трьох поперечних корпусів. Розміщення корпусів формує два замкнуті внутрішні дворики, вхід до яких передбачено з тильного фасаду. Внутрішнє планування будівлі коридорне однобічне, за виключенням двобічного планування центрального поздовжнього корпусу. Над головним входом на рівні верхніх поверхів будівлі були запроєктовані хори Трьохсвятительської домової церкви (збереглися круглі колони під хорами), зараз в цьому приміщенні актова зала. Головний фасад тричленний з ритмічними рядами віконних прорізів (більших у другому ярусі), елементи оздоблення посилюються на мотиви романської архітектури. Деякі інші елементи цегляного декору фасаду (дентикули, кесони, ширинки, поребрики) нагадують неоросійський стиль. Середня частина фасаду підкреслена трикутним щипцем (раніше він підтримував невеликий купол з підбанником, нині зруйнований). [Білокінь, 1999, 353-354]

Підлога першого поверху від початку була викладена білим мармуром, але згодом під час одного з капітальних ремонтів його було замінено чорним гранітом. Колони у вестибюлі було оздоблено сірим мармуром.

У 1975-1980 роках здійснено реконструкцію академії і добудову бічних приміщень. В цей період було створено виставкову залу (за проєктом О. Чеканюка) в місці колишнього розташування приміщень ректорату та інших адміністративних служб (від початку тут, ймовірно, знаходилися апартаменти настоятеля). Під виставковим залом знаходяться фондосховища, навчальні аудиторії, кафедри іноземних мов та адміністративні приміщення. В підвальному приміщенні розташовані кафе і студентська їдальня. Так само в підвалі розміщені майстерні кафедри графіки, літографські та друкарські майстерні. На другому поверсі знаходиться найбільша за площею аудиторія – клас рисунку. [Ковальчук, 2014, 166-169]

У 1918-1919 роках споруда використовувалась під казарми корпусу Січових стрільців; з 1925 року тут знаходиться Київський художній інститут (1930 перейменований на Інститут пролетарської мистецької культури, 1935 –

Український художній інститут, 1939 – Київський державний художній інститут, 1992 перейменований на Українську академію мистецтва, 1998 – Академію образотворчого мистецтва і архітектури, 2000 – Національну академію образотворчого мистецтва і архітектури). У 1920-1930-х роках в будівлі одночасно навчались близько восьмисот студентів та викладали до ста тридцяти педагогів. [Білокінь, 1999, 354]

Новий п'ятиповерховий навчальний корпус побудований 1960 року за типовим проєктом – там розміщено навчальні аудиторії та спортивну залу. Другий поверх головного корпусу з'єднаний з третім поверхом нового переходом (залізобетонна конструкція, засклена з двох боків). [Ковальчук, с. 171].

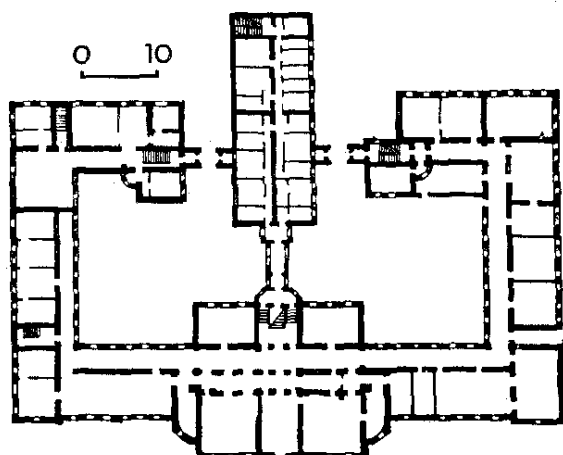

Рис. 2.4.1. План першого поверху. [Режим доступу: Звід пам'яток історії і культури України. – К.: 1999 р., т. 1 (Київ), с. 354]

Рис. 2.4.2. Загальний вигляд. [Режим доступу: Звід пам'яток історії і культури України. – К.: 1999 р., т. 1 (Київ), с. 354]

Середня художня школа

Місцезнаходження: м. Київ, вул. Володимирська, 2

Архітектор: Каракіс Й.

Рік: 1939

Ділянку під зведення першої будівлі Середньої художньої школи було виділено на Старокиївській горі біля фундаментів Десятинної церкви. Школа спроектована у стилі сталінського неокласицизму. Будівля має масштаб ренесансних палаців. Споруда чотириярусна, середня частина містить п'ятий поверх. [Каракіс, 1937, 23] В плані будівля школи – це паралелепіпед з бічними крилами, завдяки яким перед головним фасадом утворюється невеликий курдонер. Шестикутний портик головного фасаду представляє фронтоном, який тримається на гранчастих колонах стилізованого іонічного ордеру. З тильного фасаду розташований напівциркульний ризаліт. Серед матеріалів використаних для будівництва: монолітний залізобетон (для міжповерхових перекриттів) та керамічні блоків, [Кілессо, 1937, 255] фасад на цокольному поверсі облицьований гранітом, вище – опокою. [Каракіс, 1937, 23] Архітектурне рішення репрезентує належність школи до структури Художньої академії СРСР.

Воно є ознакою академізації художньої освіти в радянській Україні, яка розпочалась у 1934 року, в межах так званого «великого відступу».

Спеціалізований навчальний заклад був розрахований на 280 учнів. Вступити до закладу могли школярі, які вже пройшли трирічний курс стандартної десятирічної шкільної програми. Навчання проходило за тією ж десятирічною програмою з додаванням професійних дисциплін за трьома напрямками: живопис, скульптура, архітектура [Каракіс, 1937, 23].

Орієнтація на паризьку школу *beaux-arts* виявляється у плануванні та оздобленні внутрішнього простору. Планування школи коридорне з двобічним розташуванням приміщень. Двадцять великих майстерень (по 75-80 кв. м.) розраховані на роботу 12-14 дітей в кожній, розташовані і орієнтовані відповідно до специфіки характеру занять. Перший поверх було відведено для занять скульптурою: там розміщено формувальну, підсобні приміщення, архів для учнівських робіт та три майстерні, одна з яких має півциркульну форму. На вищих поверхах знаходяться живописні та архітектурні майстерні, кабінети графіки, технологій матеріалів тощо. Сім кабінетів у школі передбачено для опанування учнями загальноосвітніх дисциплін. На п'ятому поверсі знаходиться виставковий зал площею 240 кв. метрів з верхнім світлом для експонування зразкових учнівських робіт. Бібліотека займає площу 180 кв. метрів та розрахована на зберігання 40 тисяч томів. В інтер'єр було введено скульптури, барельєфи, карнизи, які тематично підтримують спеціалізацію навчального закладу. [Каракіс, 1937, 23]

В цій будівлі школа працювала до 1940 року, у лютому 1944 року її було переведено на вул. Смирнова-Ласточкина (зараз - Вознесенський узвіз), у 1968 – у нову будівлю біля Сирецького парку. З 1944 року в цій будівлі розташований Київський державний історичний музей (зараз – Національний музей історії України). [Кілессо, 1999, 254]

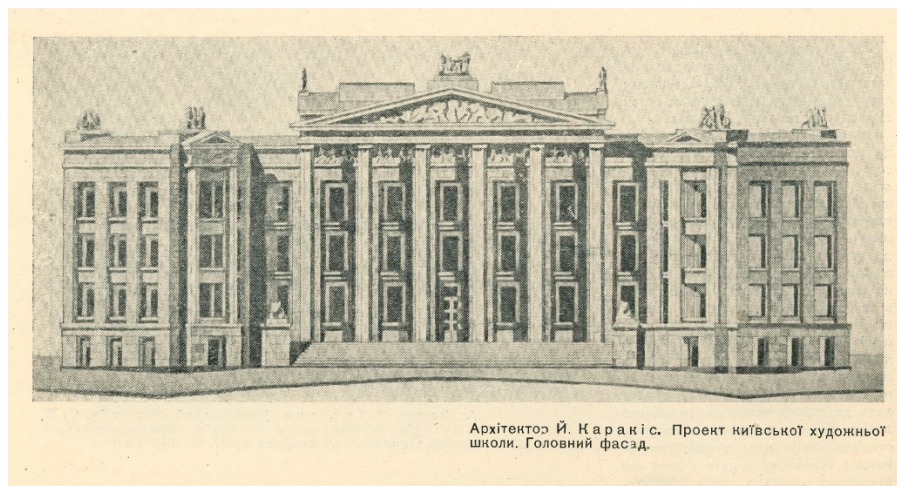

Рис. 2.5.1. Проект головного фасаду київської Середньої художньої школи. [Режим доступу: Каракіс Й. Школи художнього виховання. Соціалістичний Київ. 1937. № 2. С. 22-23]

Рис. 2.5.2. Фото будівлі середньої художньої школи, 1940-і роки. [Режим доступу: <https://nmiu.org/museum-history> (дата звернення: 7.06.2026)]

Палац піонерів і школярів ім. Островського

Місцезнаходження: м.Київ, вул. І. Мазепи, 13

Архітектори: Мілецький А., Більський Е.

Площа: 12000 м кв.

Рік: 1966

Палац піонерів і школярів (сьогодні — Київський Палац дітей та юнацтва) — позашкільний навчальний заклад для дітей віком від 5 до 18 років. Він

розташований на вершині схилу, який веде до р. Дніпро. Архітектурне рішення втілило програму «боротьби з надмірностями в архітектурі» 1955 року. Два триповерхові горизонтальні об'єми, з'єднані простором, в якому розташовується кіно- і концертна зала. Екстер'єр вражає лапідарністю регулярних геометричних форм. Бетонний каркас зі сторони головного південного фасаду здається легким за рахунок стрічок високих вікон, які «обрізаються» вертикалями бокових стін. Вікна вестибюлю на другому рівні, який об'єднує простір другого і третього поверхів, представляють решітку квадратних профілів, яка підкреслює прямокутні лінії бетонного об'єму. Квадратні площини вікон відкриваються вертикально, забезпечуючи вентиляцію приміщення. Віконна решітка повторюється в членуванні бетону бокових стін. У сонячні дні просторі вестибюлі залиті світлом, відповідаючи радянській ідеології «*civitas solis*». Перед будівлею знаходиться фонтан «Зорі та сузір'я», художнє рішення якого було створене художниками Адою Рибачук та Володимиром Мельниченком. Вони ж виступають авторами мозаїчного панно для інтер'єру палацу. По контрасту з нічною темою фонтану, у панно розвивається мотив сонця, до якого злітаються з різних боків пташенята. Таким чином, художнє оздоблення Палацу артикулює соцреалістичний дискурс, створюючи простір для виховання передусім не художника_ці чи гімнаста_ки, а піонера_ки.

Будівля розрахована на одночасне перебування в ній 2500 дітей. Вона містить 130 кімнат для гуртків і лабораторій. Художні студії займають приміщення, орієнтовані на північ. За радянського періоду студії з рисунку, живопису, скульптури та кераміки готували дітей до вступу в художні навчальні заклади системи Академії художеств СРСР. Про глибину ідеологічної проробки свідомості піонерів в просторі цієї мистецької школи свідчить те, що в 1977 році 265 дитячих робіт було подано на міську виставку прикладного та образотворчого мистецтва і 89 на всеукраїнську художню виставку. [Про Палац]

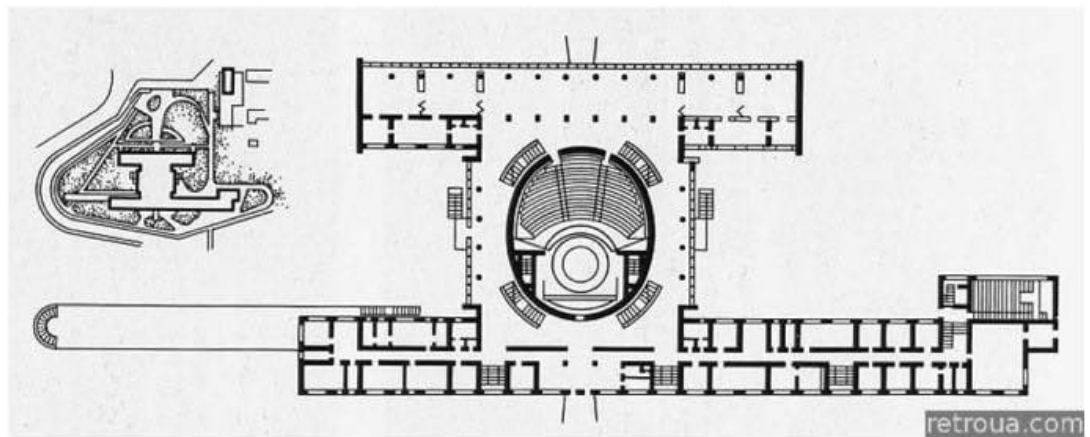

Рис. 2.6.1 План 1 поверху [Режим доступу: <https://modernism.in.ua/ua/kyiv-pioneer/> (дата звернення: 10.06.2026)]

Рис. 2.6.2 Фото об'єкта [Режим доступу: <https://modernism.in.ua/ua/kyiv-pioneer/> (дата звернення: 10.06.2026)]

**Корпус архітектурного факультету Київського національного університету
будівництва і архітектури**

Місцезнаходження: м. Київ, вул. Преображенська, 2

Архітектори: Філенко Л., Коробка В., Гершинзон М.

Площа: 14500 м кв.

Рік: 1982

Корпус триповерховий з одноповерховими прибудовами уздовж північного та південного фасадів. В плані розміри будівлі складають 57х114 м. [1982] На першому поверсі зосереджені групові аудиторії, велика поточна аудиторія, вестибюль, гардероб, рекреаційні простори та технічні приміщення. Другий поверх було призначено для кабінетів кафедр, деканату, кімнат громадських організацій, макетної майстерні, фотолабораторії та архіву. Третій поверх займає бібліотека на 30 тисяч томів, групові аудиторії, чотири зали для малюнку та живопису. По горизонталі всі приміщення зв'язані прямими коридорами та рекреаційною зоною, по вертикалі – чотирма сходовими клітинами. Суміжно розташований блок актової зали, де передбачений перехід від нового корпусу до інших зон інституту. Центральна частина корпусу майже повністю відведена під технічні та службово-допоміжні приміщення, оскільки простори в цій частині позбавлені бічного природного освітлення. Так само в центральній частині знаходить рекреаційна зона з верхнім освітленням. Групові аудиторії так само освітлені верхнім світлом, завдяки пірамідальним ліхтарям в перекритті. [Ковальський, 1983, 13-14] Дистанційне управління з пульта викладача передбачає можливість автоматичного закриття вікон та світлових ліхтарів та керування штучним освітленням. Використані при будівництві матеріали: камінь, кераміка, алюміній, дерево, синтетичне покриття. [Ковальський, 1983, 15]

Освітній процес організований на основі надання кожному студенту індивідуального робочого місця на весь період навчання, з цією метою були

розроблені універсальні робочі столи, що підходять як для занять з архітектурного проєктування, так і для загальноосвітніх дисциплін. [Ковальський, 1983, 15]

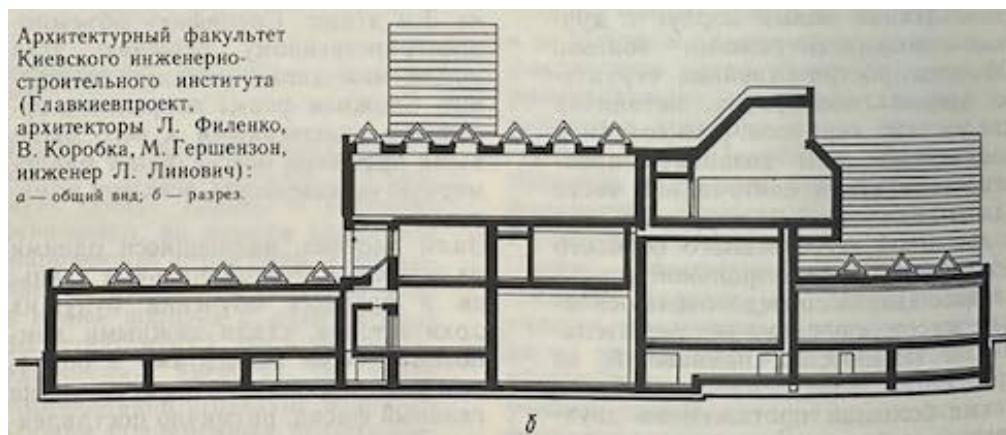

Рис. 2.7.1. Розріз. [Режим доступу: Ковальський Л.Н. Архитектура учебно-воспитательных зданий. — К.: Будивельник, 1988. — С.138]

Рис. 2.7.2. Фото об'єкта. [Режим доступу: <https://www.knuba.edu.ua/1982-2/> (дата звернення: 7.06.2026)]

Рис. 2.7.3. Фото об'єкта. [Режим доступу: Ковальський Л.Н. Архитектура учебно-воспитательных зданий. — К.: Будивельник, 1988. — С.138]

Проект відбудови та реконструкції Академія декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука

Місцезнаходження: м. Київ, вул. Бойчука, 32

Архітектор: Черненко Д.Ю., НАОМА (Керівник: Анатолій Давидов)

Рік: 2025

25 березня 2024 року в результаті російської атаки було зруйновано праве крило будівлі, яку Академія Бойчука займає з 1999 року (до цього - Київський художньо-промисловий технікум). 10 червня 2026 року в Будинку Архітекторів була відкрита виставка проєктів-переможців конкурсу на реконструкцію кампусу Академії під назвою «Бойчук Арт-Кампус: Хаб Гармонії». Гран-прі за кращий проєкт отримала студентка НАОМА Дар'я Черненко. Чотириповерховий горизонтальний об'єм має два крила по боках. Будівля орієнтована по осі північний схід – південний захід.

Планування представляє однобічну коридорну систему. Будівля кампусу розвивається по периметру внутрішнього двору. Проєкт Черненко пропонує виведення спортивної функції в окремий одноповерховий об'єм із плоским озелененим дахом, доступ до якого забезпечується насипом, що створює рельєф

в просторі парку. У новій будівлі заплановане укриття. Зелена зона з навісами, які захищатимуть від сонячного випромінення, організовується також на даху навчального корпусу. У просторі парку розміщується альтанка для зібрань і капличка для вірян. Фасади, орієнтовані на паркову зону, було вирішено в склі, що відкриває панорамний вид. Архітектурне рішення нового кампусу є проектом розвитку паркової зони як безбар'єрного публічного простору. Доступ до споглядання цього простору через панорамні вікна вводить парк в інтер'єр будівлі. Прохід у лівому крилі будівлі з'єднує парк із містом, відкриваючи доступ до зеленої зони для мешканців місцевої громади.

Рис. 2.8.1. Генплан [Фото: НСАУ / facebook [Електронний ресурс. — Режим доступу: <https://www.facebook.com/photo/?fbid=1850462326277362&set=pcb.1850463586277236> (дата звернення: 10.06.2026)]]

Рис. 2.8.2. Вид на парк кампусу. [Фото: НСАУ / facebook [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.facebook.com/photo/?fbid=1850461789610749&set=pcb.1850463586277236> (дата звернення: 10.06.2026)]]

Yale Art + Architecture Building

Місцезнаходження: Нью-Хейвен, штат Коннектикут, США

Архітектор: Пол Рудольф (Paul Rudolph)

Площа: 3566 м кв.

Рік: 1963

Проект був розроблений і реалізований архітектором Полом Рудольфом (Paul Rudolph) впродовж 1957-1963 років. У той час Рудольф був головою архітектурного факультету в Йелі. Він намагався використати свій авторитет, щоб переконати університетську раду запросити Ле Корбюзьє архітектором нового корпусу. Але президент університету Альфред Грізвольд (Alfred Griswold) призначив на цю роль Рудольфа, надаючи перевагу місцевому архітектору. У цьому пам'ятнику бруталістської архітектури архітектор переосмислював проект адміністративної будівлі компанії «Ларкін» (Буффало, США), створений Френком Ллойдом Райтом. В результаті він прийшов до архітектурного рішення, яке вражає своєю бетонною пластикою. Замість колон, архітектор розробив конструкцію, яка тримається на консольних балках. Таким чином було не тільки досягнуто відкритого планування. Це зробило простір вільним і гнучким. У зрізі архітектурне рішення представляє бетонний квадрат, в якому простір сформований як 7-поверховий по висоті лабіринт, який розвивається на 36 різних рівнях з дворівневим простором посередині. У центрі об'єму знаходиться атриум, навколо якого організований публічний простір. Комунікаційні вузли винесені в башти. Це було детерміновано необхідністю закласти можливість розробки розширення корпусу на північ. Три рівні французьких вікон врівноважують масивність бетонної конструкції. Як зовнішні, так і внутрішні стіни представляють розділену на секції бетонну поверхню, текстура якої створена в результаті обробки бучардою. Рудольф казав, що натхненням для цього послугувала поїздка в місто Чандігарх, Індія, де

розташований знаменитий мікрорайон, спроектований Ле Корбюзьє. У внутрішні стіни вмонтовані копії фризів Парфенона, а також фризів роботи Донателло, делла Роббіа та Луїса Саллівана, всі приведені до одного розміру 91х91х10 см. Рудольфу також вдалося встановити в будівлі школи двері автора модерністського принципу «форма слідує за функцією», створені для Театру Гарріка (Garrick Theatre) в місті Чикаго, США. Абстрактний бетонний об'єм презентує археологію модерністської архітектури в Америці. Контингентність історичних процесів виявилась у тому, що по співпадінню в 1960-ті роки мистецький модернізм наблизилася до архітектурного. За легендою на відкритті будівлі експонувалась картина Джека Творкова (Jack Tworckov), відомого зображеннями м'язистих решіток, представляючих перехід від абстрактного експресіонізму до мінімалізму. Отже, коли цей корпус був збудований, він виражав найсучасніші тенденції як в архітектурі, так і в мистецтві, слугуючи адекватним контекстом для модерністської школи мистецтва та архітектури. 2008 року плани розширення будівлі на північ були реалізовані архітектурним бюро «Gwathmey Siegel&Associate Architects» в проєкті, який також включав реновацію бруталістського корпусу. Сьогодні він називається Рудольф Хол (Rudolph Hall).

Рис. 2.9.1. Генплан

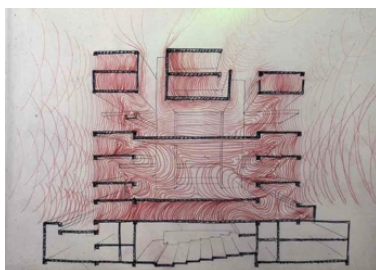

Рис. 2.9.2. Ескіз розрізу з дослідженням простору

Рис. 2.9.3. Розріз

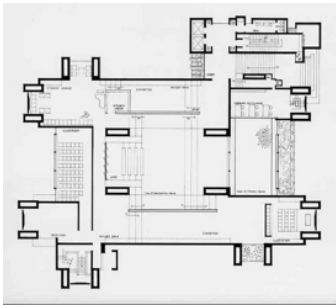

Рис. 2.9.4. План 2 поверху

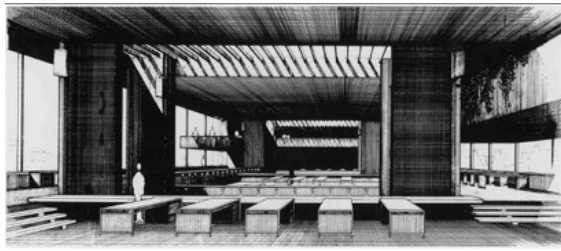

Рис. 2.9.5. Інтер'єр проєктної кімнати

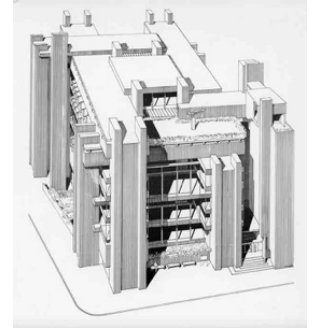

Рис. 2.9.6. Екстер'єр

Рис. 2.9.7. Фото об'єкта [Режим доступу: <https://archeyes.com/the-yale-school-of-architecture-building-by-paul-rudolph/> (дата звернення: 7.06.2026)]

Art Centre of Central Technical School

Місцезнаходження: м. Торонто, Канада

Архітектор: Мейсі ДюБуа (Macy DuBois)

Рік: 1962

Мистецький центр знаходиться в північно-східному куті кампусу Центральної технічної школи. Цей мистецький центр є ще однією пам'яткою

бруталізму в архітектурі мистецьких шкіл. Будівля представляє бетонну масу, яка розвивається по горизонталі. Архітектурне рішення слідує функції – забезпечити мистецькі студії північним світлом, яке є оптимальним для практикування візуальних мистецтв завдяки своєму нейтральному колористичному балансу та рівномірності. Освітлення стало детермінантом для орієнтації головного фасаду будівлі на північ. Цей фасад представляє дворівневий каскад зашкленених терас, які містять приміщення мистецьких студій. Так функція будівлі виявляється у її фасаді, репрезентуючи модерністську ідеологію функціональності.

Проект ДюБуа як зразок бруталістського стилю є маніфестом бетонної естетики. Бетонна пластика не лише виявляє функції споруди, але працює також як її декор. Поверхня фасаду розділена на прямокутники, які задають людський масштаб сприйняття. Членування бетону на північній стіні варіюється по ширині, диверсифікуючи функціональні об'єми та створюючи ритм руху ока вздовж суцільної бетонної поверхні. Зі східної і західної сторони на висоті стелі кожного поверху розташовані дві бетонні панелі з рельєфними лініями, які повторюють форму цих панелей, виявляючи два рівня нашарування бетонної маси в архітектоніці конструкції. Інтер'єр також визначається неприкритим бетоном. Його ребриста поверхня підкреслює розвиток простору по горизонталі. Підлога, викладена червоно-коричневою Уельською бруківкою, гармонійно поєднується з сірим кольором, який домінує в приміщенні. Широкі коридори функціонують як внутрішні вулиці, ініціюючи моменти зустрічей і спілкування. Вони також мають ніши з денним світлом, які слугують виставковими просторами. Зі східної, північної і західної сторони будівлю оточує "ров", який дозволяє денному світлу потрапляти в підвальні кімнати.

Канадський архітектор Роберт Мофат (Robert Moffatt) вказує на те, що формула «форма слідує за функцією», який втілений у Мистецькому центрі, надає йому характер цілеспрямованості. [Moffat] Остання за Кантом є принципом прекрасного, [Kant, 2000, 5:198] що обґрунтовує використання функціоналістської естетики в архітектурному рішенні мистецької школи.

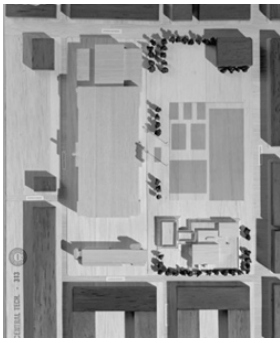

Рис. 2.10.1. Генплан

Рис. 2.10.2. Фото об'єкта [Режим доступу: <https://torontosocietyofarchitects.ca/buildings/art-centre-central-technical-school/> (дата звернення: 7.06.2026)]

Sharp Center for Design

Місцезнаходження: м. Торонто, Канада

Архітектор: Віл Олсоп (Will Alsop)

Площа: приблизно 4000 м кв.

Рік: 2004

Корпус школи мистецтв і дизайну Університету OCAD розроблявся архітектором Вілом Олсопом (Will Alsop) на початку 2000-х років. Проєкт сформувався в процесі обговорень з викладачами та студентами. Університетську спільноту непокоїло, що новобудова значно скоротить публічний простір кампусу. Так архітектор прийшов до рішення підняти приміщення Центру дизайну на 26 метрів над землею на 12 опорах. «Земля повинна бути віддана людям та садам, не будівлям. Це зробило би наші міста набагато щасливішими», — так коментував свій проєкт Віл Олсоп. [Belogolovsky, 2018] Нависаючи над пішохідною зоною будівля формує під собою невелику міську площу. Цей піднятий у небо горизонтальний об'єм площею більш ніж 4000 м кв. став відомим як «стільність». Дизайн екстер'єру — чорно-білий пікселізований паттерн на фасаді разом із різнокольоровими опорами — не має зв'язку з місцевим контекстом. Натомість архітектурне рішення презентує школу мистецтв і дизайну як простір гри. Агамбен у «Профанаціях» (2015) звертає увагу, що всі ігри є похідними від сакральних ритуалів (м'яч символізує сонце і т.д.). [Agamben, 2015, 75] У цьому гра споріднена з мистецтвом. Адже мистецтво також на початку мало ритуальну функцію, яку воно, як і ігри, втратило з ходом часу. Цифрова естетика фасаду Центру дизайну Шарпа декларує, що мистецтво, якому навчаються в цих стінах, увійшло в добу технічної відтворюваності. Беньямін вказує, що репродукція, яка знищує оригінал, позбавляє мистецтво залишків сакрального. [Беньямін, 2002, 53-82] Але Агамбен заперечує Беньяміну, звертаючи увагу на те, що перехід з області сакрального в профанне ніколи не завершений, так як профановане

залишається на межі із сакральністю. [Agamben, 2015, 74] Архітектурне рішення екстер'єру будівлі представляє мистецтво і дизайн як таку гру, яка доторкається до сакрального. При чому тоді, коли мистецтво і дизайн маніфестуються саме як гра, виявляється їх стійкий зв'язок із культовим началом. Тоді ці профановані практики належать не землі, а небу. Інтер'єр «стільніці» контрастує з її фасадом. Він обмежується традиційним поділом навчального простору на аудиторії. Наразі університет здійснює оновлення цього приміщення, після чого воно може стати значно зміненим. Незважаючи на консервативне рішення внутрішнього простору, Центр дизайну Шарпа займає культове місце в історії архітектури мистецьких шкіл завдяки грі в зовнішньому дизайні.

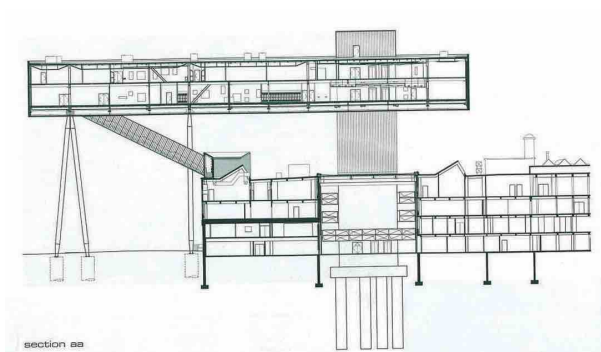

Рис. 2.11.1. Розріз

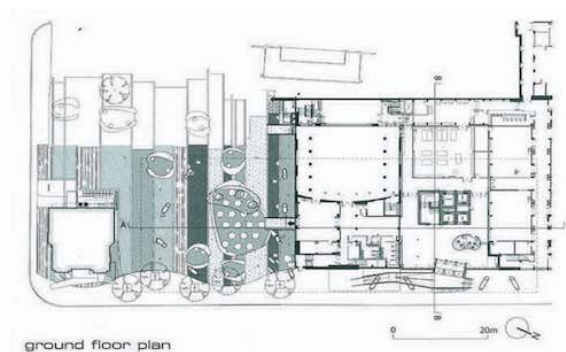

Рис. 2.11.2. План 1 поверху

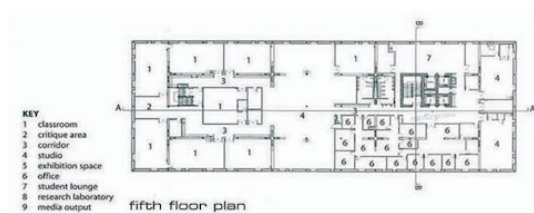

Рис. 2.11.3. План 6 поверху

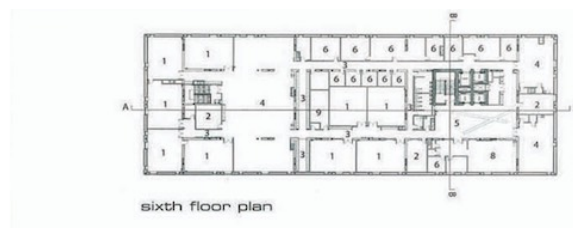

Рис. 2.11.4. План 7 поверху

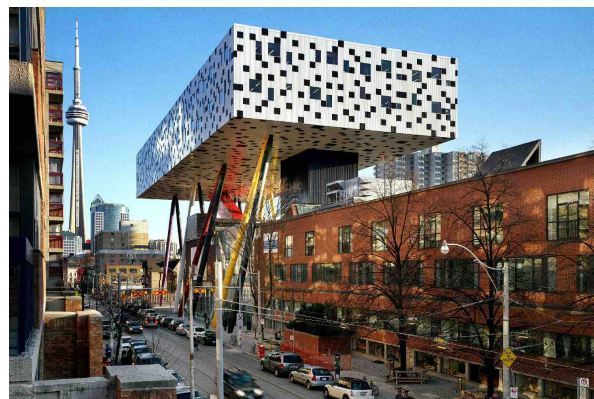

Рис. 2.11.5. Фото об'єкта [Режим доступу: <https://torontosocietyofarchitects.ca/buildings/art-centre-central-technical-school/> (дата звернення: 7.06.2026)]

Milstein Hall

Місцезнаходження: м. Ітака, штат Нью-Йорк, США

Архітектори: ОМА

Площа: 14000 м кв.

Рік: 2011

Новий корпус Коледжу архітектури, мистецтва і планування (АРР) Корнелльського Будівля визначається архітектурним бюро Рема Кулхааса [Rem Koolhaas] як «з'єднувальна структура». [ОМА, 2016] Вона справді з'єднує два старих корпуси АРР — Сіблі Хол (Sibley Hall) та Ренд Хол (Rand Hall), при цьому нависаючи наче надбудовою над проїзною частиною. У цій знакій будівлі початку ХХІ століття переосмлюється модерністська «внутрішня вулиця» як делезівська неперервність зовнішнього і внутрішнього, приватного і публічного як просторово, так і на соціальному рівні. Цей постструктуралістський «зсув» у інтернаціональному стилі був зумовлений кризою публічних просторів наприкінці ХХ століття. Архітектори як творці соціальної реальності зайнялися спробами повернути індивіда в спільноту. Мілстейн Хол містить студії, галерейний простір, простір для критики та актову залу на 253 місця. Але його основна функція — перекодувати простір комунікаційного вузла між двома корпусами у майданчик для соціальної взаємодії. Архітектура як стіни зникає. З

одного боку, внутрішній простір перетворюється на аналог вуличного, з іншого — інтер'єр виходить назовні.

Основний об'єм — скляна горизонталь, яка підтримується гібридною фермовою системою, не просто з'єднує другі поверхи двох старих корпусів, а мислиться як «відкритий шир», який «стимулює взаємодію» [ОМА, 2016]. Особлива увага була приділена південно-східній зоні студій, яка є найбільш видимою з університетського плацу. В вечірні години студії, які працюють допізна, представляють видовищний світловий об'єм. Для денних годин, коли є необхідність у захисті від сонячних променів через орієнтацію на схід і південь, у співпраці з брендом Inside Outside була створена завіса з двосторонньою графікою на основі архітектурних рисунків голландського художника і архітектора Ганса Вредемана де Вріса (Hans Vredeman de Vries) (1527-1607). Збільшені зображення класичного ордеру з перфорацією по перспективних лініях створюють ілюзію, що за вікном знаходиться інший простір. На зовнішній стороні принти класичного ордеру контрастують з екстер'єром будівлі. Під верхнім рівнем знаходиться неперервна стеля з декоративних перфорованих алюмінієвих панелей, яка проходить як над зовнішнім, так і над внутрішнім просторами. Центральним елементом нижнього рівня є купол, який представляє двошарову бетонну систему. Під цим перенесеним в інтер'єр зовнішнім архітектурним елементом знаходиться простір для критики. Поверхня купола працює як сходи до студій. У цієї архітектурної форми є також третя функція — бути платформою для вуличних меблів в інтер'єрі. Горизонталь консолі ефектно перерізається перпендикуляром комунікаційного вузла з ліфтом, який архітектори описують як «кімнату, що рухається вертикально». В ній закладений сценарій перевезення архітектурних моделей. Проект ОМА грається з інвертацією вуличних елементів в інтер'єрні і навпаки, намагаючись стимулювати перетворення «зв'язувальної структури» з тривимірного переходу між двома старими корпусами у соціальний перехід до нового навчального процесу, який позначається поверненням громадської настанови в індивідуалізовану спільноту.

Рис. 2.12.1. Генплан

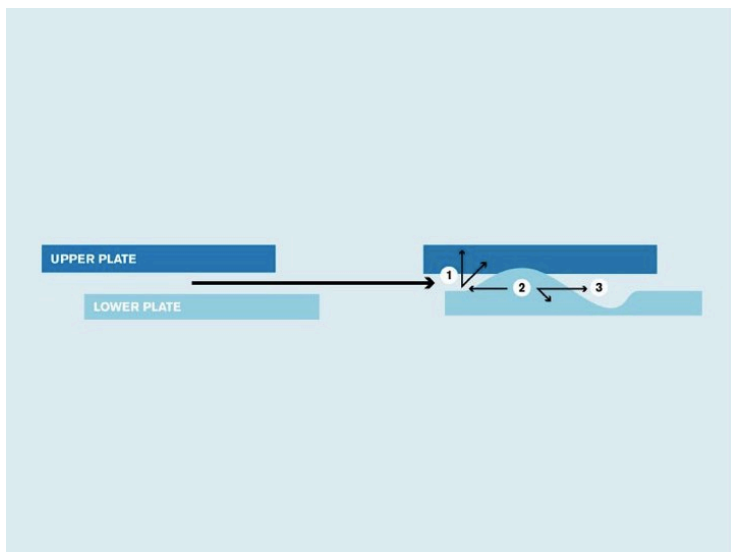

Рис. 2.12.2. Схема формування об'ємів будівлі

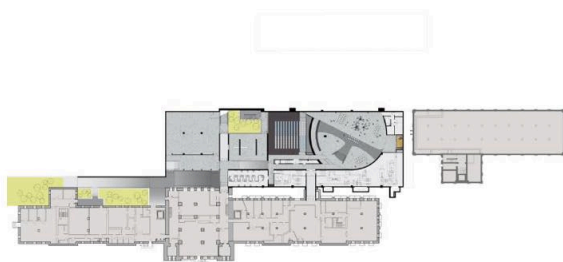

Рис. 2.12.3. План підвального поверху

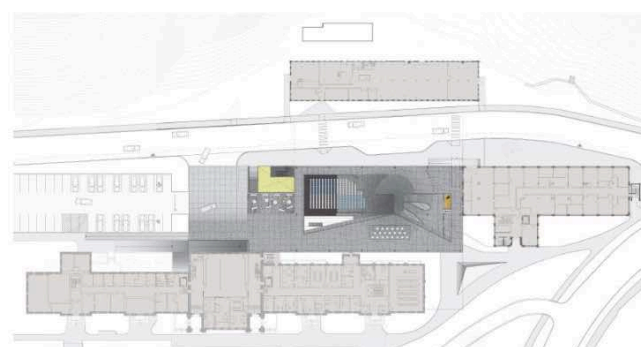

Рис. 2.12.4. План 1 поверху

Рис. 2.12.5. План 2 поверху

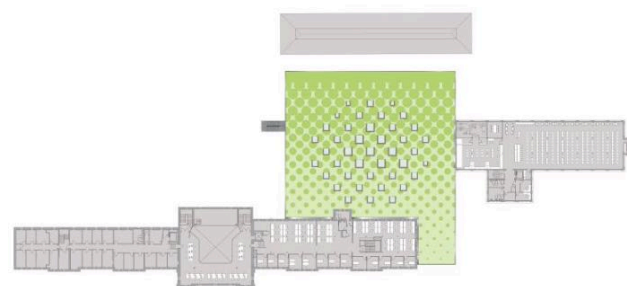

Рис. 2.12.6. План даху

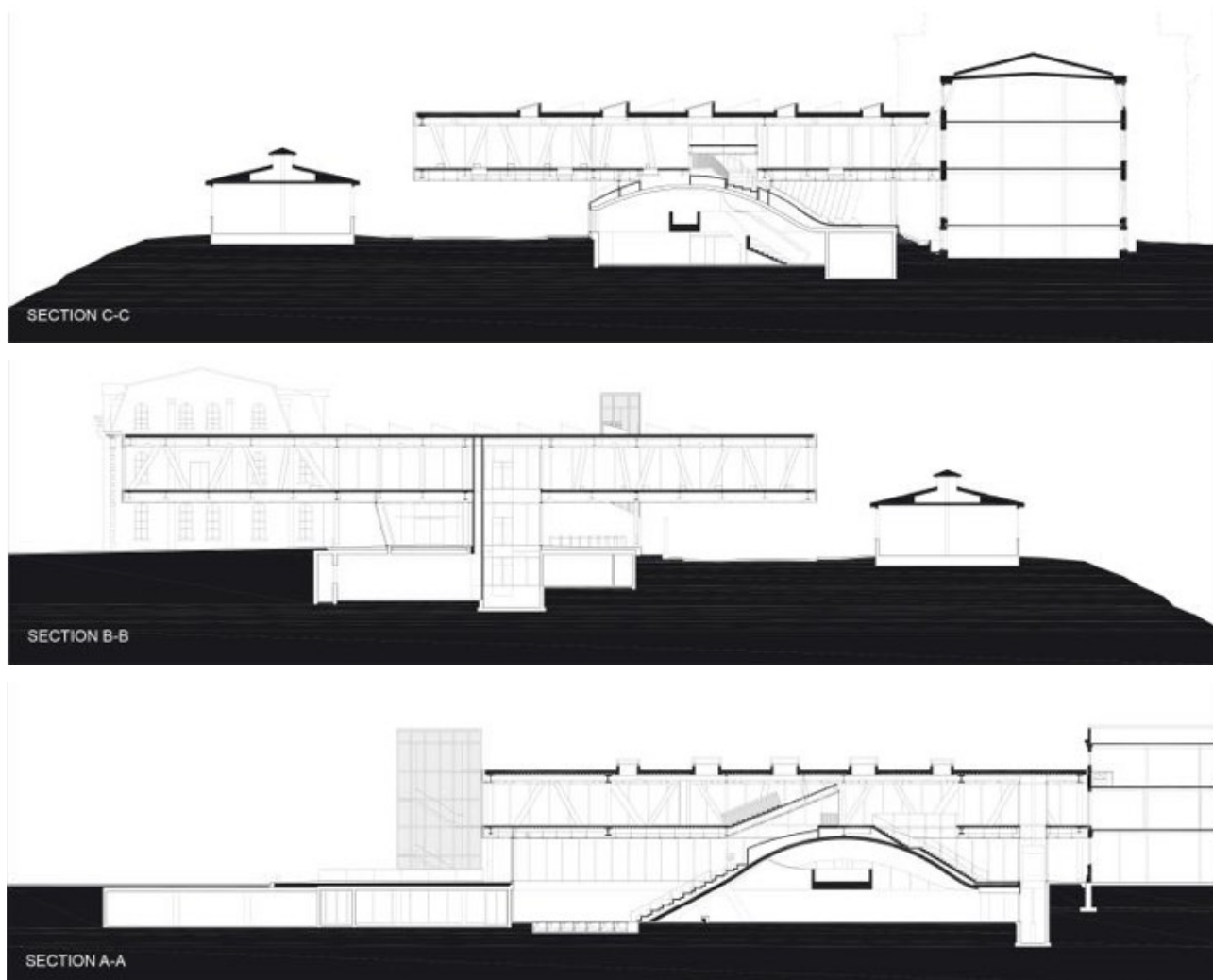

Рис. 2.12.7. Розрізи

Рис. 2.12.8. Макет

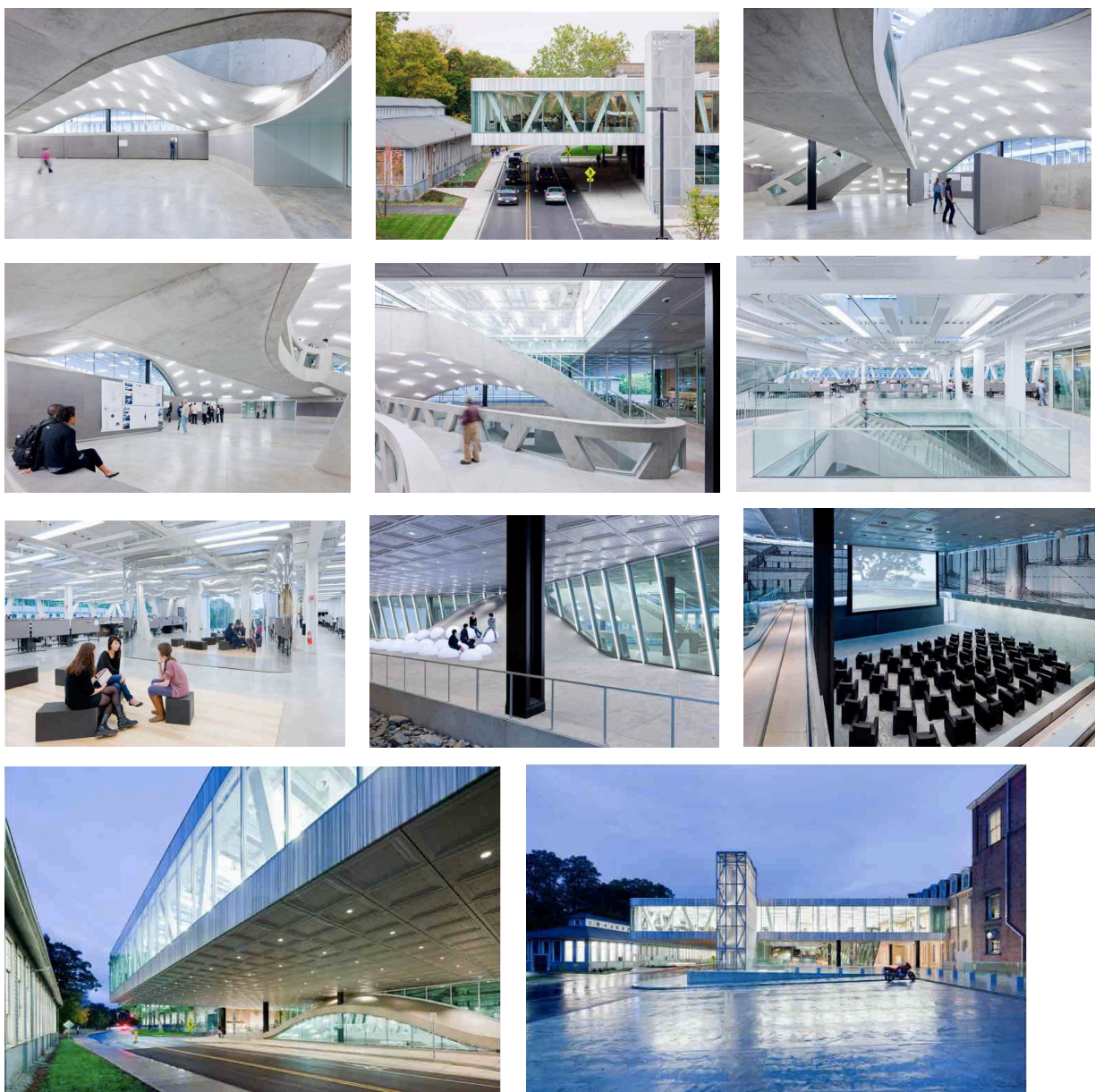

Рис. 2.12.9. Фото об'єкта [Фотограф Іван Баан [Iwan Baan]. Режим доступу: <https://divisare.com/projects/327909-oma-iwan-baan-milstein-hall> (дата звернення: 7.06.2026)]

Drawing Studio

Місцезнаходження: м. Борнмут, Великобританія

Архітектори: Crabstudio Peter Cook and Gavin Robotham

Площа: 170 м кв.

Рік: 2016

Проект був розроблений і реалізований архітектурним бюро «Crabstudio Peter Cook and Gavin Robotham» у 2016 році. Об'єкт отримав премію Misa ван дер Рое за 2017 рік. Це перший проект студії рисунку як окремої архітектурної форми більш за 100 років історії британської архітектури. Приміщення площею 170 м кв. використовується для занять з рисунку студентами 17 факультетів університету, що раціоналізувало винесення цієї функції в окремий об'єм. В основі архітектурного рішення – ідея неперервності контурної лінії в процесі становлення форми. Криволінійний об'єм, в якому відсутнє розмежування на стіни та дах, не поділяється на простори, а «складається» у відсутність форми, яка тим не менш вже є просторовістю. Цей текучий об'єм має відповідність у мандрах олівця по поверхні білого аркушу паперу, цілеспрямованим, але ще незавершеним. Завдання архітектора було не створити іконічний образ студії, а дати вираження руху до чогось невідомого, в якому знімається межа між внутрішнім і зовнішнім. Зовнішня оболонка вирішена у синьому кольорі, маркуючи свою присутність на території кампусу не силуетом, а яскравою плямою потенційності. Простір організований таким чином, щоб декларувати спрямованість від публічного простору парку до великого вікна, розташованого під кутом 45 градусів до землі, яке повертає відвідувача до вільного ширину зеленої зони. Інтер'єр вирішено як єдиний простір, спрямований до північного світла. На заваді тотальній неперервності стоїть необхідність відмежування від основного об'єму студії рисунку її підсобних приміщень. Так що текучий простір як такий втілено тільки на рівні інтегрованої зовнішньої оболонки. Природне освітлення приміщення нюансовано. Окрім великого круглого вікна, яке ділиться решіткою

профіля на декілька вікон, сплановано ще ряд світлових моментів: заднє верхнє світло через вікно площею 10 м кв.; нижнє світло під довгою лавою на східній стороні, яке створює містичне сяяння; світловий градієнт виробляється сонячним випроміненням, яке проходять крізь скляні вхідні двері, падаючи на криву поверхню внутрішньої оболонки. Остання вирішена одним тоном білого, звичайно, як візуальна паралель аркушу паперу. Що є більше, ніж метафорою. Однотонність середовища допомагає сконцентруватися зору на формі, блокуючи візуальні «шуми».

Рис. 2.13.1. Генплан

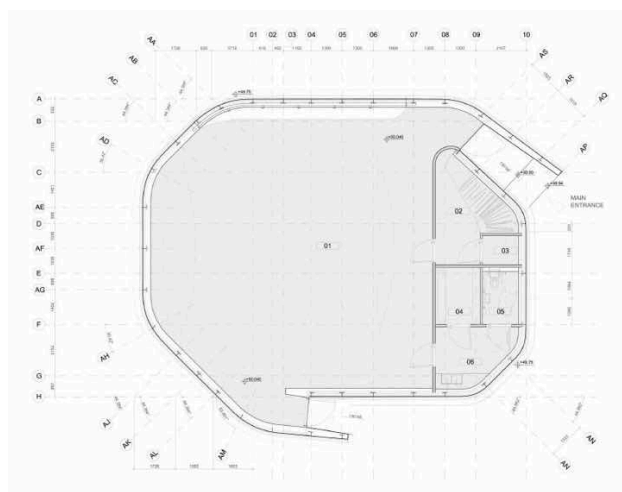

Рис. 2.13.2. План

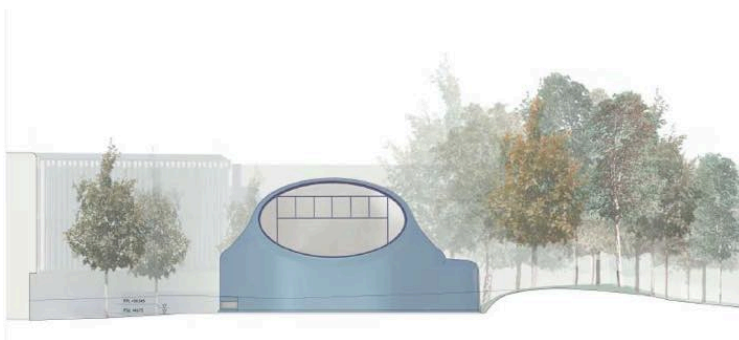

Рис. 2.13.3. Північна сторона

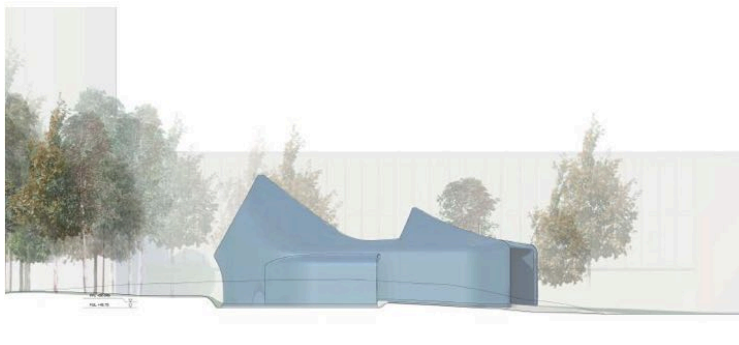

Рис. 2.13.4. Західна сторона

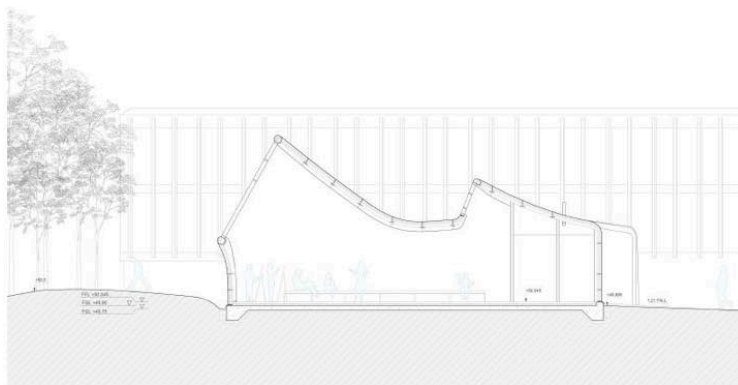

Рис. 2.13.5. Розріз по осі північ-південь

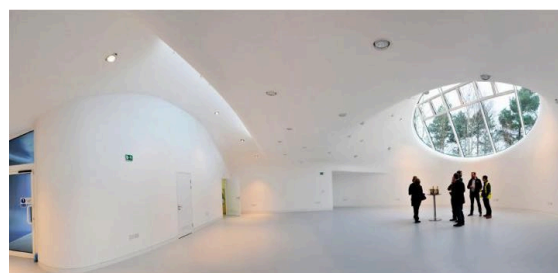
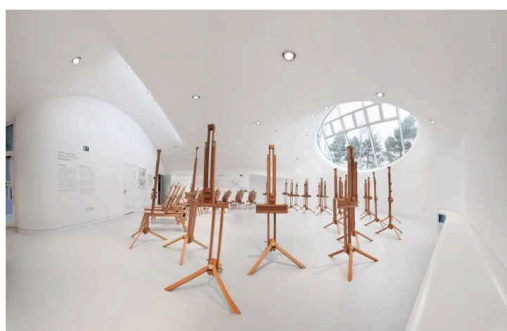
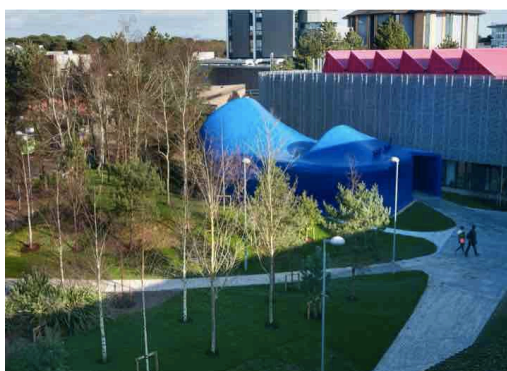

Рис. 2.13.6 Фото об'єкта [Режим доступу: <https://divisare.com/projects/323742-crabstudio-peter-cook-and-gavin-robotham-richard-bryant-drawing-studio> (дата звернення: 7.06.2026)]

Eagle Artist studio

Місцезнаходження: м. Хуанчжоу, Китай

Архітектори: We Architects Anonymous (WAA)

Площа: 70000 м кв.

Рік: 2020

Художня студія була створена як майданчик для підготовки абітурієнтами до вступу в китайські художні школи. Вона розрахована на більш, ніж 3000 студентів. Студія приймає студентів зі всіх куточків Китаю для того, щоб вони прожили 8 місяць поспіль в атмосфері інтенсивних тренувань та спілкування з іншими абітурієнтами. Архітектурне рішення полягає у збільшенні формату художньої студії до масштабу «фабрики мрій», як її називають архітектори. [WAA, 2020] Замість того, щоб створити горизонтальну серію окремих об'ємів, вони запроєктували неперервний простір, який розвивається вертикально. Такі функції як класні заняття, живопис у студії, лекції, їжа, спорт та відпочинок утворюють ланцюг, який формує єдину публічну зону. Простір для занять з живопису для усіх 3000 абітурієнтів зосереджено на одному 6-метровому заввишки рівні, доступ до якого здійснюється через вхід по довгому пандусу, який проходить крізь простір внутрішнього двору, виступаючого центром циркуляції людських потоків. Ця величезна художня студія віддзеркалює простір, в якому матимуть місце вступні іспити. Неперервне рішення класів, які марковані лініями на підлозі, створює режим видимості, який підвищує конкуренцію, відтворюючи ситуацію абітурієнта. Дизайн даху детермінований навчальною програмою школи, сфокусованою на живопису, відповідно до вимог китайських художніх навчальних інституцій. Зубчаста система, вираження якої можна побачити на фасаді, не пропускає прямих сонячних променів, підтримуючи північне освітлення. Горизонтальні пластини на верхніх вікнах розсіюють світло. Полікарбонат, використаний в них замість скла, пом'якшує тіні завдяки своїй властивості заломлювати світло. Таким чином, було створено середовище з максимальною кількістю годин природного освітленням, при чому такого, яке є оптимальним для роботи з кольором.

Не тільки в об'ємі художньої студії, але на рівні дизайну всього кампусу "Орла" відбувається розмиття кордонів внутрішнього і зовнішнього. У дизайні врахований м'який клімат Хуанчжоу: частина навчальних і рекреаційних функцій розташована на відкритому повітрі. Відсутність розрізнення

внутрішнього/зовнішнього підтримується також у рішенні гуртожитку, який йде навколо кампусу як його внутрішня вулиця. Одним словом, делезівська ідея неперервності — як просторового, так і соціального — домінує в архітектурі школи (звичайно не без вимушених дискретностей, окреслених стінами). Естетика тривання просторової подовженості в пластичі бетону слугує маніфестації перехідності соціальної позиції абітурієнта.

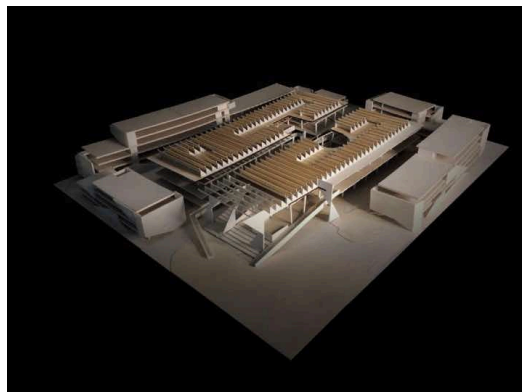

Рис. 2.14.1. Макет

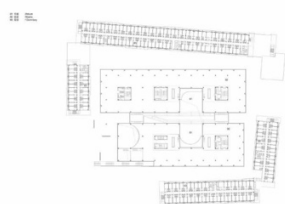

Рис. 2.14.2. План 1 поверху

Рис. 2.14.3. План 2 поверху

Рис. 2.14.4. План 2 поверху

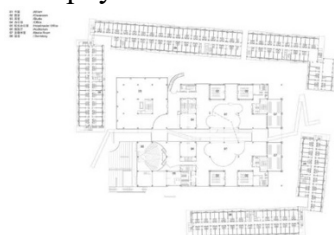

Рис. 2.14.5. План 3 поверху

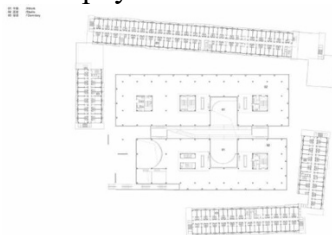

Рис. 2.14.6. План 4 поверху

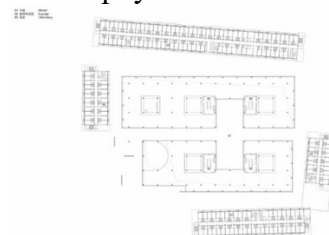

Рис. 2.14.7. План 5 поверху

Рис. 2.14.8. План 6 поверху

Рис. 2.14.9. План 7 поверху

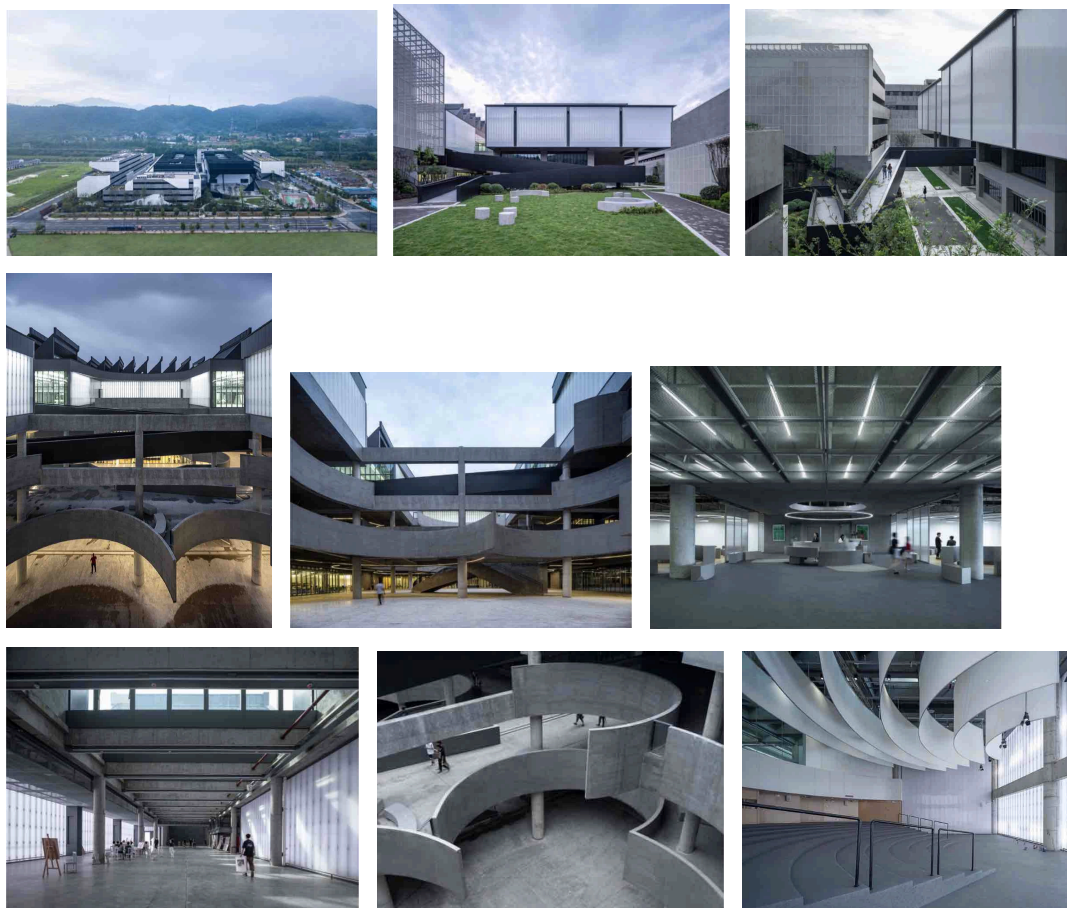

Рис. 2.14.10. Фото об'єкта [Режим доступу: <https://divisare.com/projects/432332-waa-we-architech-anonymous-tian-fangfang-huangzhou-art-school> (дата звернення: 7.06.2026)]

Daniels Building at One Spadina Crescent

Місцезнаходження: м. Торонто, Канада

Архітектори: NADAAA

Площа: 14000 м кв.

Рік: 2017

Архітектурний корпус Університету Торонто (University of Toronto) представляє собою продовження оновленої неоготичної споруди, яка раніше мала назву Коледж Нокс (Кнох College). У будівлі знаходяться приміщення магістерської та аспірантської програм з архітектури споруд, ландшафтно́ї архітектури та дизайну. Проект є прикладом деконструктивізму в архітектурі, що виявляється у певній взаємодії з історичним контекстом. Будівля Деніелса

працює продовженням нео-готики 1875 року не як неперервність. Архітектори вирішили з'єднання між об'ємами як просвіт, слугуючий «слідом» зіставлення двох історичних періодів, представлених двома архітектурними стилями. Грем Гарман протиставляє делезівську неперервність архітектурного простору деррідіанській дискретності між історичною та сучасною забудовою. [Гарман, 2025, 276-277] Але DANAAA вирішують простір розширення старого корпусу не як розрив, а як (не)перервність. Просвіт входить «клином» не між старим і новим. Він становить структурну частину протяжності прибудови, розщеплюючи останню по лінії, яка візуально відділяє фасади старого корпусу і його розширення. Просвіт вказує не тільки на відмінність між стилями, але і на повторення нео-готики в мові модернізму: обидва стилі можна представити як скляну архітектуру, яка створює простір просвітлення. Архітектурний об'єм прибудови вирішено помірним використанням скляних фасадів. Зубчаста система на даху дає непряме верхнє сонячне випромінення. Будівля має бетонну підвісну стелю, яка підтримується двома фермами, що спираються на ядра комунікаційних вузлів по осі схід-захід. Її складки формують драматичні просвіти. Вдень 61% інтер'єру забезпечені природним світлом. Встановлення (не)перервності між історичним контекстом і його сучасним розвитком слугує стимулюючою рамкою для архітектурної школи, де студенти навчаються працювати з нашаруваннями архітектурних стилів в забудові. Це не тільки архітектурний корпус Університету Торонто, а нова архітектурна школа в дії, виробляюча типову концепцію архітектурного ансамблю в історичному середовищі, яким стала Канада в ХХІ столітті.

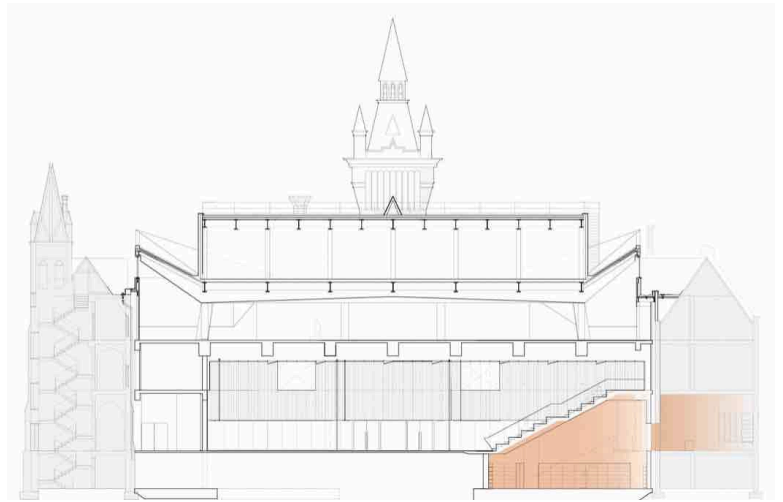
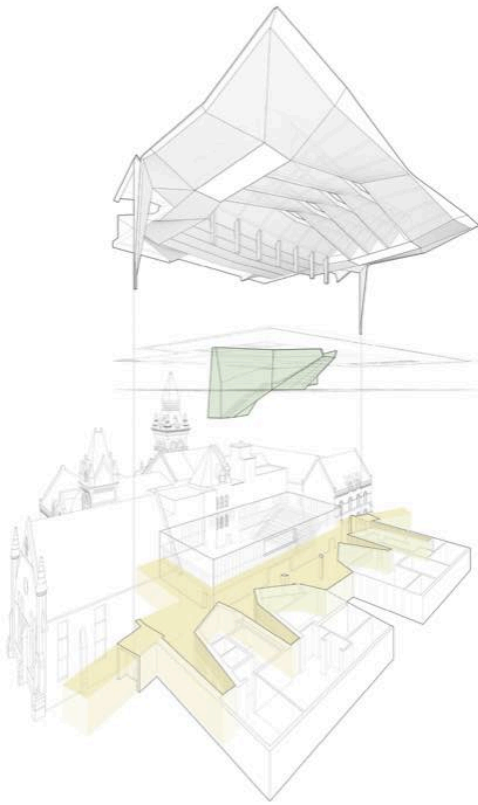

Рис. 2.15.1. Аксонометрична схема Рис. 2.15.2. Розріз по осі схід-захід

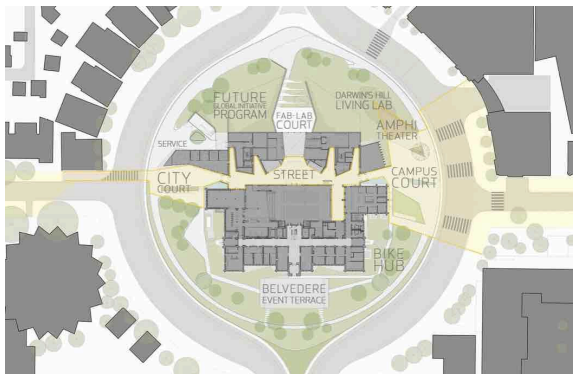

Рис. 2.15.3. План 2 поверху

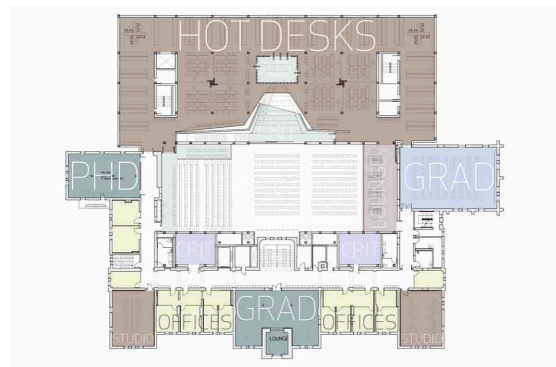

Рис. 2.15.4. План 3 поверху

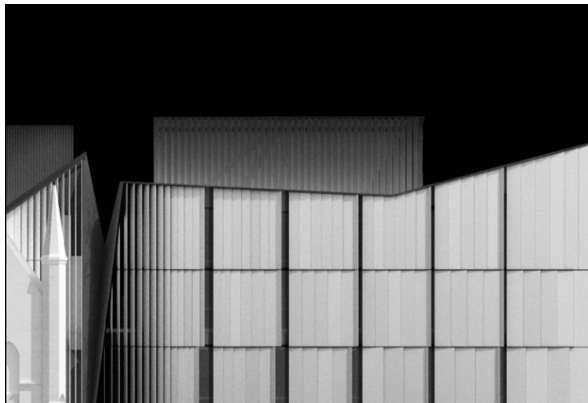

Рис. 2.15.5. 3-D модель східного фасаду

Рис. 2.15.6. Західний фасад

Рис. 2.15.7. Північний фасад

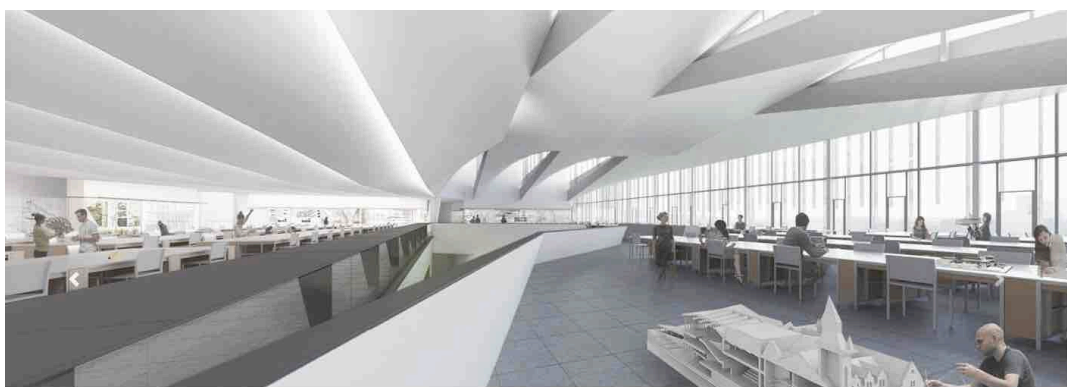

Рис. 2.15.8. Інтер'єр студій на третьому поверсі

Рис. 2.15.9. Східний фасад

Рис. 2.15.10. Фото об'єкта. [Режим доступу: <https://www.dezeen.com/2019/05/17/daniels-building-one-spadina-crescent-nadaaa/> (дата звернення: 7.06.2026)]

Reid Building

Місцезнаходження: м. Глазго, Великобританія

Архітектори: Steven Hall Architects

Площа: 11250 м кв.

Рік: 2014

Новий корпус Школи мистецтв в Глазго (Glasgow School of Art) розташований безпосередньо навпроти старого корпусу школи (1909) авторства шотландського архітектора та художника. Архітектурне рішення

постало в діалозі з проєктом Макінтоша. В цілому Стівен Хол використовує свій метод побудови єдності архітектурного ансамблю по контрасту, що не заважає йому на рівні частин бути співзвучним мові Макінтоша. Для оприявлення цієї парадоксальної мереології був збережений цегляний фасад старої будівлі, який виступає як частина скляного фасаду будівлі Рейд. Отже, на рівні цілого це контраст. Тонким «кісткам» і товстій «шкірі» будівлі Макінтоша, Стівен Хол протиставляє товсті «кістки» і тонку «шкіру» новобудови. [Reid Building]

Іншими словами, якщо старий корпус має каркас зі сталі та дерева, то у новій структурі використовується залізобетон. Кам'яна оболонка будівлі Макінтоша контрастує з двома шарами напівпрозорого скла, які формують фасади нового об'єму. На рівні частин у дизайні будівлі присутній омаж Макінтошу: це три круглі світлові колодязі, які прорізають будівлю по вертикалі, пропускаючи природне світло вглиб будівлі.

Планування інтер'єру детерміноване цінністю північного світла для студій/воркшопів, які розташовані вздовж північного фасаду, тоді як їдальня та офіси займають зону вздовж південного. Внутрішній простір організований так званим «колом комунікації», [Reid Building] яке представляє собою систему переходів, які, розвиваючись по вертикалі, з'єднують всі основні приміщення (лоббі, галерею, проєктні майстерні, лекторій, семінарські аудиторії, студії, воркшопи, зелену терасу). У «колі комунікації» Стівен Хол розгортає сценарій комунікативних ситуацій, які він називає «творчим тертям» (creative abrasion), [Reid Building] протиставляючи його модерністській традиції проєктування широких внутрішніх вулиць як неформальних просторів для зібрань. Будівля Рейд буда спроектована у відповідь на виклик розташованої навпроти старої Школа мистецтв Глазго. Як показує мереологія в діалозі з цією класикою архітектури мистецьких шкіл, модернізована конструкція не змінює факту, що забезпечення природного освітлення є головним елементом у розробці простору для мистецької освіти.

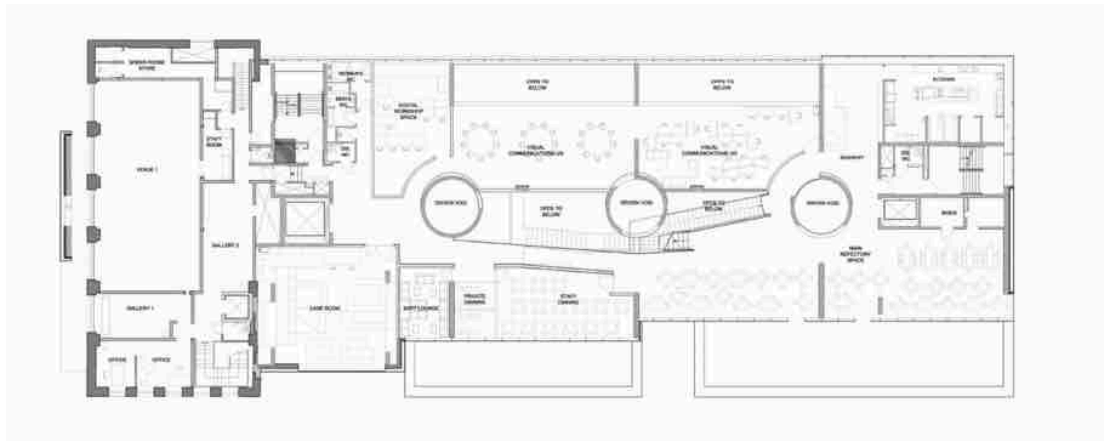

Рис. 2.16.5 План 2 поверху

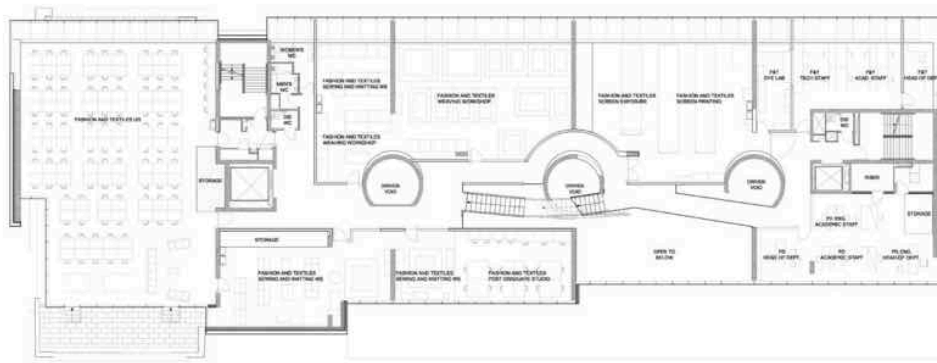

Рис. 2.16.6. План 3 поверху

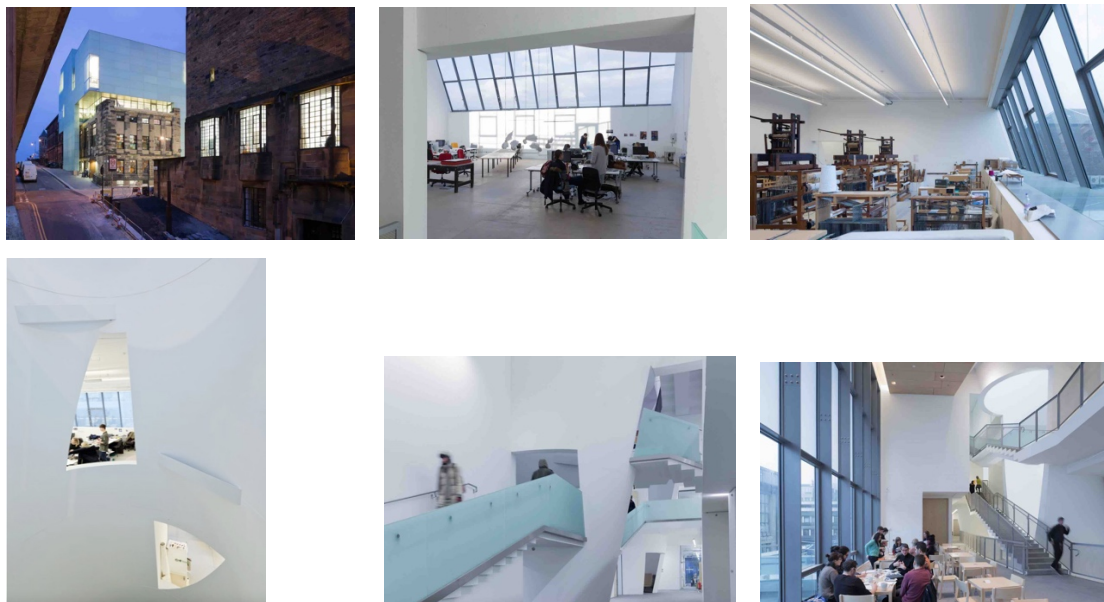

Рис. 2.16.7. Фото об'єкта [Режим доступу: <https://www.stevenholl.com/project/the-glasgow-school-of-art/> (дата звернення: 7.06.2026)]

Brenzie Building

Місцезнаходження: м. Манчестер, Великобританія

Архітектори: Feilden Clegg Bradely Studios

Площа: 17320 м кв.

Рік: 2013

Цей проєкт є новим корпусом Манчестерської школи мистецтва (Manchester School of Art), заснованої у XIX ст. Архітектурним завданням було створення простору, який сприяв би подоланню розриву між навчанням та професійною практикою. Так з'явилась концепція школи-виставкового простору, яку архітектори називають «вікном в мистецтво». [Feilden Clegg Bradely Studios, 2014] Як і школа в Глазго Стівена Хола, ця просторова концепція гідридна: вона поєднує взаємодію з історичним контекстом та формування публічності. Будівля складається з двох об'ємів. Перший називається Дизайнерським павільйоном. В ньому проходить навчальний процес: тут знаходяться студії, воркшопи, аудиторії, конференц-зали. Другий об'єм — це 8-поверхова Вертикальна галерея, де виставляються роботи як студентів, так і викладачів. Вона з'єднує новий корпус зі збудованою у 1960-ті роки вежею мистецтв. Архітектурне рішення навчального корпусу запозичує типологію манчестерських складів. Інтер'єр сформований відкритим бетонним каркасом, всі поверхи якого з'єднані простором лобі. Система сходів представляє собою сталеві фермові конструкції, перекинуті між рівнями бетонного каркасу. Так архітектори розробляють Дизайнерський павільйон як єдиний простір, в якому змішуються різні мистецтва, замість зонування їх по поверхах, як це практикується в традиційних британських мистецьких школах. Міждисциплінарний простір сприяє ідентифікації студента зі своїм медіумом, яка мислиться радше як пошук і шлях, ніж як даність. Архітектори проводять аналогію між Будівлею Брензі і центром сучасного мистецтва, позиціонуючи всю новобудову як виставковий простір, який виробляється скляним фасадом із

профілем із анодованого алюмінію у комбінації з відкритим бетонним каркасом. Таким чином, виростаючи з місцевого архітектурного контексту, проєкт розширює традиційну мистецьку школу в простір саморепрезентації, який формує у майбутніх художників і архітекторів навичку позиціонувати себе на арт-ринку або для замовників.

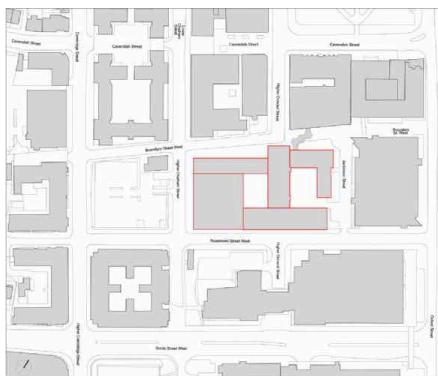

Рис. 2.17.1. Генплан

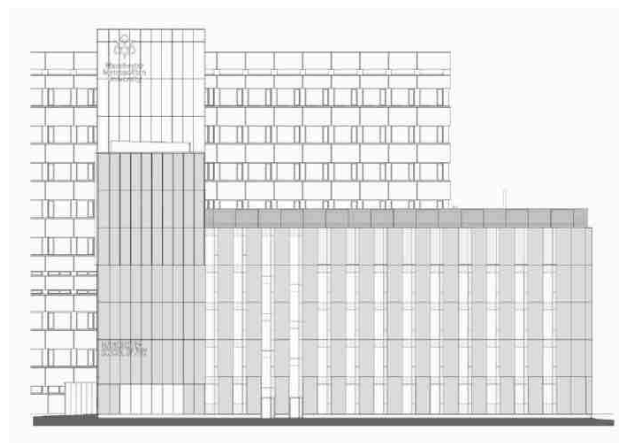

Рис. 2.17.2. Західний фасад

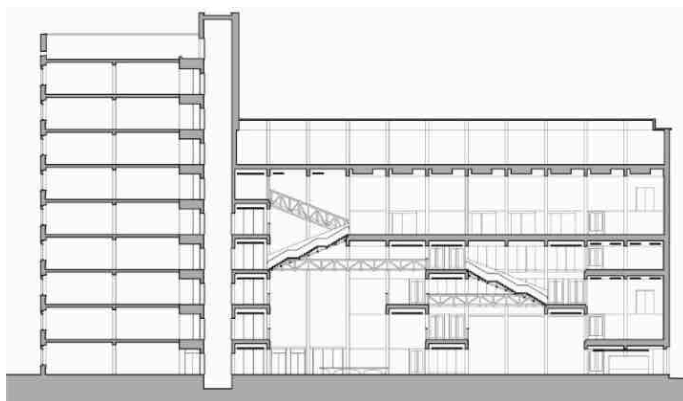

Рис. 2.17.3. Розріз по осі північ-південь

Рис. 2.17.4. План 1 поверху

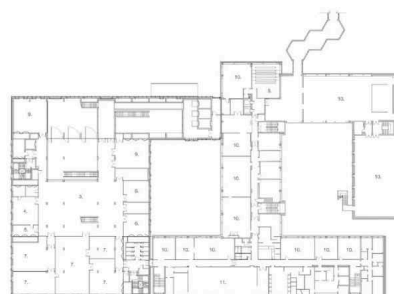

Рис. 2.17.5. План 2 поверху

Рис. 2.17.6. Фото об'єкта [Фотографи: Hufton + Crow. Режим доступу: <https://divisare.com/projects/265293-feilden-clegg-bradley-studios-hufton-crow-manchester-school-of-art> (дата звернення: 7.06.2026)]

Winter Visual Arts Building

Місцезнаходження: м. Ланкастер, штат Пенсильванія, США

Архітектори: Steven Holl Architects

Площа: приблизно 10000 м кв.

Рік: 2020

Зимовий будинок є розвитком кампусу Коледжу Франкліна і Маршала (Franklin&Marshall). Це ще один проєкт мистецької школи архітектурного бюро Стівена Хола. Проєкт розроблений і реалізований під час епідемії Covid-19. Проте, як санітарні норми стали основою архітектурної концепції формування публічного простору, буде сказано пізніше. Почнемо з початку. Перед Стівеном Холлом стояло завдання відтворити ідентичність старого кампусу у новій будові. Архітектор розповідає, що перше, що він помітив, коли побачив

головний корпус (1856), були вертикальні «стовбури» башт ризаліту, виконані у неоготичному стилі (1856). [Steven Holl Architects, 2020] Так було вирішено розташувати Зимовий будинок візуальних мистецтв на ділянці, де ростуть 200-річні дерева. Найстаріші дерева на території 52 акрів зеленої зони кампусу стали джерелом натхнення в проектуванні зимових приміщень для навчання візуальним мистецтвам. Дендрологічна аналогія розгортається наступним чином. Архітектор стверджує, що двоповерхова структура, в якій перший поверх наче підіймає над землею більший за площею об'єм другого поверху, повторює силует двох старих дерев з товстими стовбурами, які доторкаються своїми кронами. Цьому органічному дизайну безперечно передує вілла Савой Ле Корбюзьє. Але переосмислення модерністської класики вписано в місцевий контекст. Так само як у модерних колористичних системах гармонія ґрунтується на контрасті, це розширення кампусу слідує логіці припасування легкої конструкції «піднесеного павільйону» (використовуючи риторику презентації об'єкту у концепції на сайті архітектурного бюро) до важкої архітектури старої будівлі Коледжу Франкліна і Маршалла. Пориста структура першого поверху містить функцію виставкових галерей та відкритої конференц-зали названої «Форумом». [Steven Holl Architects, 2020] Цифрові лабораторії, які не потребують багато денного світла, сплановані у підвальних приміщеннях. Другий поверх складається з двох з'єднаних об'ємів, які у плані нагадують повітряних зміїв. Цей криволінійний простір сформований конструкцією зі сталевих труб, яку тримають два бетонні блоки першого поверху. Таке конструктивне рішення дозволило засклити дуги стін двома шарами панелей напівпрозорого скла, в яких зроблені вікна зі звичайного скла, працюючи як рамки для видів на дерева навколо будівлі. Для даху була використана шпунтована дошка ялиці, яка вигинається між залізними трубами конструкції, створюючи ефект майоріння поверхні стелі. Всі приміщення другого поверху мають верхнє світло. Цей рівень відданий під студії (рисунку, дизайну, друку, живопису, різьблення по дереву, кінематографії), які організовані навколо простору для спілкування та неофіційних виставок, який

архітектор назвав «Спільне». [Steven Holl Architects, 2020] Цей поверх має «відгалуження» — Мезанін, — який містить студії викладачів та аудиторії для семінарів з історії мистецтва. На даху, між двома об'ємами другого поверху, спроектована тераса.

Пандус зв'язує вісь старого центрального корпусу зі входом на другому поверсі нової будівлі, який створює навіс для входу на першому поверсі. Перед останнім розташований новий плац вільних мистецтв.

Як вже було сказано архітектурна концепція Зимового будинку візуальних мистецтв постковідна. Дизайн програмує соціальну дистанцію та свіже повітря: два входи на різних поверхах дозволяють організувати одnobічний людський потік; вікна у всіх приміщеннях функціонують як вентиляційні механізми; тераса і плац слугують безпечними просторами для соціалізації. Так дендрологічний дизайн представляє не тільки взаємодію з контекстом, але також є базовим для функціональної програми будівлі формувати публічний простір для навчального процесу під час епідемії.

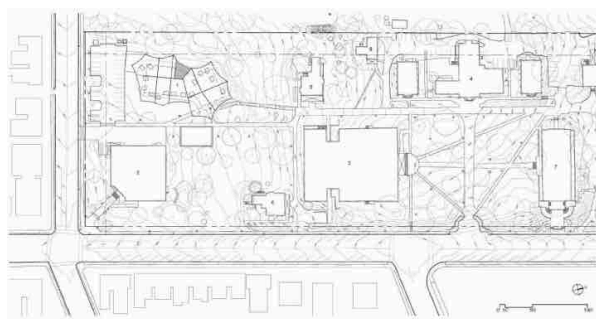

Рис. 2.18.1. Генплан

Рис. 2.18.2. Західний фасад

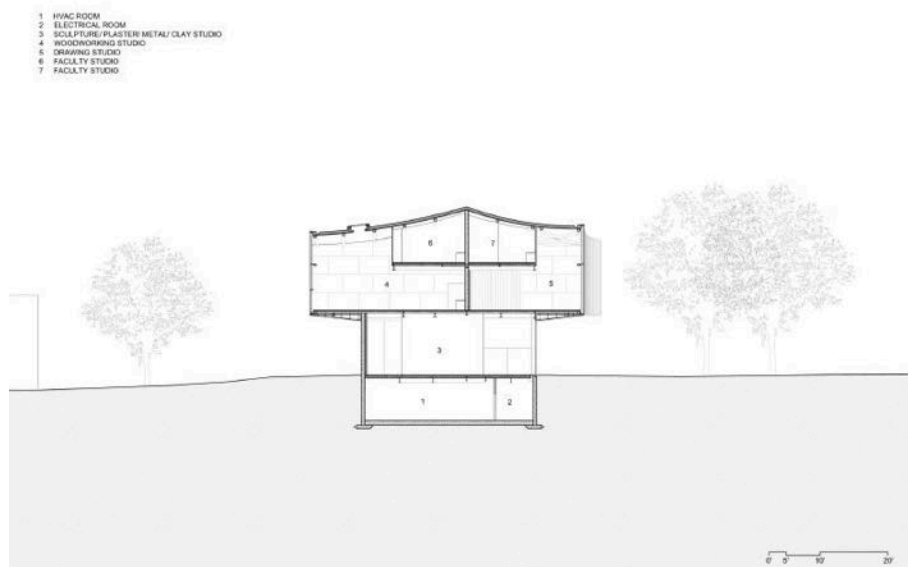
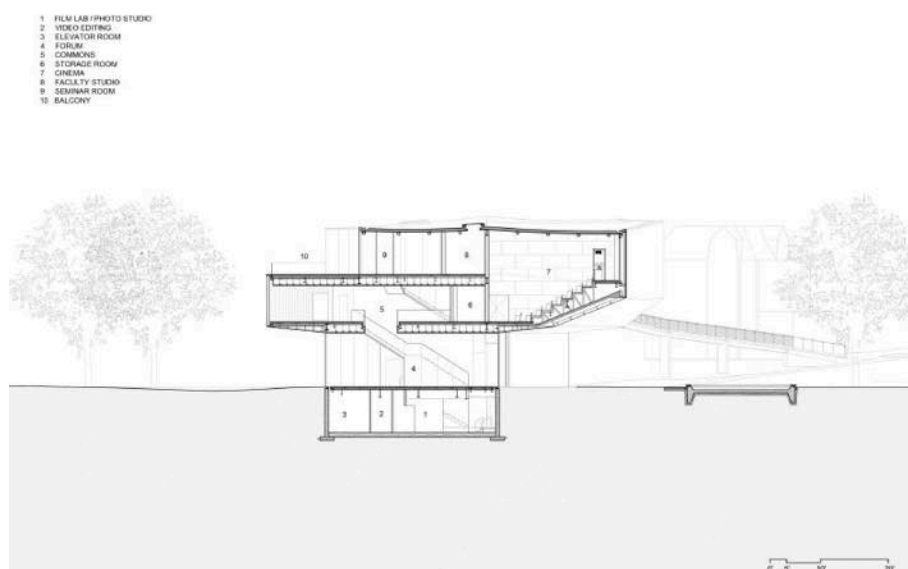
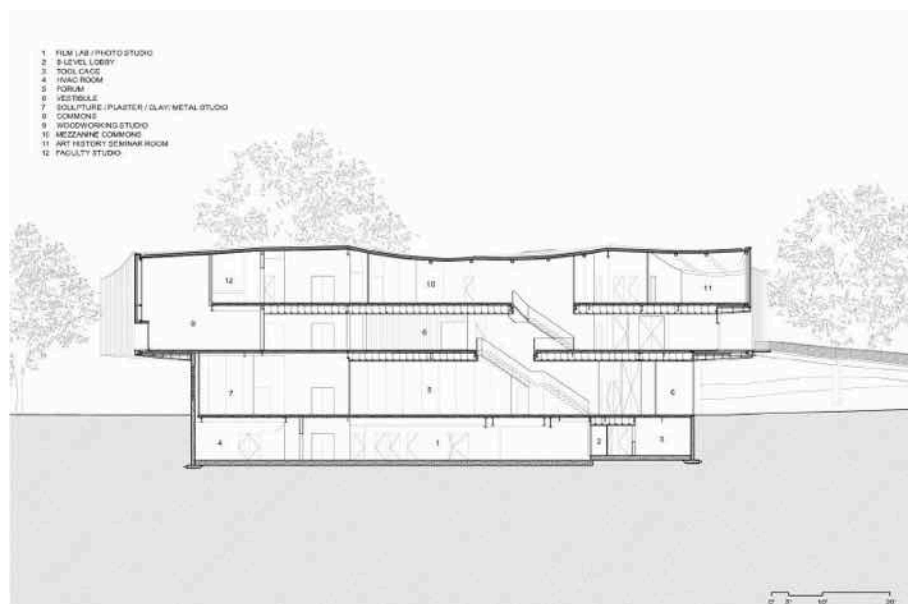

Рис. 2.18.3. Розрізи

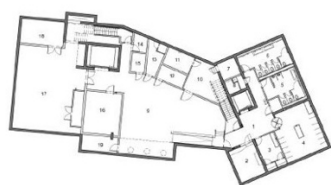

Рис. 2.18.4. План 1
поверху

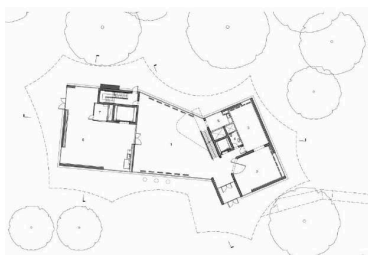

Рис. 2.18.5. План 2
поверху

Рис. 2.18.6. План 3
поверху

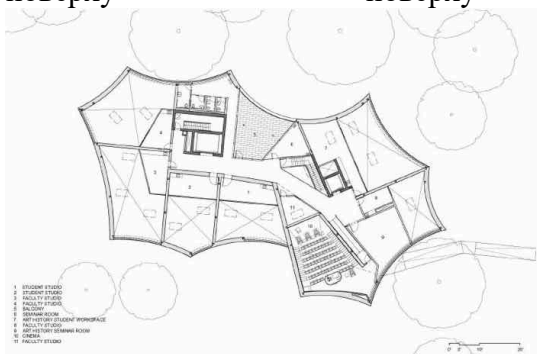
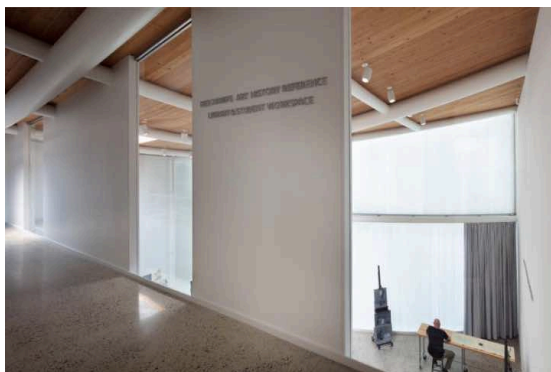
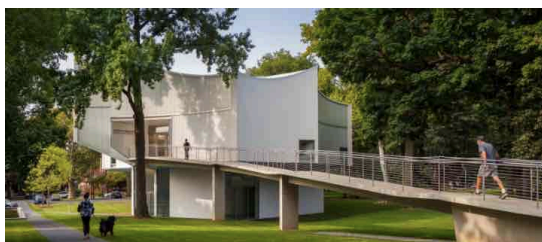

Рис. 2.18.7. План 4 поверху

Рис. 2.18.8. План терраси

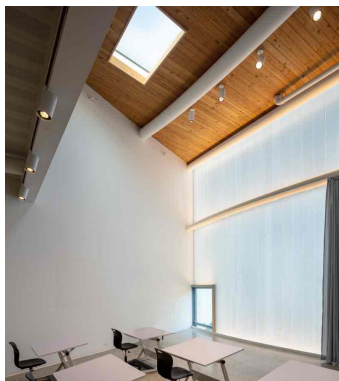

Рис. 2.18.9. Фото об'єкта [Фотограф: Пол Ворчол (Paul Warchol). Режим доступу: <https://divisare.com/projects/431440-steven-holl-architects-paul-warchol-winter-visual-arts-building-franklin-marshall> (дата звернення: 7.06.2026)]

Fabrica de Cultura

Місцезнаходження: м. Барранкілья, Колумбія

Архітектори: ETH Zurich, Universidad del Norte de Barranquilla

Площа: 11500 м кв.

Рік: 2022

Школа мистецтв та ремесл, яка має додаткову функцію культурного центру, розташована в місті Барранкілья, індустріальному та портовому центрі у північній Колумбії. Проєкт — результат колаборації Швейцарської вищої технічної школи Цюріха та Університету Північної Барранкілья. Фабрика культура є проєктом ревіталізації промислової зони: створення міської площі в результаті конвертації закинутої тютюнової фабрики в мистецько-культурний осередок. Школа складається з одноповерхового об'єму колишньої фабрики, який містить функцію навчальних воркшопів, та прибудованої 7-поверхової бетонної структури з недетермінованою функціональною програмою. Прибудова спроектована як прототип культурно-мистецької інституції, яка буде відтворена не тільки в інших районах Барранкільї, а по всій Колумбії, в межах програми ревіталізації спільнот, що мешкають на територіях закинутих промислових зон. Архітектурне рішення відсилає до типології майстерень, в яких створюється високоякісний інвентар для славетних міських карнавалів.

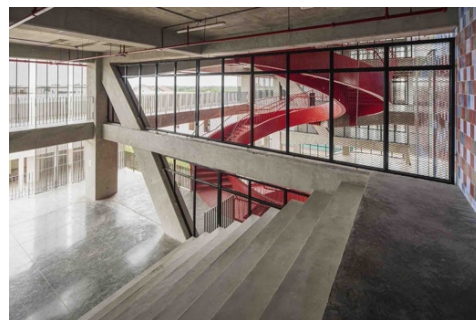
Багатий карнавальний контекст перекидання ієрархій отримав виявлення як простір відкритості. Нова будівля представляє бетонний каркас, який був залишений без фасаду, який би виражав владний дискурс навчального закладу. Замість репрезентаційного інтерфейсу — функціональні металеві панелі, призначені для захисту від дощу та вітру. В структуру відкритого бетонного об'єму були вбудовані яскраво-червоні сходи, які працюють як сцена для взаємодій, випадковостей, можливостей. Будівля розвивається вертикально як серія вільних просторів, функція яких гнучка і може бути перепрограмована в залежності від потреб установи. Бетонний «скелет» стоїть над хвилею стелі актової зали, яка вкрита строкатою плиткою, що продовжується, як килим, у простір площі. Сама площа мислиться як багатофункціональний публічний простір. Вона слугує місцем проведення локальних фестивалів та щотижневим ринком.

Рис. 2.19.1. Генплан

Рис. 2.19.2. Аксонометрична схема сходів

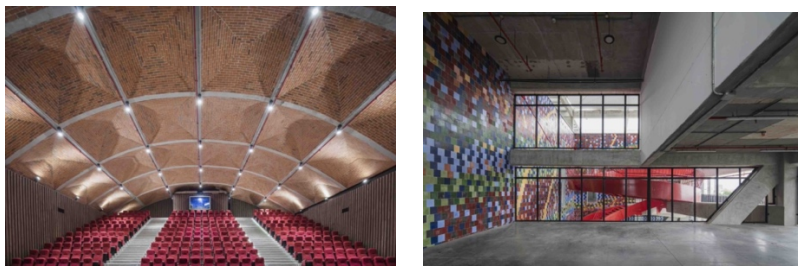

Рис. 2.19.3. Фото об'єкта [Режим доступу: <https://klumpner.arch.ethz.ch/making/baq-fabrica-de-cultura-1#151-13> (дата звернення: 7.06.2026)]

Monio High School and Cultural Centre

Місцезнаходження: м. Хюрюла, Туусула, Фінляндія

Архітектори: AOR Architects

Площа: 8773 м кв.

Рік: 2023

Моніо — багатофункціональний простір, який поєднує освітню та культурну функції. Об'єкт слугує простором для вищої школи, а також для художньої та музичної. На відміну від звичної закритості навчальних закладів для громадськості, він також включає публічну програму. В будівлі розташований галерейний простір та кафе. Вона є місцем проведення культурних заходів. Архітектурне рішення виводиться з місцевого контексту. Школа розташована в районі, де раніше знаходилися будівлі військового гарнізону. Їх типологія стала натхненням для сміливого експерименту по використанню дерев'яної колоди поза стійково-баковою системою. Моніо є проєктом дерев'яної архітектури. Простір тримається на дерев'яних фермах та колонах. Конструктивні можливості деревини були випробувані для формування широких коридорів, галереї, просторих аудиторій, відкритого простору фуд-зони. Всі простори мають природне світло. Назовні лапідарний контур об'ємів завершується традиційним двостороннім покатим дахом, який є оптимальним для фінських зим з великою кількістю опадів. Ці об'єми входять один в одний, як пазури, формуючи складний силует даху, який артикулює

багатофункціональне призначення приміщення. Уніфікованість матеріалу, який створює тотальну дерев'яну поверхню, не дискримінуючи між екстер'єром та інтер'єром, надає школі вигляду скульптурної мінімалістичності.

Рис. 2.20.1. Генплан

Рис. 2.20.2. Розріз

Рис. 2.20.3. План 1 поверху

Рис. 2.20.4. План 2 поверху

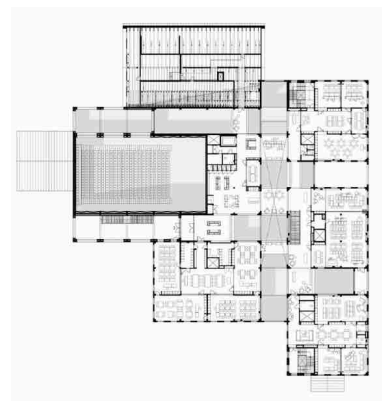
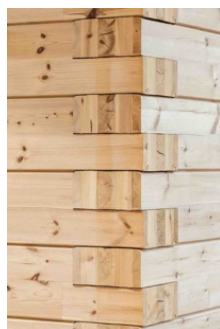

Рис. 2.20.5. План 3 поверху

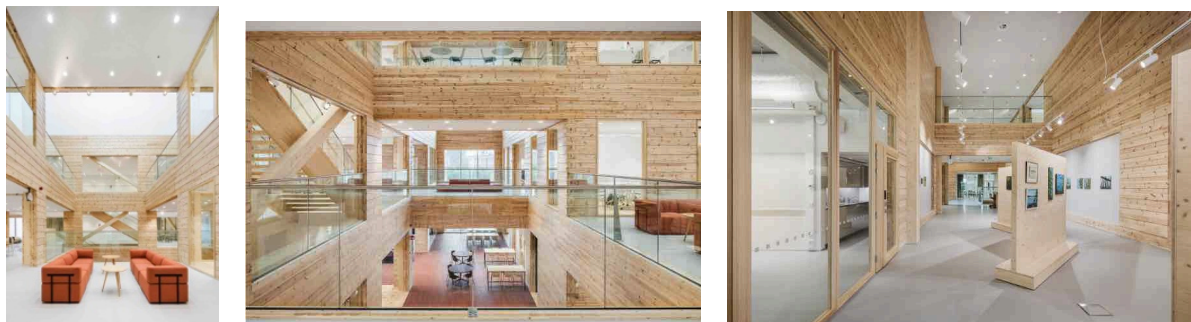

Рис. 2.20.6. Фото об'єкта [Фотограф: Kuvio. Режим доступу: <https://divisare.com/projects/506974-aor-architects-kuvio-monio-high-school-and-cultural-centre> (дата звернення: 7.06.2026)]

Abedian School of Architecture

Місцезнаходження: штат Квінсленд, Австралія

Архітектори: Crabstudio Peter Cook and Gavin Robotham

Площа: 2500 м кв.

Рік: 2013

Корпус архітектурної школи Університету Бонд (Bond University) розташований на території кампусу Голд Коаст (Gold Coast) авторства Арата Ісодзакі (Arata Isozaki). Архітектурне рішення поєднує формування публічного простору з екологічною сталістю. У 2000-ні роки екологічна стійкість постала як субстрат сучасної архітектури. Термін вказує на певний рівень самодостатності будівлі з точки зору витрат ресурсів (опалення, охолодження, освітлення, тощо).

Клімат-контроль починається з орієнтація видовженого об'єму будівлі по осі схід-захід, що виявляється у двох фасадах: північному (Австралія знаходиться у південній півкулі), щільна бетонна решітка якого захищає приміщення від перегріву під інтенсивним сонячним випроміненням, та південному — з площинами профілів по висоті будівлі, які є джерелом м'якішого південного світла. Дах, який підтримується тонкими колонами вздовж східної, південної та західної сторін, працює як навіс, не пропускаючи прямих сонячних променів. Додатково всі вікна з північної сторони обладнані хвилястими «бровами». Фасадна система з південної сторони ефективна проти холодних

вітрів. Планування інтер'єру також враховує критерій стійкості. Мікроклімат підтримується проходом, який тягнеться вздовж осі схід-захід, продукуючи термальний буфер і сприяючи циркуляції повітря по довжині будівлі. Бетонні об'єми всередині регулюють температуру, абсорбуючи тепло у години спеки та віддаючи його ввечері і вночі. Архітектори також розробили диференційовану внутрішню оболонку, яка дозволяє обмежувати використання кондиціонерів, регулюючи їх роботу в комплексі з клімат-контролем, який забезпечується архітектурним рішенням простору школи. Наскрізний прохід в інтер'єрі концептуалізується як «внутрішня вулиця», яка розвивається серією «сцен» для публічних активностей. Архітектори заклали сценарій, згідно з яким значна частина навчального процесу проходить не в аудиторіях, а в неформальному середовищі. Для розігрування таких навчальних моментів були запроєктовані простори різного розміру і видимості, які архітектори класифікують як «платформи», «кишені», «кути», «гнізда» та «місця втечі». [Crab's Approach to the Bond Design] Знаковим елементом дизайну нового корпусу є серія так званих «черпаків», розташованих по всій довжині внутрішньої вулиці, які одночасно є просторами для зібрань і бетонними масами, виконуючими терморегулюючу функцію для будівлі, об'єднуючи в собі екологічну стійкість та публічність.

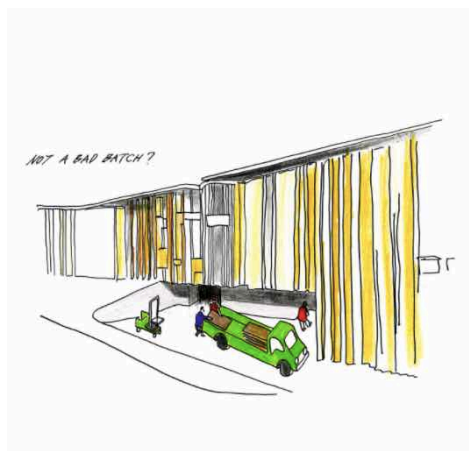

Рис. 2.21.1. Ескіз південного фасаду

Рис. 2.21.2. План 1 поверху

Рис. 2.21.3. План 2 поверху

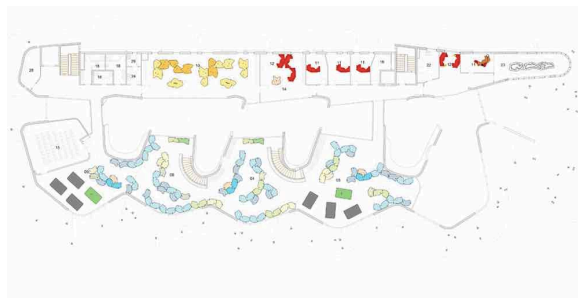

Рис. 2.21.4. План 3 поверху

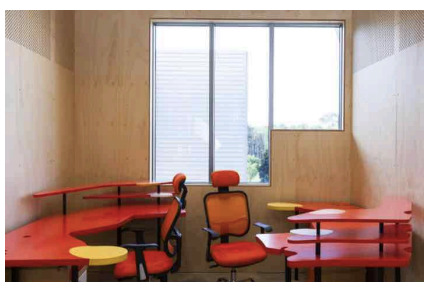
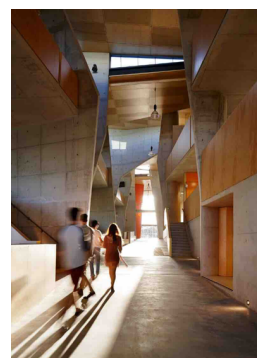
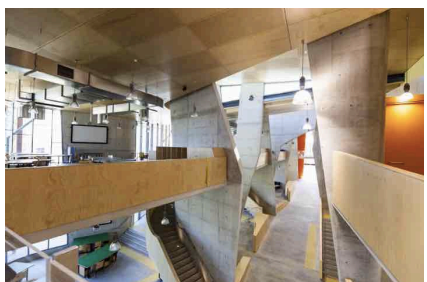
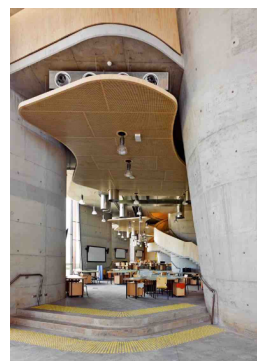
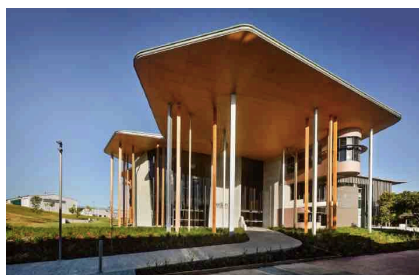

Рис. 2.21.5. Фото об'єкта [Фотографи: Рікс Райан (Rix Ryan) та Пітер Бенетс (Peter Bennetts).
 Режим доступу: <https://divisare.com/projects/318267-crabstudio-peter-cook-and-gavin-robotham-rix-ryan-peter-bennetts-abedian-school-of-architecture> (дата звернення: 7.06.2026)]

Melbourne School of Design

Місцезнаходження: м. Мельбурн, Австралія

Архітектори: John Wardle Architects, NADAAA

Площа: 15772 м кв.

Рік: 2014

Архітектурним завдань для цього проєкту було створити простір «побудованої педагогіки» для майбутніх архітекторів та їх викладачів. [NADAAA] Термін був введений Торіном Монаганом (Torin Monahan) у 2002 році. [Built Pedagogy] Він означає, що цінність знаходження в якісно спроектованому приміщенні полягає не тільки в тому, що в ньому можна навчатися архітектурі відрефлексовуючи зразкові архітектурні приклади. Навчальна концепція засвоюється на рівні до-рефлексивної взаємодії з архітектурним простором. «Будівля стає живим пізнавальним інструментом як для студентів, так і для викладачів». [Melbourne School of Design] Архітектурне рішення представляє серію експериментальних моментів, в яких екологічно стійкий дизайн виступає субстратом для просторових рішень, які призначені стимулювати практичне освоєння закономірностей формування даного простору. Основним елементом формування інтер'єру є студійна зала в атріумі. Навколо неї розвиваються вертикально три рівня галерей зі студіями. Галереї відділені від простору зали сіткою з тонкої залізної проволочки, яка створює ілюзію відсутності бар'єру. Вздовж галерей розташовані столи, вводячи навчальну функцію в простір соціальної циркуляції. Зв'язок між галереями забезпечується мережею сходів, які розходяться посередині на двоє в різні боки. Ці біфуркації дозволяють оптимізувати маршрут. Дах атріуму смодельований дерев'яним перекриттям з кесонами, які слугують як верхнє світло та вентиляційні отвори. Ця система розгортається вниз у простір підвішених студій. Дерев'яні панелі цієї підвісної конструкції розташовані під різними кутами. Ламана лінія превалює в інтер'єрі формуючи просторовість яка, опираючись

картезіанській гомогенізації простору, сприяє тактильному відчуттю об'ємів. Ця просторовість виявлена в екстер'єрі, накладеною на фасад ламаною білою смугою сходів, які продовжуються в галерею, оперізуючу будівлю. З усіх сторін, окрім північної, фасади обладнані шаром цинкових панелей, розташованих з диференційованою щільністю та під різними кутами до поверхні скляної оболонки. Розсіюючи світло, ці сонцерізи захищають об'єкт від перенагрівання. Із західної сторони був вбудований фасад, який колись належав Банку Нового Південного Уельсу (Bank of New South Wales). Цей риторичний момент включає комерційний вимір в архітектуру школи. Фасад банку наче втягнутий всередину. Ця інтеріоризація формується ламаною бетонною пластикою, яка слугує платформою для зібрань. Поєднання скульптурної просторовості, функціональності та стійкості виробляє дизайн для медитації над можливостями архітектури будувати простір для життя. Але роки навчального процесу в цій будівлі, щоденні взаємодії з нею, сприяють виникненню у студентів і викладачів розуміння цього простору на рівні оволодіння навичкою роботи з інструментом. Таким чином, Мельбурнська школа дизайну вводить зразковість свого приміщення як необхідний контекст для передачі архітектурного знання.

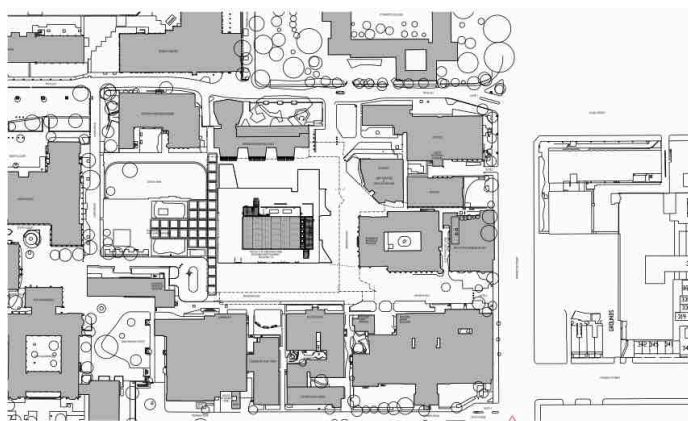

Рис. 2.22.1. Генплан

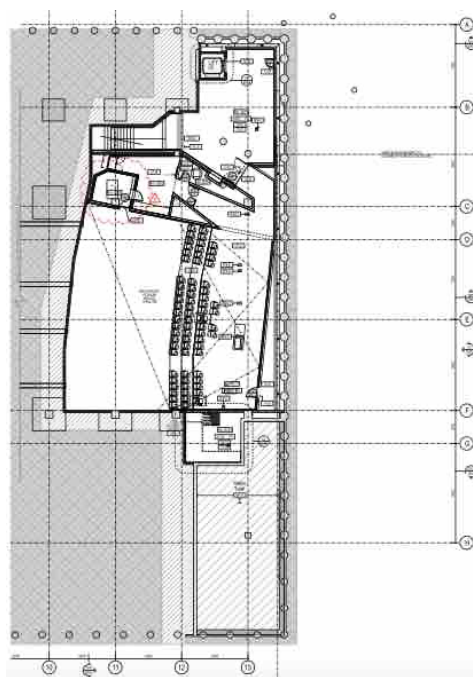

Рис. 2.22.2. План 2 рівня підвалу

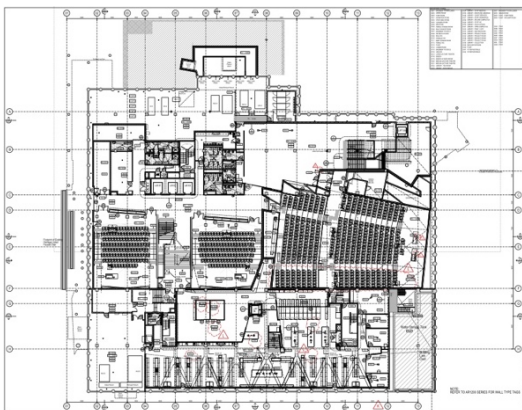

Рис. 2.22.3. План 1 рівня підвалу

Рис. 2.22.4. План 1 поверху

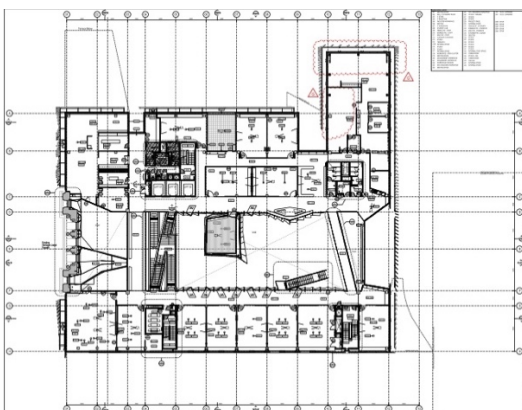

Рис. 2.22.5. План 2 поверху

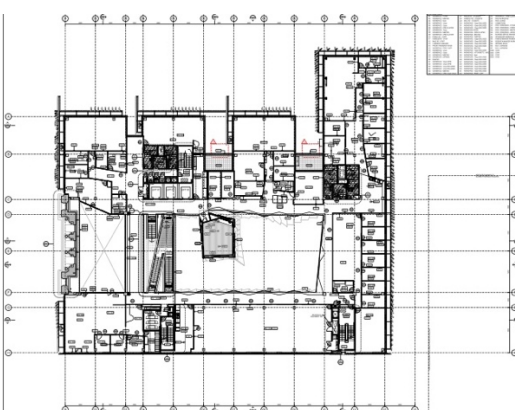

Рис. 2.22.6. План 3 поверху

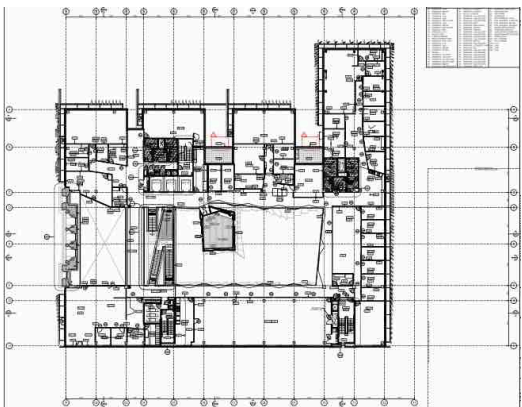

Рис. 2.22.7. План 4 поверху

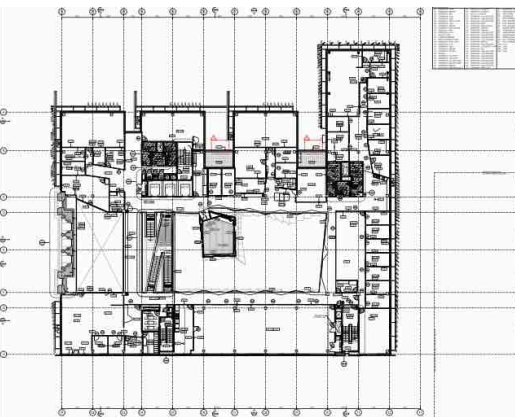

Рис. 2.22.8. План 5 поверху

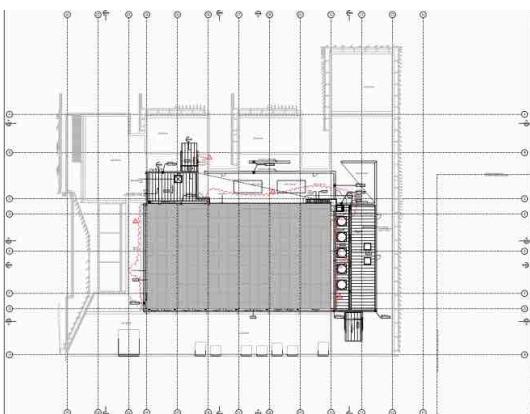

Рис. 2.22.9. План даху

Рис. 2.22.10. Аксонометрична схема

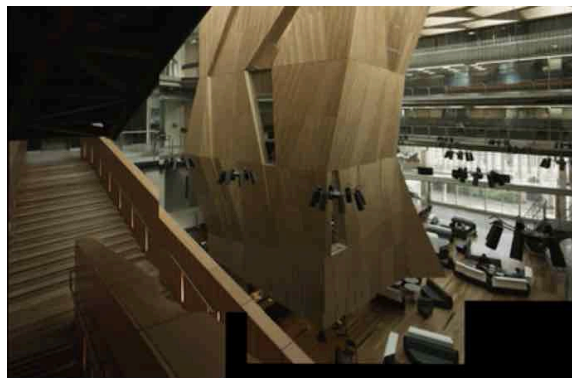
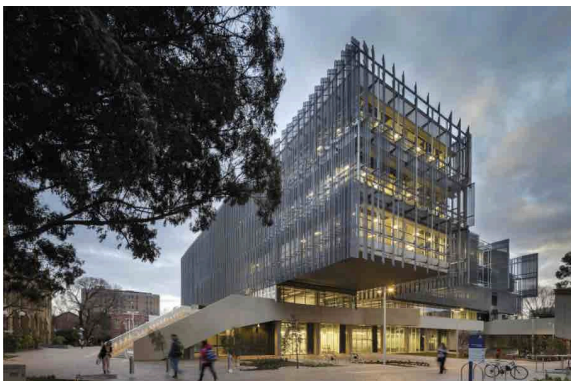

Рис. 2.22.11 Фото об'єкта [Режим доступу: <https://wardle.studio/projects/melbourne-school-of-design/> (дата звернення: 7.06.2026)]

Висновки про сучасні тенденції проєктування цього різновиду об'єктів.

Аналіз вітчизняного і міжнародного досвіду в архітектурі мистецьких шкіл стає продуктивним, коли він набуває порівняльного характеру.

Український контекст характеризується розмаїттям поодиноких прикладів, які опираються схопленню як закономірності. Історично на території України творчі навчальні заклади були розміщені в приміщеннях, які були відведені їм стихійно або які проєктувались для інших навчальних закладів. НАОМА займає будівлю Київської духовної семінарії з добудованими монументальними і образотворчими майстернями у 1920-х та графічними і реставраційними факультетами у 1960-х. Ця тенденція не виключає випадки проєктування спеціальних будівель, як це можна бачити на прикладі кампусів училища прикладного мистецтва ім. Труша у Львові та Одеського художнього училища ім. Грекова. Останніми за хронологією спеціально запроєктнованими творчими освітніми закладами є корпус архітектурного факультету Київського національного університету будівництва та архітектури та муніципальна художня школа (Київська дитяча академія мистецтв (КДАМ)), у 1982 та 1994 роках відповідно.

Таким чином, в Україні відсутні зразки сучасних творчих шкіл.

В українській практиці приклади проектування спеціалізованих навчальних закладів належать переважно радянському періоду. Зональні проєктні інститути розробляли навчальні заклади закритого типу доступні лише для здобувачів освіти. Тоді як західний і світовий досвід починаючи з 1970-1980-х рр. вже рухався в бік відкритості для громадян району і різних вікових груп населення, які прагнули творчо розвиватися в часи дозвілля. І рух у цьому напрямку продовжується. Цей досвід виробив навчальний заклад з розвинутою відкритістю до громади, яка може використовувати його майстерні і спортивні та навчальні можливості для гуртків освітнього і спортивного дозвілля. Ця тенденція починає поширюватися і в українському контексті, про що свідчить проєкт відбудови і реконструкції кампусу Академії ім. Бойчука, який вирішено як відкрити для місцевої громади зелену зону.

У зарубіжному досвіді відкритий кампус концептуалізується як неперервність на просторовому і соціальному рівнях або як (не)перервність будівлі з місцевим історичним контекстом. Ці два способи виходу архітектури творчих освітніх закладів в публічний простір міста гібридизуються в проєктах 2020-х рр., які поєднують неперервність зовнішнього і внутрішнього просторів із взаємодією з історичним контекстом (проєкти Школи мистецтв та ремесл (1922) в м. Барранкілья, Колумбія, та Вищої школи та культурного центру Моніо (2023), м.Хюрюла, Фінляндія).

Тенденція до відкритості школи супроводжується двома іншими тенденціями, які постали на початку 2000-х рр. Першою є екологічна стійкість, яка виступає обов'язковим субстратом для будь-якого сучасного архітектурного рішення простору. Екологічна стійкість — це турбота про навколишнє середовище у поєднанні зі зниженням витрат по експлуатації будівлі. Всі два аспекти є актуальними для українського контексту. Друга тенденція представлена концептом «побудована архітектура» Торіна Монагана, згідно якому перебуваючи в просторі школи студент до-рефлексивно засвоює навчальну концепцію закладу, яка має вираження в його дизайні. Концепт побудованої педагогіки робить простір школи пізнавальним інструментом.

Наприклад, принцип відкритості до місцевої громади укорінюється в свідомості в процесі проживання простору відкритого кампусу.

Отже, у своїй роботі я буду спиратися на локальний контекст, але переважно — на зарубіжний досвід проєктування подібних сучасних творчих навчальних закладів з розвинутою громадською функцією та муніципального значення, які працюють також як екологічно стійка «побудована педагогіка».

3. МІСТОБУДІВНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ

3.1. *Історична довідка по територію забудови*

Вулиця Шовковична, до якої примикає ділянка, знаходиться в історичній місцині Липки і є однією з найвищих точок Києва. Історично на території, де знаходиться ділянка, яка фактично є схилом (південний схил Печерської височини), що простягається від сучасного Кловського спуску до сучасної вулиці Круглоуніверситетської, не було будівель, тому що не було технологій для будівництва на таких суглинкових схилах, які є зсувонебезпечними. Не було необхідності будувати у таких складних умовах.

На мапі 1812 року (рис. 3.1.1.) [Київ] ще не має ані вулиці Шовковичної, ані сучасної вулиці Академіка Богомольця. Вказано, що зверху схилу розташовується сад Шовковичний, який на той момент ще існував та належав державі. Сад дерев шовковиці був закладений Петром I (1672-1725) для розитку шовківництва. [Гуляем по Липской и Шелковичной] Під схилом був яр (рис. 3.1.1) [Київ], по якому протікав струмок, що перерізував лінію сучасної вулиці Шовковичної і пізніше був засипаний. Не виключено що це місце використовувалося як звалище.

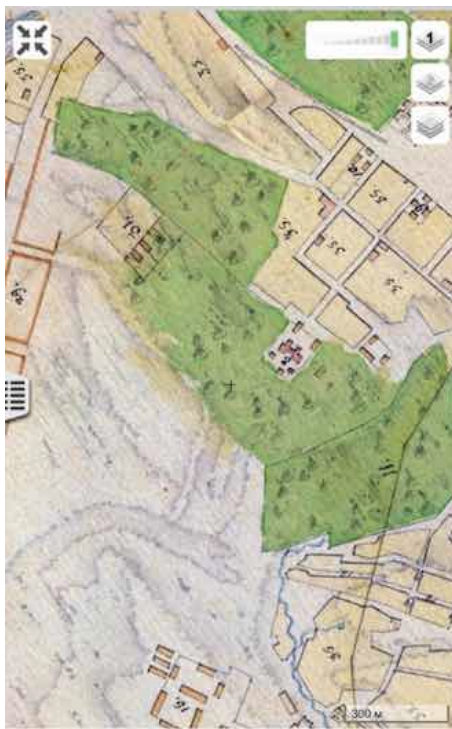

Рис. 3.1.1. Мапа Києва 1812 р. М 1:100 [Київ [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://museum.kpi.ua/map/?d=kyiv&l1=1812.NLIB.22284&l2=&z=14&lon=30.528431&lat=50.442611> (дата звернення: 10.06.2026)]

Рис. 3.1.2. Мапа Києва 1837 р. М 1:100 [Київ [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://museum.kpi.ua/map/?d=kyiv&l1=1837-08-10.RE.PRINT1931&l2=&z=14&lon=30.528431&lat=50.442611> (дата звернення: 10.06.2026)]

Рис. 3.1.3. Мапа Києва 1845 р. М 1:100 [Київ [Електронний ресурс]. — Режим доступу:
<https://museum.kpi.ua/map/?d=kyiv&l1=1845.NLIB.45406&l2=&z=14&lon=30.528431&lat=50.442611> (дата звернення: 10.06.2026)]

На мапі 1837 року вже намічена у проєкті вулиця Шовковична та існує вулиця Еспланадна на місці сучасної вулиці Академіка Богомольця. (Рис. 3.1.2) [Київ] Станом на 1845 рік (Рис. 3.1.3) [Київ] яр під схилом на місці Олександрівської лікарні вже засипаний і тут знаходяться кілька слобод (тимчасових стихійних поселень міської бідноти), серед яких є Слобода Липська. У 1874 році землі під схилом були виділені для облаштування міської лікарні, а слободи демонтовані. [Петрушкова, 2019] На мапі тих часів (рис. 3.1.4) [Київ] корпуси лікарні, яка мала тоді назву Олександрівської, межують із залишками саду, який позначається як Виноградний. Вулиця (сучасна вулиця Академіка Богомольця позначена як Виноградна). Очевидно частина цього великого саду, що простягався до «клову», була засаджена різними садовими культурами, серед яких превалював виноград. Зараз на місці цього саду знаходяться будівлі Інституту Богомольця і житлова забудова.

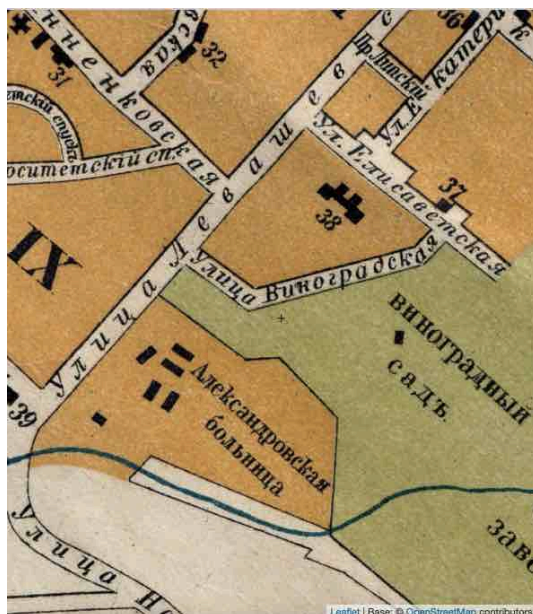

Рис. 3.1.4. Мапа Києва 1894 р. [Київ [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://museum.kpi.ua/map/?d=kyiv&l1=1780-12-24.RE.PLAN&l2=&z=14&lon=30.528431&lat=50.442611> (дата звернення: 10.06.2026)]

Рис. 3.1.5 Мапа Києва 1914 р. М 1:100 [Київ [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://museum.kpi.ua/map/?d=kyiv&l1=1914.DNABB.1431I&l2=&z=14&lon=30.528431&lat=50.442611> (дата звернення: 10.06.2026)]

На мапі 1914 року комплекс лікарні вже повністю збудований разом з корпусами, що межують з ділянкою проектування. (Рис. 3.1.5) [Київ] У 1932-1936 роках на місці виноградних садів ведеться будівництво комплексу споруд Інституту фізіології ім. О.О. Богомольця. [Комплекс садиби Інституту фізіології ім. О.О. Богомольця] На решті території Шовковичного саду, який на той час перестав існувати і перетворився на пустир, Інститут розбиває парк з 90 видами різних екзотичних та рідких для Києва рослин. До сьогодні на території парку, який став заповідним в 1994 році, зберіглося лише 49 видів цих рослин. [Дендропарк ім. О.О. Богомольця] 1946 року у цій парковій зоні похований академік Богомолець. Автори бронзового бюсту на могилі Богомольця (1947) — скульптор Л. Муравін і архітектор О. Власов, [Шевченко] який на той час був головним архітектором міста. [Власов]

Сучасну ділянку забудови київська міська влада виділила 2003 року корпорації «Житлобуд», [Савчук, 2011] і вона замовила проєкт у ТОВ «Ардок» (із розмови з архітектором, який працював на той час в «Ардоці»). Це був проєкт 14 поверхового житлового будинку із вбудованими офісними приміщеннями та підземним паркінгом. Проєкт викликав несприйняття академіків Національної академії медичних наук та отримав супротив реалізації. Хоч і пройшов усі стадії узгодження і будівництво дозволи, 2008 року Олександрівська лікарня відкликала лист, що не заперечує будівництву, [Коваленко, 2008] і незважаючи на те, що ділянка була розчищена від дерев і кущів і був встановлений паркан, будівництво так і не почалося. На даний момент ділянка належить місту Києву і в будь який момент може бути передана комерційному забудовнику. Із 2008 року пройшло 18 років і ситуація з забудовою Києва вийшла з під контролю. Громадські активісти мають все менший вплив на централізовані процеси, і забудовники почуваються більш впевнено. Тому наступне подібне будівництво все менше шансів зупинити. Я вибрав цю ділянку з метою закріплення за нею освітньої функції, змішаної з культурною та дозвільною. Я намагаюсь досягти

того, щоб таке рішення на подібних складних ділянках закріпилося як правило, на противагу циклопічній комерційній архітектурі.

Рис. 3.1.6 Мапа Києва 1989 року М 1:100 [Київ [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://museum.kpi.ua/map/?d=kyiv&l1=1989.SU.MIL.25K&l2=&z=14&lon=30.528431&lat=50.442611> (дата звернення: 10.06.2026)]

3.2. Містобудівна ситуація

Ділянка за адресою вул. Шовковична 19/1А знаходиться в центральному районі міста, на крутому рельєфі. Перепад в межах ділянки 14 м. Цей рельєф представляє орієнтований на південь зсувонебезпечний схил. Ділянка має вузьку — у найширшому місці 43 м, у найвужчому 33 м — видовжену — 177 м довжиною — форму, орієнтовану зі сходу на захід. Із півночі ділянка межує з парком Академіка Богомольця, із заходу — з вулицею Шовковичною, із півдня — з корпусами Жовтневої лікарні. Її межа з Олександрівською лікарнею відділена підпірною стіною змінної висоти від 1 – 6 м заввишки.

Ділянка представляє собою занедбаний та захаращений схил в центрі міста, який відділений з боку парку та вулиці парканом. Цей схил вкритий дикоростучими чагарниками, характеризується відсутністю дерев старших за 18 років (у 2008 році ділянка була розчищена від дерев під будівництво житлового будинку). Ділянка ніяк не експлуатується громадою міста через крутий рельєф та обмежений доступ. Вона є фрагментом схилу, який перетинається вулицю та продовжується в дворах з іншого боку вулиці вздовж вулиці Дарвіна на нижчій відмітці та провулку Івана Козловського на верхній відмітці. Зі сторони дворів збоку вулиці Дарвіна продовження схилу підперто гаражами та льохами, і також ніяк не використовується громадою. Можна узагальнити, ділянка є фрагментом великого схилу, що перетинає вулиця Шовковична.

Вулиця Шовковична знаходиться в центральному історичному районі Печерська, який називається Липки. Традиційно цей район пов'язаний з палацами (Кловський, або «печерський», палац, де зараз розміщується Верховний суд України; Маріїнський палац, зараз — резиденція президента України, Палац графині Уварової, зараз — Інститут національної пам'яті та інші установи; Особняк Полякова) та адміністративною забудовою (міністерства, МВС, тощо). Також тут знаходиться Інститут фізіології О.О. Богомольця, сучасний статус якого уточнюється, та житлові райони низької щільності забудови. Важливим моментом є те, що у цьому районі є проблеми з

паркувальними місцями через відсутність міських паркінгів. Тому коли стоїть питання інтегрувати в район вулиці Шовковичної мистецький коледж, розуміючи усю складність і тактичність ситуації — наявність рельєфу, який виявляється у крутому ухилу вулиці — одразу стає зрозуміло, що крім навчальних площ з відкритою громадською функцією, та пішохідних терас, які будуть відкривати громаді нові ракурси і експлуатуватися як публічні місця, потрібно подбати про паркінг, в якому будуть лишати авто не тільки відвідувачів коледжу, а і місцеві мешканці. Саме наявність паркінгу і обумовила щільність забудови ділянки. Іншими словами, я одразу підходжу до вирішення містобудівної задачі не як до корпусів, які стоять на необмежених просторах, а як до **компактного урбаністичного освітньо-культурного комплексу із багаторівневим громадським простором**, який інтегрований в складну тісну містобудівну ситуацію району. При цьому я використовую переваги рельєфу та орієнтації для створення навчальних просторів та студій, освітлених природним верхнім і розсіяним північним світлом, та інтеграції в кампус як внутрішніх, так і вуличних громадських просторів у вигляді терас, пандусів, пішохідних та візуальних зв'язків. Цю щільність я компенсую публічністю просторів, наявністю паркінгу для розвантаження доріг поблизу та можливістю автотранспортом приїхати та скористатися послугами навчального корпусу, а також терасним озелененням, терасами та експлуатованим дахом, які створюють активний пішохідний рельєф.

Важливим для мене є не збільшувати висотність надземних корпусів, а по максимуму інтегрувати усе в стилوبات. (див. 3.3.1.) Тоді як підвищення до 6 поверхів від нуля залишити на маленькій площі близько 300 м кв. для створення візуального орієнтиру. Доцільність такого підходу я пояснюю наступним чином:

- Багаторівневим використанням однієї і тієї ж площі на «п'ятачку» в 0,7 га, я послідовно розміщаю підземний паркінг з технічними приміщеннями та сховищем.
- Навчальні площі мистецького коледжу, публічно відкриті площі бібліотеки, експозиційні простори, пішохідні

маршрути, які інклюзивно з'єднують різні публічні рівні, характеризуються високою ефективністю використання земельної ділянки. Тераси, що я проєктую, не декоративні. Вони є повноцінною частиною освітньої інфраструктури, по-перше, як продовження навчання, яке виходить в вуличний простір, іншими словами, це місце для планерів, неформального спілкування, лекцій (в теплу пору року); по-друге, як продовження студій, що представлено можливістю встановити вуличну скульптуру в екстер'єрі.

- Містобудівна компактність є можливістю студенту отримати максимум з освітньої бази в сучасному комплексі та громаді провести своє дозвілля у вільний час. У цьому моменті я орієнтуюсь на моделі сучасних кампусів мистецьких коледжів, які я розглядаю в аналогах і які часто також компактні в щільному міському середовищі. Вдалим зразком є розширення школи мистецтв в Глазго Стивена Хола, яку критикували за щільність і насиченість в історичному компактному середовищі, а практика показала, що, хоч корпус був зведений як доповнюючий до головного, він «впорався» з більш інтенсивним навантаженням, коли історична будівля школи (1909), розроблена Чарльзом Ренні Макінтошем, в черговий раз (на жаль) згоріла. Так практика показала, що рішення були правильними.

Я використовую щільність забудови ділянки, щоб сформувати цією спорудою певний ландшафт, зручний до користувача, який також забезпечить розділеність з сусідньою Олександрійською лікарнею, створюючи між нею і навчальним корпусом зону тиші та комфорту. Використання пандусів для пішоходів та візків робить цю «рельєфну архітектуру» інклюзивною, що є дуже важливим у наш час.

3.3. Опис генерального плану

Генеральний план земельної ділянки розроблено з урахуванням містобудівного, ландшафтного та функціонального контексту територій проектування у місті Києві. Двома головними осями розвитку проєкту є вісь вулиці Шовковичної, яку підтримує вертикальний об'єм, та напрямок схилу, паралельно якому розміщується ділянка проектування. Ми маємо два напрямки — горизонтальний терасований та вертикальний — що візуально фіксують вулицю та рельєф.

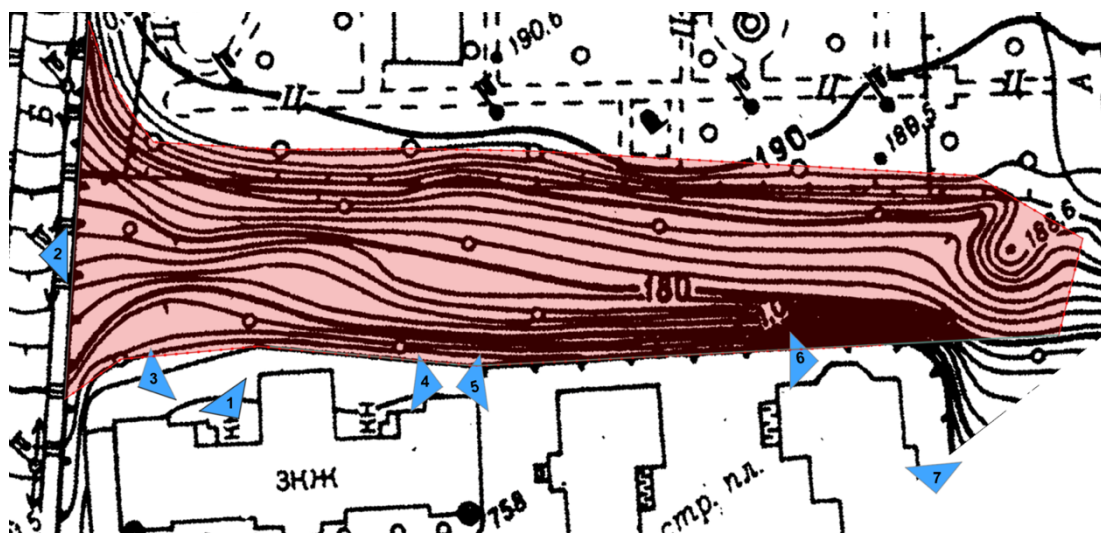

Рис. 3.3.1. Схема розміщення точок та напрямків зйомки ділянки у квітні 2026 року

Рис. 3.3.2. Фото 1 квітень 2026

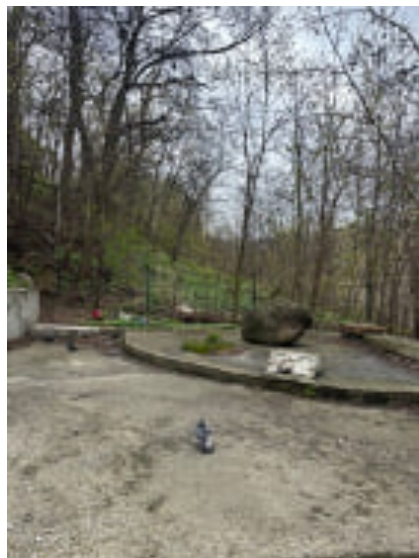

Рис. 3.3.3. Фото 2 квітень 2026

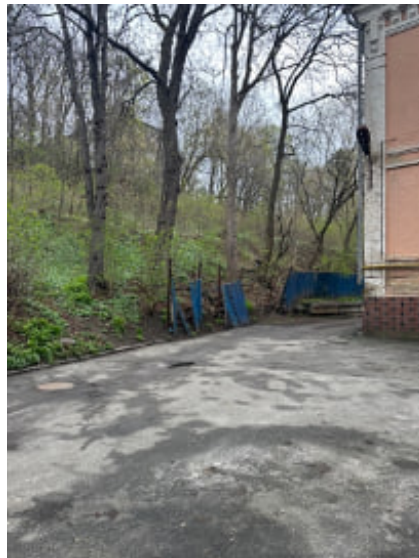

Рис. 3.3.4. Фото 3 квітень 2026

Рис. 3.3.5. Фото 4 квітень 2026

Рис.3.3.6. Фото 5 квітень 2026

Рис. 3.3.7. Фото 6 квітень 2026

Рис. 3.3.8. Фото 7 квітень 2026

3.3.1. Функціональне зонування території

Архітектурне об'ємно-планувальне рішення, що розвивається у взаємодії з рельєфом, оточуючим середовищем та особливостями ділянки і виходячи з завдання та вимог до сучасної освітньої будівлі, складається з двох концептуальних частин, які є функціональними об'ємами:

1 – «вежа»: вертикальний об'єм, що зорієнтований на вулицю Шовковичну. Має 6 поверхів над пішохідною зоною і 8 поверхів над відміткою нуля.

2 – неперервний триповерховий стилобат витягнутий вздовж ділянки. Із півночі обмежений рельєфом, а з півдня внутрішнім двором. В цей стилобат інтегровані: адміністрація, експозиційні площі, учбові аудиторії, студентське кафе + рекреація, спортивний комплекс, рампа, що піднімає на пішохідну відмітку +2, та пожежний проїзд.

У межах ділянки виділено вісім основних зон:

1. Внутрішній двір, обмежений із заходу «вежею», з півдня — пожежним проїздом, з півночі — технічними приміщеннями; підлога внутрішнього двору одночасно є стелею для просторих висотою 6+ метрів скульптурних та спортивних аудиторій з верхнім освітленням.
2. Пандус для пішоходів та людей зі спеціальними потребами комфортного ухилу, який розділяє будівлю на дві частини і з'єднує пішохідну зону на відмітці +2, внутрішній двір на відмітці -2 та пожежний в час пожежі проїзд на відмітці -1, пішохідний в решту часу, є частиною архітектурного променаду.
3. Конструкція рампи для автотранспорту та пожежної машини, що включає виїзд з підземного паркінгу лише для легкових автомобілів, зв'язок нижнього пожежного проїзду на відмітці -2, що сполучається з вулицею Шовковичною внизу об'єму, та пожежним проїздом на пішохідній відмітці +2, що об'їзжає будівлю по даху стилобату та в решті виїздить на вулицю Богомольця, також є частиною архітектурного променаду.
4. Пішохідна зона на відмітці +2, яка зв'язує собою пішохідні маршрути, променади та виходи і входи в будівлю мистецького коледжу.

5. Навчальний корпус піднятий над пішохідною зоною, що вміщає загальні і творчі аудиторії, складається з двох об'ємів розрізаних площею, що займає пішохідний пандус. Об'єми розрізані в місці, де знаходиться могила Богомольця, зорієнтована скульптурним бюстом на південь (вид на місто). Завдяки цьому навчальний корпус не закриває символічний краєвид та підкреслює урочистість напрямку.
6. Експлуатований дах суміщений з кафе у «вежі».
7. Верхівка «вежі» — це мистецька бібліотека та медіатека з читальним залом (голова «вежі»).
8. Трирівневий паркінг має пряму рампу на в'їзді і виїзді з вулиці Шовковичної.

3.3.2. Рух пішоходів і транспорту

Оскільки ділянка простягається на 170 метрів в довжину і має невелику ширину, якої вистачає лише щоб улаштувати два пожежних проїзди і від їхнього краю відстань до будівлі мінімум шість метрів та сам корисний об'єм, до того ж з північного боку підтриманий стрімким схилом, а на межі існуючої лікарні з півдня межа окреслена практично підпірними стінами змінної висоти від одного до шести метрів, я розміщаю пляму підземного паркінгу і підземних поверхів фактично в прямокутник, який вкладається в обрис межі ділянки 30,750х165 метрів. Паркінг — автономний: має в'їзд і виїзд, а також автономний виїзд.

Відмітка нуля входу в будівлю з вулиці Шовковичної знаходиться на 10,5 метрів нижче відмітки парку Богомольця. На відмітці 0,000 знаходиться також нижній пожежний заїзд (використовується тільки під час пожежі, в інший час пішохідна зона). В кінці будинку його «східна частина» вливається в радіальну рампу підйому на верхній прямий пожежний проїзд зі сходу на захід на відмітці +9,300 відстанню 150 м, а потім, обгинаючи парк Богомольця із заходу, виїздить

на вулицю Богомольця. Наразі ця територія не облаштована та зсувонебезпечна. Я пропоную, влаштувавши пожежний виїзд (заїзд) необхідних ухилів як для візків так і для пожежного та іншого технічного транспорту, облаштувавши підпірну стінку, що буде тримати фрагменти суттєвого схилу парку паралельно вулиці Шовковичній.

Пожежний проїзд на відмітці 0,000 фактично проходить по пішохідній відмітці, що принципово розрізає об'єм будівлі по горизонталі. На цій відмітці знаходяться лише вістебюлі і вузли вертикальних комунікацій, а також колони, які несуть на собі основні відірвані від стилобата частини навчальних корпусів. В цю пішохідну відмітку, проектною товщиною 1150 мм, інтегровані клумби для рослин, щоб компенсувати щільну площу забудови, і отвори освітлювальних колодців (критих водонепроникними куполами) для освітлювання навчальних аудиторій і коридорів підземної частини. Також на цю відмітку піднімаються з паркінга евакуаційні сходи та ліфти — через кожних 35 метрів вздовж підпірної стіни, що тримає північний схил парку Богомольця. З цієї публічної площі, з якої існує пішохідний зв'язок для студентів і громадян по пожежному заїзду з вулиці Богомольця паралельно вулиці Шовковичної, можна пандусом, розробленим зручним ухилом, дістатися до нижнього публічного простору, що знаходиться на відмітці -8,100. Цей пандус візуально розрізає об'єм на дві частини, формуючи повільний каскад спуску. Він знаходиться на осі з могилою Богомольця і так би мовити розгортає наш об'єм як «червоне море» для проходу біженців з Єгипту. Завдяки цьому пандусу ми маємо неперервний маршрут, який з'єднує усі публічні площини навчального корпусу.

Під пандусом влаштоване публічне місце для студенства. В площини, що утворюються через ухили пандуса та площадок, інтегровані та облаштовані вази для вічнозелених рослин. Також з проміжної площадки пандуса перекинутий місток до нижнього пожежного проїзду. Нижня площа на відмітці -8,100 також має підвищену конструктивну товщину і інтегровані світлові колодязі для освітлення спортивних та творчих аудиторій та залів. Ця відмітка (-8,100) також відповідає відмітці корпусів Жовтневої лікарні.

Між Жовтневою лікарнею і навчальним корпусом ми влаштуємо щось на кшталт стіни, яку формують опори, що несуть нижній пожежний проїзд який знаходиться вище на 4,5 метри. Між цими опорами інтегровані з боку Жовтневої лікарні клумби для рослин та світлопрозорі перегородки з сучасного замінника «склопрофіліта», які пропускають світло та не є прозорими для проникнення чітких візуальних образів, як скло. Іншими словами, ми засаджуємо рослинами і відступаємо для облаштування з боку лікарні зеленої зони, натомість замінюємо існуючу глуху підпірну стіну і подекуди знижуємо її висоту. Новою конструкцією ми обрізаємо фізичний доступ між лікарнею та навчальним корпусом. Лишаємо тільки вхід в спеціально для лікарні відведене сховище в нашому підземному триповерховому просторі укриттів.

Система пандусів розрізає дві частини стилобату. Я закладаю цей пішохідний зручний архітектурний променад, який створює петлю нових ракурсів та досвід нових візуальних образів і точок зору на місто і на вулицю Шовковичну та на парк Богомольця, роблячи його частиною візуально цікавого досвіду (за допомогою архітектурної образності) навіть для випадкового пішохода. Ця територія лишається відкритою. Іншими словами, каскад громадських площин, які з'єднані пішо- та велозв'язками терасують існуючий схил і розміщуються на об'ємах коледжу мистецтв. Ця терасність і створення нових ракурсів і візуальних досвідів — це основна ідея інтеграції об'єму в навколишнє середовище. Наявність паркінгу на 250 місць відкритого для комерційної функції по годинного зберігання авто робить центр міста і саме цю точку стартом дозвільних маршрутів у вихідні та будні дні, в будь-яку частину доби. Дружнє освітлення буде запрошувати перехожих зайти та скористатися відкритими функціями. Кафе, мистецька бібліотека та експозиційні простори, лекційні простори, в який можуть проводитися публічні лекції, тощо, спортивні приміщення роблять навчальний заклад громадською інституцією з відкритими функціями, відкрити для громади, важливою для культурного життя Києва. Архітектурний променад є методом реклами та запрошення до ознайомлення з

можливостями, які відкриває навчальний заклад або суспільна дозвільна функція.

3.3.3. Техніко-економічні показники генерального плану

У наступній таблиці наведено техніко-економічні показники проєкту.

№ п/п	Найменування показника	Одиниця виміру	Значення показника
1	Площа земельної ділянки в межах проєктування	м кв.	6350
2	Площа забудови*	м кв.	5194
3	Площа відкритих твердих покриттів пожежних проїздів, які в решту часу пішохідні	м кв.	1654
4	Площа заїзду та аварійного виїзду з підземного паркінгу	м кв.	110
5	Технічний майданчик для сортування сміття та відходів	м кв.	115
6	Озеленення в природному ґрунті	м кв.	779
7	Озеленення терас та експлуатованих дахів	м кв.	1427
8	Пішохідні зони терас і пандусів	м кв.	2023
9	Пандуси та площа входної групи	м кв.	355
10	Площа експлуатованого даху	м кв.	550
11	Коефіцієнт щільності забудови	%	0,82
12	Коефіцієнт інтенсивності за внутрішньою надземною площею	%	1,73
13	Коефіцієнт інтенсивності за експлуатованою надземною площею	%	2,19

14	Загальний коефіцієнт інтенсивності з підземною частиною	%	3,79
15	Коефіцієнт озеленення в природному ґрунті	%	12,3
16	Коефіцієнт озеленення терас та експлуатованих дахів	%	22,5
17	Коефіцієнт озеленення по всій ділянці	%	34,7

[*] У площу забудови входить площа поверху паркінгу, стилобату, частини пожежних проїздів і заїздів в паркінг, в плямі якої влаштовані кілька рівневі каскадні експлуатовані тераси, взяті одним суцільним об'ємом разом із навчальним корпусом та «вежею», який розділений на кілька деформаційних зон через довгу 150 метрову протяжність будівлі.

4. АРХІТЕКТУРНО-ПЛАНУВАЛЬНЕ РІШЕННЯ

Ділянка вузька і витягнута примикає до достатньо крутої (підйом) вулиці в місті Києві вузькою стороною і дозволяє кілька входів в об'єм будівлі. Одразу ми потрапляємо в суспільний блок відкритий для глядачів та батьків студентів на нульовій відмітці, який по суті є «вежею», яка визначає будівлю в цілому в місті в панорамі на схилі з точки огляду на бульварі Лесі Українки. Входячи у «вежу», ми потрапляємо в простори, де знаходяться експозиційні зали та лекторні аудиторії. Спустившись на відмітку нижче, знаходимо санвузли, гардероб та приміщення адміністрації ректорату та приймальної комісії. Цей рівень з'єднаний в свою чергу з внутрішнім двориком, який відповідає своїм рівнем відмітці, на якій знадобляться будівлі Жовтневої лікарні. Довгий стометровий коридор зі світловими кишнями на рівні -1 з'єднує собою приміщення витягнутого стилобатного корпусу. Він є розділом між освітленими природним світлом приміщеннями стилобату та темними приміщеннями, функції яких не потребують природного світла, що знаходяться в глибокій частині. Будівля пронизана вертикальними ліфтово-сходовими трубами через кожні 36 метрів. Ці «труби» є виходами з паркінгів та підземних аудиторій. Вони також нанизують на себе відмітки навчальних корпусів, що знаходяться вище пішохідної відмітки між стилобатом та навчальним корпусом. Функціонально в стилобат інтерговагий паркінг, експозиційні зали, адміністрація, просторі високі аудиторії, спортивні аудиторії у вигляді гімнастичного та атлетичного залів, просторий спортивний зал з баскетбольно волейбольним полем, аудиторії медіа арту (фото- та відеостудії), фотолабораторія, знімальний павільйон, класи роботи з 3D моделюванням, анімаційний павільйон, цифрові лабораторії, серверні, архіви мистецького коледжа, фонди збереження графічний та живописних робіт студентів, фонди зберігання об'єктів та скульптур студентів, туалетні блоки, а також вантажні ліфтові блоки та евакуаційні сходово-ліфтові блоки.

Композиційно будівля замислюється як об'єм, що по своїй простій формі відсилає до горизонтальних архитектонів або планів часів радянської архітектури та мистецтва, як об'єм, що ювелірно вписаний у рельєф і прилетів у центральну частину місця зі своєю мистецькою освітньо-дозвільною функцією.

З цієї ідеї починалася розмова на першій презентації. В процесі ознайомлення з аналогами та дослідження функціональної унікальності і всіх технічних процесів ідея об'ємного рішення не відійшла далеко від першої. Прості прямокутні об'єми з прямокутними вийнятими та додайними об'ємами, вийнятими поверхами, пішохідними зонами, накритими навчальними корпусами, верхнім освітленням. Він нагадує західну архітектуру 1920-х років (скло, фактурно тінькований конструктив, світлі кольори). Вертикальне сходове та горизонтальне безрамне скління, проста логіка чергування площин, гармонійні пропорції цих площин, а також гарно освітлені, хороших пропорцій та функціонально придатні внутрішні приміщення були бажаним мінімумом, від якого я відштовхувався.

Наявність поруч медичного закладу (офтальмологічного відділення лікарні) створює потребу купування звуків та візуальних зв'язків з аудиторій та відкритих площин будівлі, що виходять на південну сторону. Ці зв'язки будуть обрізатися фасадними рішеннями: навісним фасадом і світлопроникним фасадом з елементами вироблення енергії BIPV (Building Integrated Photovoltaics), які не є повністю прозорими і, комбінуючись зі світлорозсіюваними сонцезахисними елементами, будуть робити неможливим прямий візуальний зв'язок з вікнами лікарняних корпусів. З пішохідних зон останнє буде досягнуто завдяки рослинам (озелененню), що будуть посаджені в вази, інтегровані в перекриття самої стилобатної частини, а також пішохідно-пожежного проїзду та елементів підпірно роздільної стіни. Іншими словами, південний фасад з боку лікарні складається з рослин (вічнозелені) та фасаду у вигляді сонцезахисного, розсіяного (технологічною функцією вироблення електроенергії) парусу.

Решта приміщень по можливості будуть освітлені північним або верхнім розсіяним світлом.

Північний фасад пронизаний творчими аудиторіями рисунку, живопису та творчими монументальними майстернями з верхнім освітленням виходить на парк Богомольця.

Громадська функція зосереджена у всій будівлі оскільки задумується, що вони будуть використовуватися після навчання під гуртки та творчі курси. Але публічні простори як публічна бібліотека, медіатека, публічне кафе та експозиційні простори, а також лекторні, розміщуються переважно в об'ємі «вежі».

5. ДИЗАЙН ІНТЕР'ЄРУ

При розробці інтер'єрів для мистецького коледжу я приділяю увагу наступним речам:

- У публічних просторах змішаної функції, таких як лекторні зали і аудиторії, публічна бібліотека мистецтв, експозиційні простори та рекреаційні експозиційні простори і кафе для учнів та відвідувачів під пандусом, я обираю стриманий підхід інтер'єру, що говорить, а не кричить. У оздобленні інтер'єру віддаю перевагу натуральним матеріалам, таким як дерево, дерев'яний шпон на стінах (шпоновані шпалери); а також листам полірованої нержавійки і бронзи на стінах для розширення просторів та відбиття світла; художнім підлогам типу терраццо; фактурній штукатурці вертикальних площин стелі для зменшення луни. Інтер'єри вирішені в напрямку простоти, нейтральності і стриманості, без яскравих нюансів. Вони мають винести на передній план людину і мистецтво, що експонується в експозиційних залах. Оздоблення не має вступати в конфлікт з творами мистецтва і перетягувати на себе увагу. Я підкреслюю інтер'єром, що мистецтво, якому навчають в цьому просторі, — головне. Тому більше уваги виділяю примиканням площин, їх тону, тактильності, фактурі. Натуральне та штучне світло органічно взаємодіють. Колористичні рішення не контрастні, а гармонійні, в співдружності з іншими матеріалами оздоблення.
- Обладнання: лючки для технічних потреб або вентиляційні решітки, як і двері, що монтуються в стіни, — усе прихованого монтажу. Крім елементів фасаду та входних груп, вони вирішуються в межах фасадних систем. Я віддаю перевагу тинькованим та пофарбованим стінам, а не відкритим кольорам керамічного блоку або ж відкритого бетону. Якщо і є дець відкритий бетон, то він виготовляється спеціально по кольору, висвітлюється пігментами, мінеральними добавками та одразу ллється у

так звану «дзеркальну опалубку», після чого або шліфується, або ні. Освітлювальна фурнітура максимально прихована.

- У інтер'єрі мистецької бібліотеки для підлоги читального зали і зали публічних заходів та презентацій буде використаний якісний комерційний ковролін. Читальний зал буде прикрашати фреска (стінопис) роботи Катерини Лісовенко «Невинність». Глухі стіни облицьовані тонкими латунними листами. Стеля виконана з фактурної штукатурки типу «набризг», з мінеральної штукатурки, з мармурової та мінеральної муки, — для роботи разом із ковроліном у звукопоглинанні та розсіюванні звуку. Ряди стелажів для книг виконані з дерева, облицьованого дубовим шпоном, і мають висоту 1800 мм. Столи і стільці також із дубу. Столи великого розміру спільні з вмонтованими торшерами на гнучкій ніжці, призначеними для підсвітки книг. Із західного боку — скло з рафшторою. Із північного — із рулонної перфорованої тканини, для регуляції яскравості відбитого світла. Переважні площі скління читального залу бібліотеки виходять на північну сторону або північно-східну. Для комфортного читання запроектований диван з кількома окремими зонами. Вікна зали публічних програм для презентацій арт-видань або камерних зустрічей або читань закриваються як ззовні, так і зсередини. На поверсі є туалет на два окремі відділення, який оздоблений натуральними матеріалами (мармуром) і дзеркалами.
- Органічно з інтер'єром вирішуються простори експлуатованих покрівель та заглиблених дворів, підтримуючи неперервність зовнішнього і внутрішнього просторів. На підлозі покрівель — фактурна плитка, яка представляє набір кількох матеріалів, які не конфліктують між собою, а доповнюють ритмічні реалії. У дворах гранітокерамічна фактурна плитка підвищеної товщини 20 мм. Також використовується озеленення, склопрофіліт, антивандальні меблі і елементи освітлення.

6. КОНСТРУКТИВНЕ РІШЕННЯ

Конструктивний розділ сфокусований на тому щоб вибрати рішення і конструктивні системи, які найбільше підходять для того, щоб в одному об'ємі поєднати приміщення, що різняться за функцією, висотами і експлуатаційними вимогами.

Монолітний залізобетон представляє основний каркасний конструктивний матеріал, який формує «скелет» колон, перекриттів, ригелів, пілонів, пандусів, рампи, балок.

Для консольних конструкцій «вежі» — металевий каркас вогнезахиснений спеціальними емульсіями.

Для конструкції сонцезахисного фасаду (розумного з можливістю виробляти електроенергію при наявності сонця) також використовується металевий каркас, оцинкований максимальним промисловим шаром цинкового покриття.

Оскільки складний функціональний профіль перекриттів експлуатованих терас з інтегрованими світловими колодязями та вазами для озеленення облаштовується як моноліт, то крок висот навчальних класів (від підлоги до підлоги) вибирається з розрахунку маршу з 9 стандартних сходинок, що дорівнює 1350. Для цього облаштовуються діафрагми жорсткості (сходово-ліфтові вузли), що поєднують відмітки підвалу та нижніх навчальних поверхів з експлуатованою терасою, яка є по суті пішохідною вулицею, і далі зі зміщенням переходять через вестибюлі у верхні навчальні поверхи. Зв'язок надземних комунікацій з надземними навчальними поверхами організовано в стояках, які локалізуються через технічні поверхи. Котлован під підземний паркінг облаштовується підпірними стінами з відводом ґрунтових та осадкових вод. По периметру плями забудови розташовані буронабивні сваї. На них — ростверк першого поверху та чорнова плита, на якій влаштовується суцільна гідроізоляція. Три рівня підземних паркінгів підтримуються монолітними пандусами і прямими монолітними рампами. Колони з оптимальним кроком для проїздів та облаштування паркомісць в

паркінгу мають розміри 50х50 см. Перекриття експлуатованих терас мають фактичну глибину 1350 мм. У неї входить переkritтя, гідроізоляція та утеплення і, якщо потрібно, то ригель. Колони верхніх поверхів монолітні 400х400 см. Будівля має в довжину 150 метрів і розділяється двома деформаційними швами, в яких використовуються технології для облаштування сіка або мапей сертифікованим підрядником з гарантією від виробника. Стіновий заповнюючий матеріал залізобетонного каркасу — керамічний ефективний блок. Теплоізоляція експлуатованих дахів облаштовується ефективними для цього матеріалами: екструдованим полістіролом або базальтовими матами. Дах утеплюється максимально до норм, щоб позбавитись містків холоду, і відповідає вимогам і теплотехнічним розрахункам. Фасади навісні вентильовані. Де необхідно вони тиньковані по технології мокрий фасад. Скління фасадного рішення дво- або три- камерним склопакетом («вежа»), формуюючим великі площі вікон, з південної та південно-західної сторони облаштовується зовнішніми раф-шторами. Світлові ліхтарі, яких більше 50 виробництва LAMILUX, JET Group або Essmann, мають функцію димовидалення.

7. ІНЖЕНЕРНЕ ОБЛАДНАННЯ

Вимога екологічної стійкості і автономності сучасної освітньо-громадської будівлі очевидна особливо під час повномасштабної агресії, так як вони підтримують життєздатність будівлі в часи аварій та відключень.

7.1. Теплогазопостачання і вентиляція

Будівля буде облаштована ґрунтовим тепловим насосом для підігріву води як теплоносія для опалення у пікових або аварійних ситуацій. На випадки, якщо ґрунтовий тепловий насос вийде з ладу, в ємності системи опалення передбачено електротен.

У будівлі передбачена система вентиляції з рекуперацією для усіх приміщень відповідно до норм встановлених у ДБН В.2.5-67:2013 "Опалення, вентиляція та кондиціонування". Кондиціонування також відбувається через подачу прохолодного (охолодженого повітря) та облаштування зовнішніх рафштор між сонцем і ефективним склопакетом, що дозволяє зменшити перегрів приміщень в літній період та значно зменшити витрату енергії та експлуатаційні витрати.

Пожежні мережі включають димовидалення за допомогою відкидних зенітних ліхтарів та спеціальних систем, таких як витяжна протидимна вентиляція із зоною відбору в тамбур-шлюзах сходів та ліфтів.

7.2. Водопостачання, водовідведення і опалення

Водопостачання забезпечується переважно з міських мереж водоканалу. Крім того, використовується дощова вода. Площа фасадів та експлуатованих дахів значно більша за 5000 м кв. Тому цю воду потрібно зібрати, відстояти та доочистити. Передбачається також свердловина на синеманський горизонт. Буде

здійснюватися водопідготовка цієї і міської води для використання і забезпечення обслуговування внутрішніх процесів будівлі.

Водовідведення здійснюватиметься через підключення до колектору міської каналізації та до каналізації відводу сточних дощових вод, хоча вони і будуть збиратися через системи водовідведення в резервуари для подальшої очистки і використання в технічних потребах, для поливу, господарських потреб, миття фасадів, прибирання, пожежогасіння.

(Ці резервуари є також джерелами тепла в зимку та прохолоди влітку, яке можна використовувати, але на даному етапі не зрозуміло, чи в цьому буде потреба).

Будівля буде підключена до міських електромереж із організацією власного ТП, також забезпечена резервними системами живлення, а саме сонячними батареями. У даному випадку активним фасадом є той, що виходить на південн-західну сторону і має площу 5000 м кв. Третину цієї площі можна використати під акумуляцію сонячної енергії впродовж усього календарного року. Передбачені промислові акумулятори для безперебійності живлення та накопичення енергії для прямого використання під час роботи освітнього закладу.

Нагрівання і охолодження приміщень буде відбуватися через повітря. Система повітряного опалення відповідає нормам встановленим у ДБН В.2.5-67:2013 "Опалення, вентиляція та кондиціонування". Для неї передбачається використання теплових насосів повітря чеського виробництва нового покоління від RSE на безпідшипниковому компресорі з можливістю 6000 обертів в хвилину. Вони є на 300 та 400 кв теплової енергії. Оскільки паркінг, заглиблений в землю на три поверхи, має 10000 м кв. і відповідну кубатуру і в ньому температура не спускається нижче 0 градусів, його можна використовувати як джерело тепла взимку та прохолоди влітку. Також ми будемо догрівати системами підігріву безпосередньо у поверхнях підлог у приміщеннях із найбільшими тепловтратами.

8. ОХОРОНА ПРАЦІ ТА НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

8.1. Охорона праці та техніка безпеки

Електромережі і все обладнання в будівлі заземлене контуром заземлення. Також влаштований блискавкозахист згідно ДСТУ Б В.2.5-82:2016 «Електробезпека в будівлях і спорудах. Вимоги до захисних заходів від ураження електричним струмом та стандарту» та ДСТУ EN 62305-1:2012 «Захист від блискавки. Частина 1. Загальні принципи», ДСТУ ІЕС 62305-2:2012 «Захист від блискавки. Частина 2. Керування ризиками», ДСТУ EN 62305-3:2021 «Блискавкозахист. Частина 3. Фізичні пошкодження будівель (споруд) та небезпека для життя» та ДСТУ EN 62305-4:2012 «Захист від блискавки. Частина 4. Електричні та електронні системи, розташовані в будинках і спорудах».

Для запобігання професійним захворюванням, у майстернях встановлено автономну припливно-витяжну систему вентиляції та місцеві пиловловлювачі. У приміщеннях макетних, де використовуються клеї для пластиків, та 3D принтери особливо інтенсивна витяжна та притокова вентиляція. У випадку користування електроінструментом та агрегатами проводиться обов'язковий інструктаж згідно з наказу міністерства енергетики № 966 від 19.12.2013 «Про затвердження Правил охорони праці під час роботи з інструментом та пристроями» та з обов'язковою фіксацією результатів інструктажу в журналі техніки безпеки.

Робочі місця забезпечено нормативним рівнем природного та штучного освітлення. Творчі майстерні забезпечуються верхнім та верхнім північним освітленням. Також облаштовані теплим холодним штучним освітленням та можливістю вимкнути одночасно і перше, і друге. Класи для загальних дисциплін орієнтовані на добре інсольовані сторони світу.

З підвальних і з навчальних приміщень передбачені евакуаційні виходи та пожежні ліфти якими можуть евакуюватися маломобільні групи населення.

Простір повністю відповідає вимогам для маломобільних груп населення відповідно до ДБН В.2.2-40:2018 «Інклюзивність будівель і споруд. Основні

положення». Усі приміщення проектується так, щоб до них у разі потреби мали доступ люди зі спеціальними потребами. Заклад розрахований на те, що до нього прийдуть люди зі спеціальними потребами.

8.2. Охорона навколишнього природного середовища

У будівництві не використовуються матеріали, які не утилізуються або мають складності з утилізацією.

На території закладу освіти буде запроваджуватись культура поводження з відходами. Токсичні відходи будуть вивозитись за межі закладу і утилізуватися в спеціальних місцях згідно ДБН А.2.2-1:2021 «Склад і зміст матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище (ОВНС)».

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Беньямін В. Вибране / Пер. з нім. Ю. Рибачука та Н. Лозинської. — Л.: Літопис, 2002. — 213 с.
2. Власов Олександр Васильович / Wikipedia [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Власов_Олександр_Васильович (дата звернення: 10.06.2026).
3. Вулиця Шовковична / Teren.Kiev. 5.08.2013. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://teren.kiev.ua/news/vulitsia-shovkovichna> (дата звернення: 10.10.2026).
4. Гарман Г. Хвилі і каміння / пер. з анг. Р. Черевко і Б. Передрій. — Львів: Контур, 2025. — 496 с
5. Гуржий В. Відкритий кампус, що поєднає освіту та мистецтво. Який вигляд матиме академія Бойчука після відновлення. 10.06.2026. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.village.com.ua/village/city/city-news/374497-vidkritiy-kampus-scho-poenae-osvitu-ta-mistetstvo-yakiy-viglyad-matime-akademiya-boychuka-pislya-vidnovlennya> (дата звернення: 10.06.2026).
6. ДБН В.1.1-7:2016 "Пожежна безпека об'єктів будівництва. Загальні вимоги" [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://e-construction.gov.ua/laws_detail/3080743763845318619 (дата звернення: 10.10.26).
7. ДБН В.1.2-14:2018 "Загальні принципи забезпечення надійності та конструктивної безпеки будівель і споруд" [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://e-construction.gov.ua/laws_detail/3199634775304307868 (дата звернення: 10.06.26).
8. ДБН А.2.2-1:2021 «Склад і зміст матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище (ОВНС)» [Електронний ресурс]. — Режим

доступу: https://online.budstandart.com/ua/catalog/doc-page.html?id_doc=98038 (дата звернення: 10.06.26).

9. ДБН В.2.2-3:2018 "Заклади освіти" [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://e-construction.gov.ua/laws_detail/3199639927805445716?doc_type=2 (дата звернення: 10.06.26).
10. ДБН В.2.2-9:2018 "Громадські будинки та споруди. Основні положення" [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://e-construction.gov.ua/laws_detail/3199648113669179181?doc_type=2 (дата звернення: 10.06.26).
11. ДБН В.2.2-12:2019 "Планування та забудова територій" [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://e-construction.gov.ua/laws_detail/3719055419235108718 (дата звернення: 10.06.26).
12. ДБН В.2.2-40:2018 "Інклюзивність будівель і споруд. Основні положення" [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://e-construction.gov.ua/laws_detail/3192362160978134152?doc_type=2 (дата звернення: 10.06.26).
13. ДБН В.2.5-64:2012 "Внутрішній водопровід та каналізація. Частина І. Проектування. Частина ІІ. Будівництво" [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://e-construction.gov.ua/laws_detail/3200385397578270089?doc_type=2 (дата звернення: 10.06.26).
14. ДБН В.2.5-67:2013 "Опалення, вентиляція та кондиціонування" [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://e-construction.gov.ua/laws_detail/3074971619479783152 (дата звернення: 10.06.26).
15. ДБН В.2.5-75:2013 "Каналізація. Зовнішні мережі та споруди. Основні положення проектування" [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://e->

construction.gov.ua/laws_detail/3200391384846566485?doc_type=2 (дата звернення: 10.06.26).

16. Дендропарк ім. О.О. Богомольця / Wikipedia [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Дендропарк_імені_О._О._Богомольця (дата звернення: 10.06.26).
17. ДСТУ Б В.2.5-82:2016 «Електробезпека в будівлях і спорудах. Вимоги до захисних заходів від ураження електричним струмом та стандарту» [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://online.budstandart.com/ua/catalog/doc-page.html?id_doc=65395 (дата звернення: 10.06.26).
18. ДСТУ EN 62305-1:2012 «Захист від блискавки. Частина 1. Загальні принципи» [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://online.budstandart.com/ua/catalog/doc-page.html?id_doc=29300 (дата звернення: 10.06.26).
19. ДСТУ ІЕС 62305-2:2012 «Захист від блискавки. Частина 2. Керування ризиками» [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://online.budstandart.com/ua/catalog/doc-page?id_doc=29301 (дата звернення: 10.06.26).
20. ДСТУ EN 62305-3:2021 «Блискавкозахист. Частина 3. Фізичні пошкодження будівель (споруд) та небезпека для життя» [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://online.budstandart.com/ua/catalog/doc-page.html?id_doc=96752 (дата звернення: 10.06.26).
21. ДСТУ EN 62305-4:2012 «Захист від блискавки. Частина 4. Електричні та електронні системи, розташовані в будинках і спорудах» [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://online.budstandart.com/ua/catalog/doc-page.html?id_doc=29303 (дата звернення: 10.06.26).

22. Духовна семінарія (Академія образотворчого мистецтва і архітектури), 1899-1901 / С. Білокінь та ін. Звід пам'яток історії та культури України. Київ, 1999. Т. 1 : (Київ). С. 353–355.
23. Савчук М. «Жовтнева» революція // Україна молода. 14.01.2011 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.umoloda.kiev.ua/number/1817/189/64474/> (дата звернення: 10.06.2026).
24. Жук І. Вул. Снопківська, 47 – Львівський коледж декоративного та ужиткового мистецтва. Львів Інтерактивний. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://lia.lvivcenter.org/uk/objects/snopkivska-47/> (дата звернення: 05.04.2026).
25. Коваленко О., Луценко І. За що б'ють під Жовтневою лікарнею // Українська правда. 19.04.2008. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.pravda.com.ua/articles/2008/03/19/3397720/> (дата звернення: 10.06.2026).
26. Історія академії. Харківська державна академія дизайну і мистецтв / Ksada [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.ksada.org/istoriya-akademii/> (дата звернення: 01.04.2026).
27. Каракіс Й. Школи художнього виховання. Соціалістичний Київ. 1937. № 2. С. 22-23.
28. Київ / Машина часу і простору [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://museum.kpi.ua/map/?d=kyiv&l1=1780-12-24.RE.PLAN&l2=&z=14&lon=30.528431&lat=50.442611> (дата звернення: 10.06.2026).
29. Київський палац дітей та юнацтва. 29.05.2021 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://kyivpastfuture.com.ua/kyivskyj-palacz-ditej-ta-yunacztva-istoriya/> (дата звернення: 10.06.2026).
30. Київський центральний палац піонерів / Карта модернізму [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://modernism.in.ua/ua/kyiv-pioneer/> (дата звернення: 10.06.2026).

31. Кілессо С., Ковтанюк Н., Шовкопляс Г. Будинок Київської художньої школи (Національний музей історії України), 1937-39. Звід пам'яток історії та культури України. Київ, 1999. Т. 1 : (Київ). С. 254–255.
32. Ковальчук О. Головний навчальний корпус НАОМА: Історія будівлі в контексті розвитку вітчизняної художньої освіти другої половини ХХ - початку ХХІ століття. Сучасні проблеми художньої освіти в Україні : зб. наук. пр. Київ, 2014. С. 164–175.
33. Комплекс садиби Інституту фізіології ім. О.О. Богомольця / Wikipedia [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Комплекс_садиби_Інституту_фізіології_ім._О._О._Богомольця (дата звернення: 10.06.2026).
34. Могила Богомольця / Звід пам'яток історії та культури [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://pamyatky.kiev.ua/streets/bogomoltsya-akademika/mogila-bogomoltsya-o-o> (дата звернення: 10.06.2026).
35. Наказ Міністерства енергетики та вугільної промисловості України №966 від 19.12.2013 «Про затвердження Правил охорони праці під час роботи з інструментом та пристроями» [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0327-14#Text> (дата звернення: 10.06.2026).
36. Національна Спілка Архітекторів України – НСАУ / facebook. 10.10.2026. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.facebook.com/nsaukraina> (дата звернення: 10.06.2026).
37. Петрушкова М. Олександрівська лікарня: історія найстарішого медичного закладу столиці // КиївІнформ. 2019. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://kievinform.com/archives/4055> (дата звернення: 10.06.2026).
38. Пономаренко І. Харківська державна академія дизайну та мистецтв. Харків, що манить. 10.01.2024. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://moniacs.kh.ua/harkivska-derzhavna-akademiya-dyzajnu-ta-mystetstv/> (дата звернення: 01.04.2026).

39. Про коледж / artcollege. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.artcollege.lviv.ua/pro-koledzh> (дата звернення: 05.04.2026).
40. Про Палац – Історія [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://palace.kyiv.ua/istoriya/> (дата звернення: 10.06.2026).
41. Чепелик В. Український архітектурний модерн. Київ : КНУБА, 2000. 378 с.
42. Шевченко Л. Могила Богомольця О.О. / Звід пам'яток історії та культури [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://pamyatky.kiev.ua/streets/bogomoltsya-akademika/mogila-bogomoltsya-o-o> (дата звернення: 10.06.2026).
43. 1982. Київський національний університет будівництва і архітектури / Knuba.Edu [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.knuba.edu.ua/1982-2/> (дата звернення: 03.04.2026).
44. Гуляем по Липской и Шелковичной / Интересный Киев [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.interesniy.kiev.ua/ru/gulyaem-po-lipskoy-i-shelkovichnoy/> (дата звернення: 10.06.2026).
45. Ковальський Л.Н. Архитектура учебно-воспитательных зданий. — К.: Будивельник, 1988. — 114 с.
46. Ковальський Л., Добровольський Л. Поиски образа современного вуза. Строительство и архитектура. 1983. № 7. С. 13–17.
47. Краснов И., Польщикова Н. Классицистический и рационалистический модерн — звенья в процессе перехода к функционализму. Проблемы теории и истории архитектуры Украины. 1999. № 1. С. 65–67.
48. Крыжантовская О. История архитектурно-художественного образования в Одессе в период с 1837 по 1917 год. Сучасні проблеми архітектури та містобудування. 2012. № 28. С. 58–63.
49. Порожнякова Н. Одесское художественное училище имени М. Б. Грекова. История и современность. Вісник Одеського історико-краєзнавчого музею. 2011. № 10. Режим доступу:

<https://history.odessa.ua/publication10/stat75.htm> (дата звернення: 01.05.2026).

- 50.Постановление Центрального Комитета КПСС и Совета Министров СССР от 4 ноября 1955 года №1871 «Об устранении излишеств в проектировании и строительстве» [Электронный ресурс]. — Режим доступа:
<https://web.archive.org/web/20140716132943/http://sovarch.ru/postanovlenie55/> (дата звернення: 10.06.2026).
- 51.Agamben G. Profanations / Trans. by J. Fort. — Zone Books, 2007. — 99 p.
- 52.AOR Architects – Monio High School and Cultural Centre // Divisare, July 10, 2024 [Электронный ресурс]. — Режим доступа:
<https://divisare.com/projects/506974-aor-architects-kuvio-monio-high-school-and-cultural-centre> (дата звернення: 7.06.2026).
53. Art&Architecture Building for Yale University / PaulRudolphInstitute [Электронный ресурс]. — <https://www.paulrudolph.institute/195802-art-architecture-building> (дата звернення: 7.06.2026).
- 54.Art Centre, Central Technical School / TorontoSocietyofArchitects [Электронный ресурс]. — Режим доступа:
<https://torontosocietyofarchitects.ca/buildings/art-centre-central-technical-school/> (дата звернення: 7.06.2026).
- 55.Belogolovsky V. Will Alsop: “That’s the Art of Architecture—Putting Everything Together in Your Own Way” // ArchDaily. 17.05.2018. [Электронный ресурс]. — Режим доступа:
<https://www.archdaily.com/894634/will-alsop-thats-the-art-of-architecture-putting-everything-together-in-your-own-way> (дата звернення: 7.06.2026).
- 56.Built Pedagogy / TorinMonahan [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <https://www.torinmonahan.com/built-pedagogy> (дата звернення: 7.06.2026).

57. Crab's Approach to the Bond Design // Archello [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <https://archello.com/project/abedian-school-of-architecture> (дата звернения: 7.06.2026).
58. Crabstudio Peter Cook and Gavin Robotham - Abedian School of Architecture // Divisare. 20.05.2016. [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <https://divisare.com/projects/318267-crabstudio-peter-cook-and-gavin-robotham-rix-ryan-peter-bennetts-abedian-school-of-architecture> (дата звернения: 7.06.2026).
59. Crabstudio Peter Cook and Gavin Robotham – Drawing Studio // Divisare. 3.08.2016. [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <https://divisare.com/projects/323742-crabstudio-peter-cook-and-gavin-robotham-richard-bryant-drawing-studio> (дата звернения: 7.06.2026).
60. Deleuze J. The Fold: Leibniz and the Baroque / trans. by Tom Conley. — Minneapolis: University of Minnesota Press, 1993. — 167 p.
61. Derrida J. Writing and Difference / trans. by Alan Bass. — Chicago: University of Chicago Press, 1978. — 342 p.
62. Eagle Studio – WAA // ArchDaily [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <https://www.archdaily.com/944700/eagle-studio-waa> (дата звернения: 7.06.2026).
63. Eagle Training Studio // Archello [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <https://archello.com/project/eagle-training-studio> (дата звернения: 7.06.2026).
64. Fabrica de Cultura – School of Arts and Popular Traditions / ETH Zurich + Universidad del Norte de Barranquilla // ArchDaily [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <https://www.archdaily.com/976838/fabrica-de-cultura-school-of-arts-and-popular-traditions-eth-zurich-plus-universidad-del-norte-de-barranquilla-uninorte> (дата звернения: 7.06.2026).
65. Fabrica de Cultura – School of Arts and Popular Traditions / Klumpner.Arch.Ethz [Электронный ресурс]. — Режим доступа:

<https://klumpner.arch.ethz.ch/making/baq-fabrica-de-cultura-1#151-13>

(дата звернення: 7.06.2026).

66. Feilden Clegg Bradely Studios - Manchester School of Art // Divisare. 17.07.2014 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://divisare.com/projects/265293-feilden-clegg-bradley-studios-hufton-crow-manchester-school-of-art> (дата звернення: 7.06.2026).
67. Giuroiu A. Sharp Center For Design / Wil Alsop // ArchitectureLab [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.architecturelab.net/sharp-centre-for-design-will-alsop/> (дата звернення: 7.06.2026).
68. Griffiths A. Crab Studio creates cave-like meeting rooms at Bond University architectural faculty // Dezeen. 23.04.2014. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.dezeen.com/2014/04/23/school-of-architecture-bond-university-australia-crab-studio-peter-cook-gavin-robotham/> (дата звернення: 7.06.2026).
69. Kaltenbach F. ETH Zurich: Art School in Barranquilla, Colombia // Detail. 5.02.2022. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://www.detail.de/de_en/eth-zurich-kunstschule-in-barranquilla-kolumbien (дата звернення: 7.06.2026).
70. Kant I. Critique of Pure Reason / Trans. by P. Guyer and Allen W. Wood, ed. by P. Guyer and Allen W. Wood. — Cambridge University Press, 1998. — 785 p.
71. Kant I. Critique of the Power of Judgment / Trans. by P. Guyer and E. Matthews, ed. by P. Guyer. — Cambridge University Press, 2000. — 423 p.
72. McNight J. NADAAA Fuses Old and New to Create Daniels Building on Circular Toronto Site // Dezeen. 17.05.2019 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.dezeen.com/2019/05/17/daniels-building-one-spadina-crescent-nadaaa/> (дата звернення: 7.06.2026).

73. Melbourne School of Design / Wardle Studio [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <https://wardle.studio/projects/melbourne-school-of-design/> (дата звернения: 7.06.2026).
74. Melbourne School of Design as Hybrid Studio&Social Space / NADAA [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <https://www.nadaaa.com/portfolio/melbourne-school-of-design/> (дата звернения: 7.06.2026).
75. Melbourne School of Design – New Building (2009-2014) / Melbourne School of Design – Building Archive [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <https://archive.abp.unimelb.edu.au/biogs/E000029b.htm> (дата звернения: 7.06.2026).
76. Moffat R. Mod Toronto: a Sculptural Art School at Central Tech // Spacing [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <https://spacing.ca/toronto/2013/07/30/mod-toronto-a-sculptural-art-school-at-central-tech/> (дата звернения: 7.06.2026).
77. Nonko E. NADAAA and John Wardle on Lessons Learned in Designing a Design School // Architizer. 2015. [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <https://architizer.com/blog/inspiration/industry/nadaaa-and-john-wardle-architects/> (дата звернения: 7.06.2026).
78. OMA - Milstein Hall // Divisare – October 12, 2016 [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <https://divisare.com/projects/327909-oma-iwan-baan-milstein-hall> (дата звернения: 7.06.2026).
79. One Spadina, Daniels Faculty of Architecture, Landscape and Design – NADAAA // ThePlan [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <https://www.theplan.it/eng/award-2017-Education/one-spadina-daniels-faculty-of-architecture-landscape-and-design-1> (дата звернения: 7.06.2026).
80. Reid Building, The Glasgow School of Art – Glasgow, United Kingdom / Steven Hall [Электронный ресурс]. — Режим доступа:

<https://www.stevenholl.com/project/the-glasgow-school-of-art/>

(дата

звернення: 7.06.2026).

81. Rosalie Sharp Centre for Design, OCAD / Toronto Society of Architects

[Електронний ресурс]. — Режим доступу:

<https://torontosocietyofarchitects.ca/buildings/art-centre-central-technical-school/> (дата звернення: 7.06.2026).

82. Steven Holl Architects - Winter Visual Arts Building // Divisare, October 15,

2020 [Електронний ресурс]. — Режим доступу:

<https://divisare.com/projects/431440-steven-holl-architects-paul-warchol-winter-visual-arts-building-franklin-marshall> (дата звернення: 7.06.2026).

83. The Yale School of Architecture Building by Paul Rudolph // ArchEyes

[Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://archeyes.com/the-yale-school-of-architecture-building-by-paul-rudolph/>

(дата звернення: 7.06.2026).

84. WAA – We Architects Anonymous – Huanzhou Art School // Divisare.

2.11.2020 [Електронний ресурс]. — Режим доступу:

<https://divisare.com/projects/432332-waa-we-architect-anonymous-tian-fangfang-huanzhou-art-school> (дата звернення: 7.06.2026).

85. Winter Visual Arts Building, Steven Holl Architects // YouTube

[Електронний ресурс]. — Режим доступу:

<https://www.youtube.com/watch?v=fHW3MoXmxBE> (дата звернення: 7.06.2026).

Містобудівне рішення

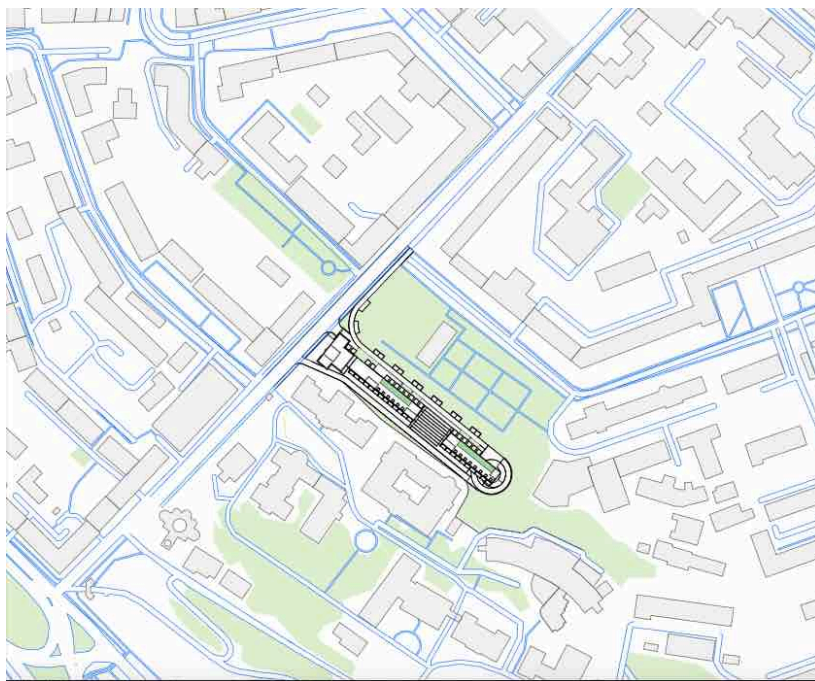

Рис. 3.1. Ситуаційний план М 1:4000

Рис. 3.2. Генеральний план М 1:500

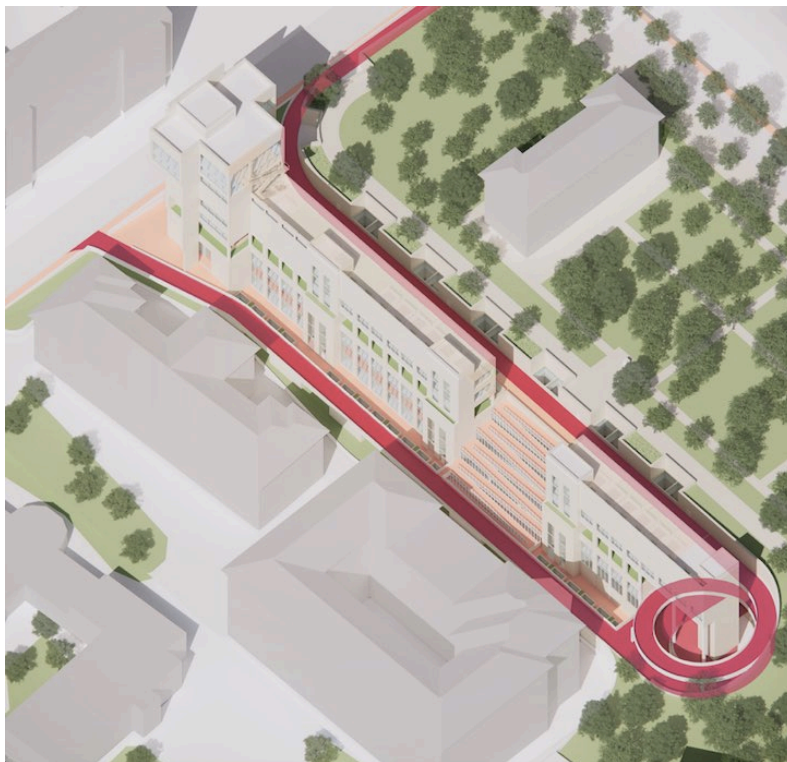

Рис. 3.3. Перспективне зображення ділянки з об'єктом проєктування в містобудівному контексті з висоти пташиного польоту

Рис. 3.4. Перспективне зображення ділянки з об'єктом проєктування в містобудівному контексті з висоти пташиного польоту

Плани поверхів

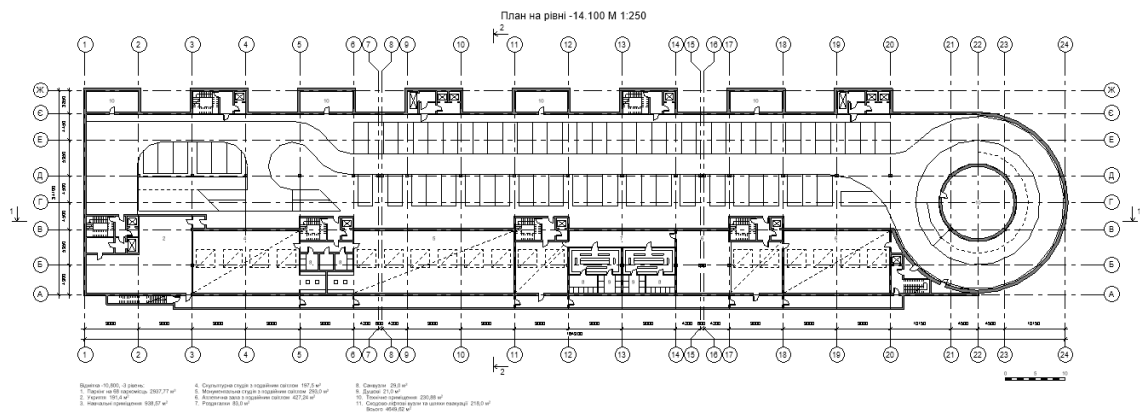

Рис. 4.1. План на рівні -14,100 М1:250

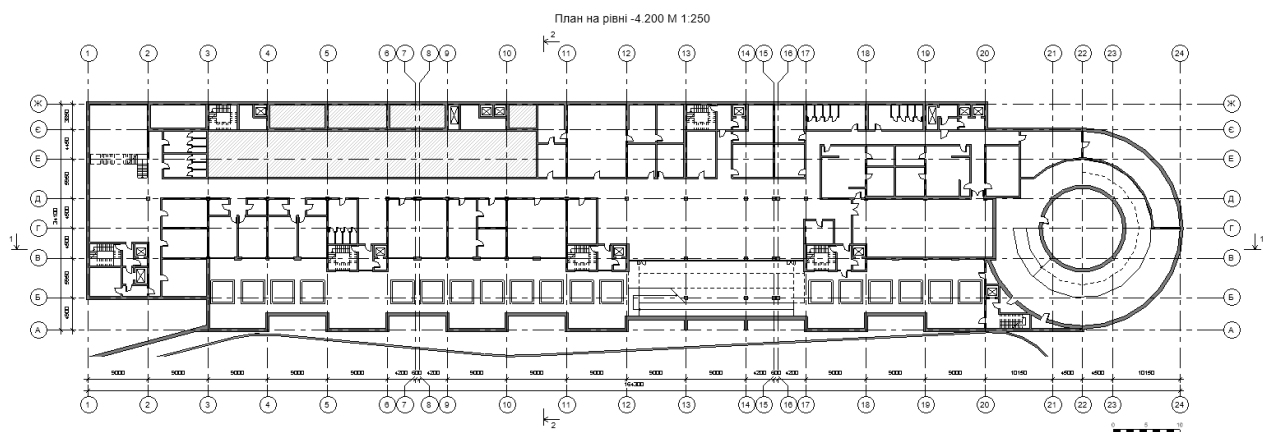

Рис. 4.2. План на рівні -4,200 М 1:250

Плани поверхів

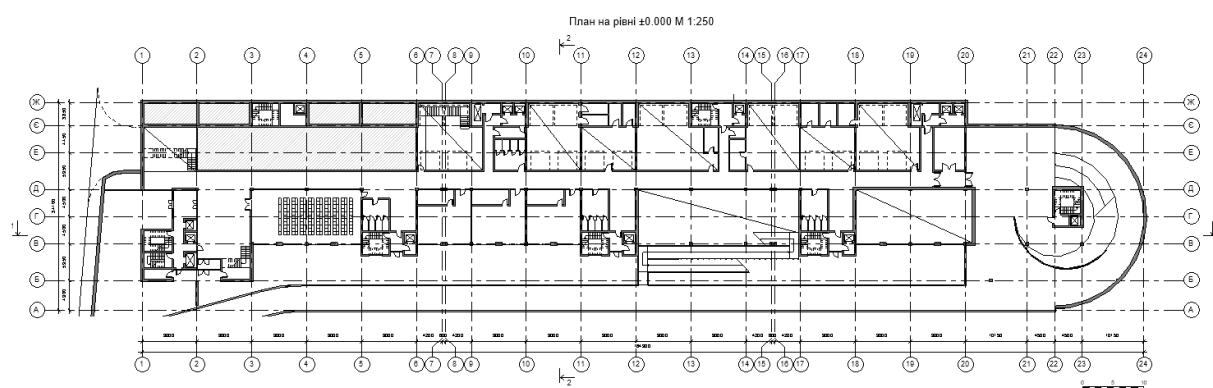
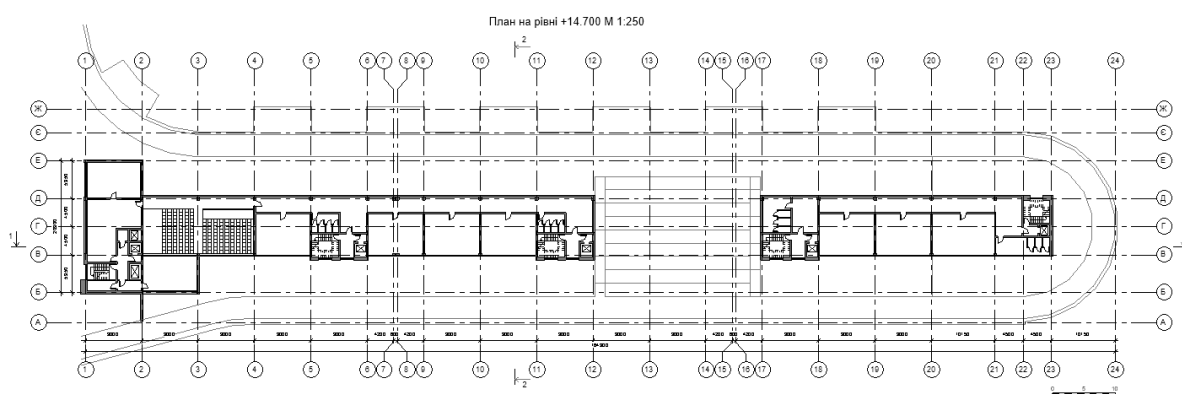

Рис. 4.3. План на рівні 0,000 М 1:250

Рис. 4.4. План на рівні $+14,700$ М 1:250

Фасадні і конструктивні рішення

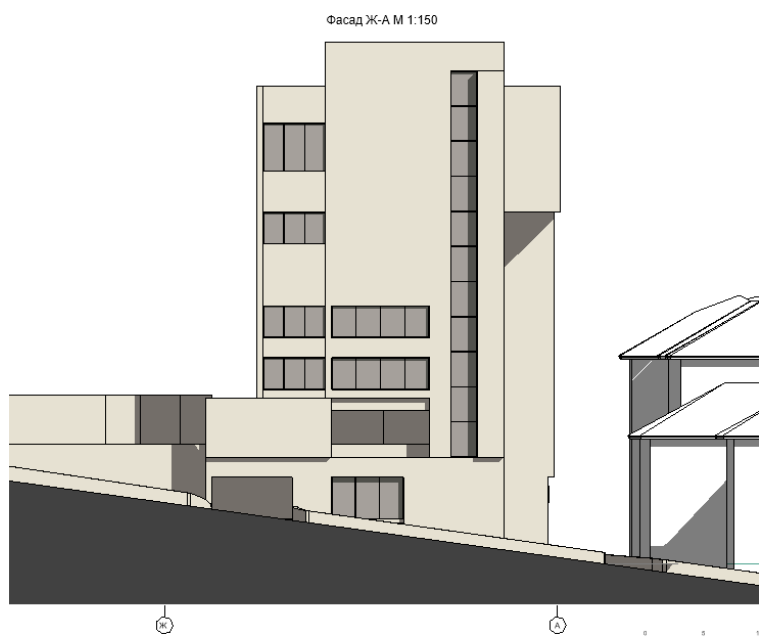

Рис. 4.5. Фасад Ж-А М 1:150

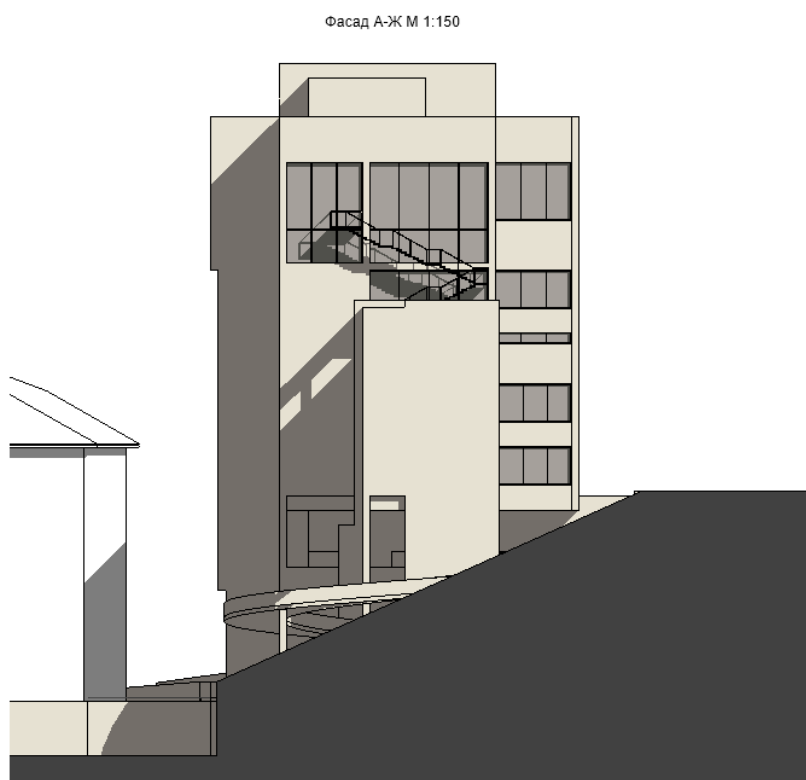

Рис. 4.6. Фасад А-Ж М 1:150

Фасадні і конструктивні рішення

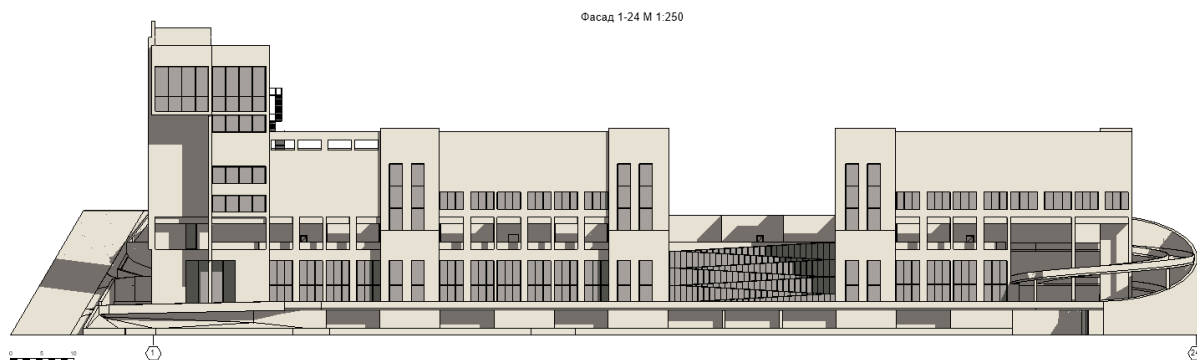

Рис. 4.7. Фасад 1-24 М 1:250

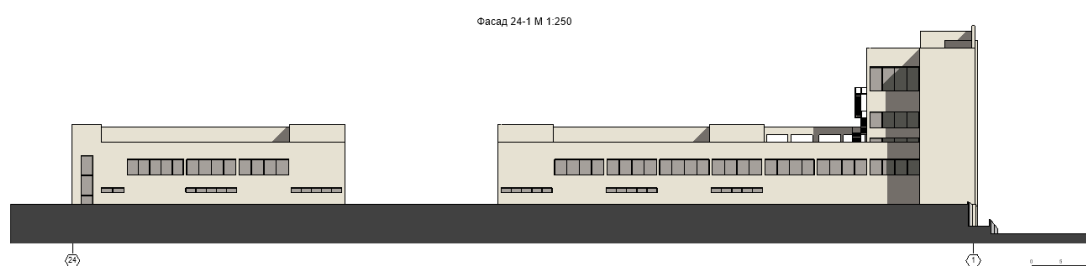

Рис. 4.8. Фасад 24-1 М 1:250

Фасадні і конструктивні рішення

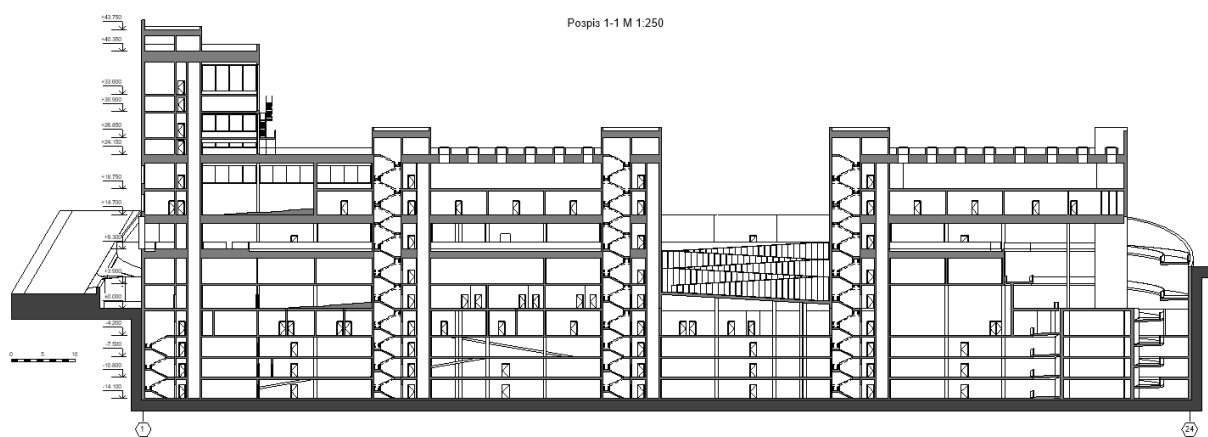

Рис. 4.9. Повздовжній розріз 1-1 М 1:250

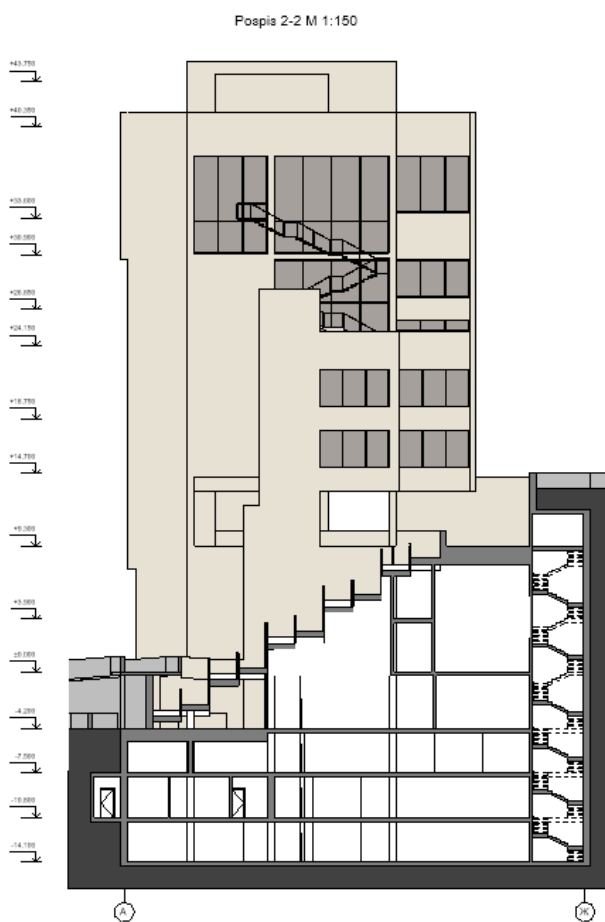

Рис. 4.10. Поперечний розріз М 1:150

Візуалізація об'єкту

Рис. 4.11. Аксонометрія з південно-західної сторони

Рис. 4.12. Аксонометрія з північно-східної сторони
Візуалізація об'єкту

Рис. 4.13. Перспективне зображення об'єкту з вулиці Шовковичної

Рис. 4.14. Перспективне зображення об'єкту зі сходу на захід по північній стороні

Рис. 5.1. План читального залу

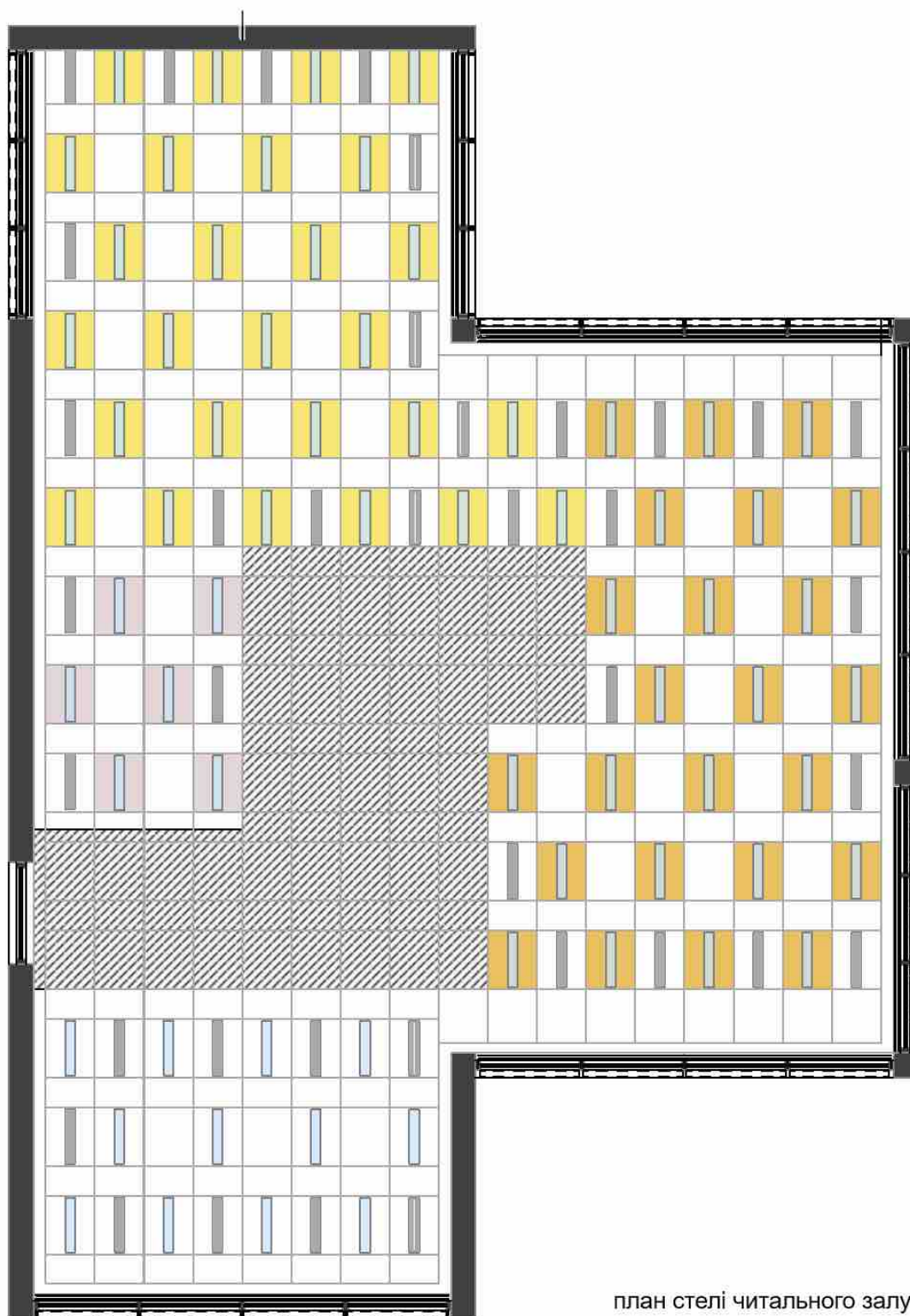

Рис. 5.2. План стелі читального залу

Інтер'єрне рішення

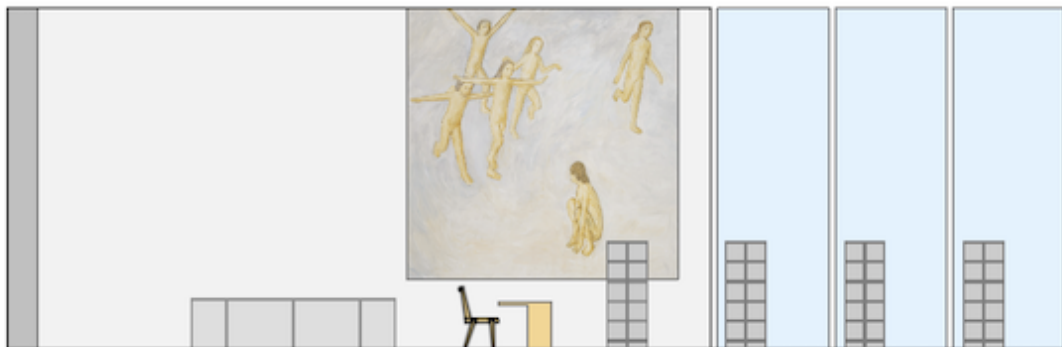

Рис. 5.3. Розгортка стін читального залу

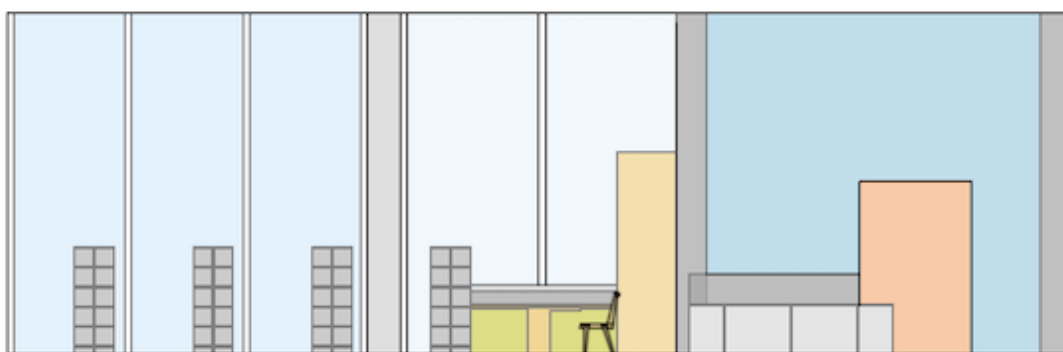

Рис. 5.4. Розгортка стін читального залу

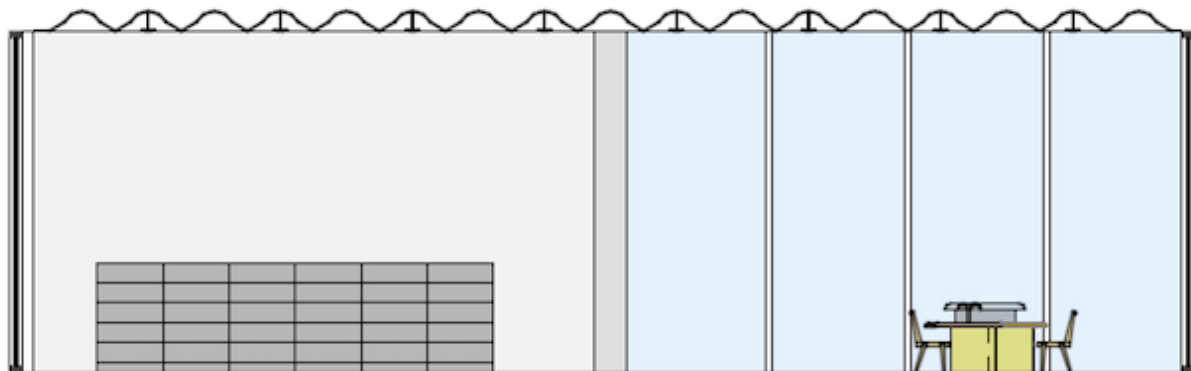

Рис. 5.5. Розгортка стін читального залу

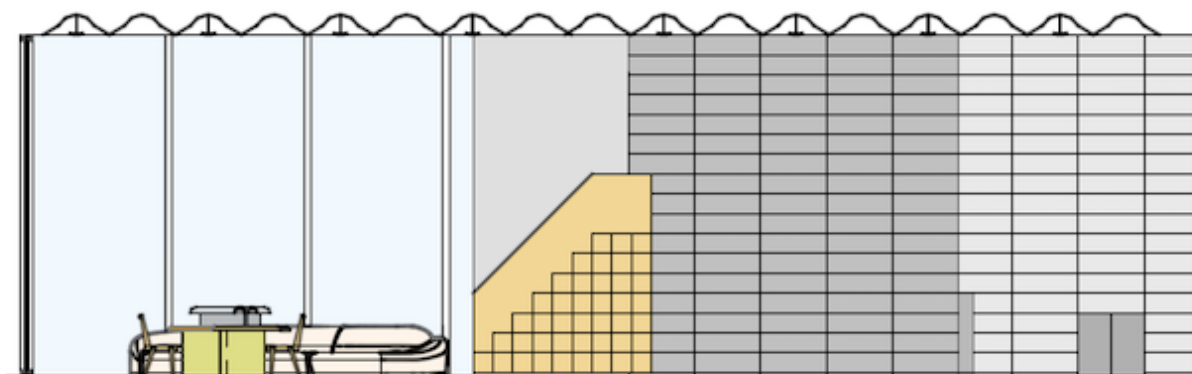

Рис. 5.6. Розгортка стін читального залу

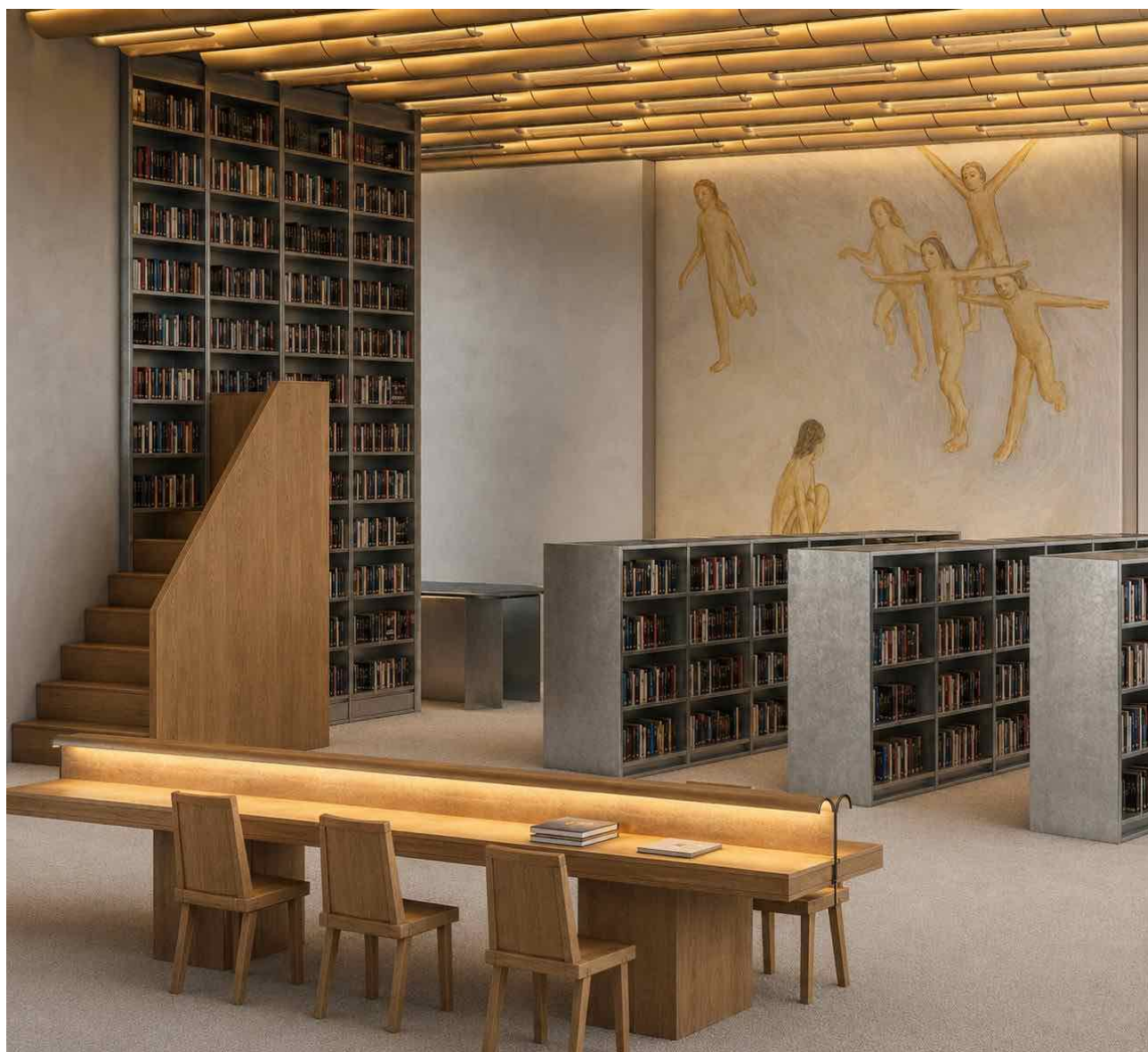
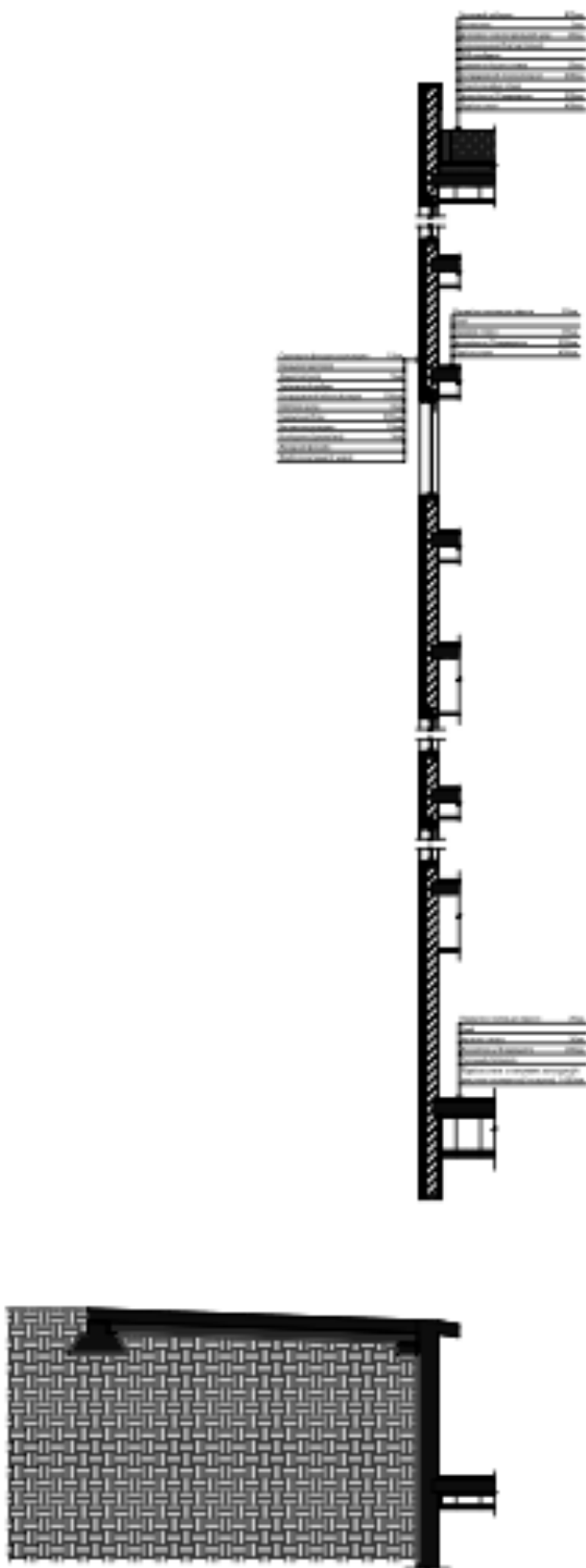

Рис. 5.7. Перспективне зображення інтер'єру бібліотеки

Конструктивный разрез по внешней стене

Довідка перевірки на плагіат

Звіт не був оцінений

Метадані

ДОКУМЕНТ

Заголовок

Художній коледж у місті Києві

Автор

Мельничук Іван Вікторович

Науковий керівник / Експерт

Зінов'єва О.С.

ІД документу

334345944

ОРГАНІЗАЦІЯ

Назва організації

Kyiv National University of Construction and Architecture

підрозділ

Kyiv National University of Construction and Architecture

ЗВІТ

Дата звіту

6/17/2026

Дата редагування

Обсяг знайдених подібностей

Коефіцієнт подібності визначає, який відсоток тексту по відношенню до загального обсягу тексту було знайдено в різних джерелах. Зверніть увагу, що високі значення коефіцієнта не автоматично означають плагіат. Звіт має аналізувати компетентна / уповноважена особа.

5.07%

5.07%

КП 1

25

Довжина фрази для коефіцієнта подібності 2

2.35%

2.35%

КП 2

16905

Кількість слів

1.92%

1.92%

КЦ

134981

Кількість символів

Тривога

У цьому розділі ви знайдете інформацію щодо текстових спотворень. Ці спотворення в тексті можуть говорити про МОЖЛИВІ маніпуляції в тексті. Спотворення в тексті можуть мати навмисний характер, але частіше характер технічних помилок при конвертації документа та його збереженні, тому ми рекомендуємо вам підходити до аналізу цього модуля відповідально. У разі виникнення запитань, просимо звертатися до нашої служби підтримки.

Заміна букв		0
Інтервали		0
Мікропробіли		0
Білі знаки		0
Парафрази (SmartMarks)		39

METHODFUND

20.02.2026 Київ

Вих. №4

Вітаємо, Іване,

Надсилаємо наше бачення мистецького коледжу і завдання на проєктування цього закладу.

Загальна інформація:

- Тип навчального закладу: мистецький коледж (розташування: місто Київ)
- Рівень професійної підготовки, що надає коледж: фаховий молодший бакалавр, молодший бакалавр
- Тривалість навчання: 3 роки
- Кількість напрямків: 5
- Загальна максимальна кількість студентів: 500
- Кількість осіб у групі: 15-20
- Кількість осіб на одному напрямку: 75-100

Практичні та теоретичні напрямки:

- Мистецтвознавство (з критичним ухилом + критика архітектури)
- Сучасне мистецтво (розрахований на курс з одним куратором впродовж всього навчального процесу)
- Архітектура
- Дизайн
- Медіаарт (фотографія, відеоарт, 3D-моделювання простору, 3D- арт)

Завдання на проєктування:

- виробничі майстерні для всіх напрямків: дерево, метал, пластик, робота з матеріалами; скульптурна майстерня; макетна; друкарня (шовкотрафарет, офсет, 3D принт тощо), копії центр; фотоаудіофільмлабораторія (проявлювання та друк фото з плівки, лабораторія, запису звуку); простір для практик тіла (включно із простором для спортивних вправ, а також йоги, айкідо тощо).
- студії (можна блоки, розділені на 3-4 кімнати зі спільним санвузлом); призначення: для творчої роботи, для особистого і спільного користування студентством; кількість студентів: максимум 300 осіб; з можливістю резервування робочого місця; гнучкі простори, які можна облаштовувати за потребами груп, дипломників; не закриті кімнати, а відкриті, пов'язані з виробничими майстернями).

METHODFUND

- студія для монументальних робіт 4.5 м заввишки з можливістю відійти на подвійну висоту.
- бібліотека та її інфраструктура, медіатека, медіа архів, архів навчального закладу: місця для роботи з відкритим інтернетом; кімнати для лекцій чи семінарів; сховище + читальний зал (може бути публічною бібліотекою, оскільки фактично є бібліотекою мистецтв).
- лекційна зала на 100 осіб.
- виставкова зала (обладнана світлом і рухомими конструкціями; можливістю зонування; публічна - з доступом глядачів поза учасників навчального процесу).
- адміністрація: архів; методкабінет; кабінети для кожного напрямку; ректорат; бухгалтерія; відкритий офіс.
- їдальня або буфет із кав'ярнею.

З найкращими, команда Метод Фонду

З повагою,
директор та голова правління
Благодійної організації
«Благодійний фонд "Метод"»

Гадянова Катерина Олександрівна